Vasárnap junius 24-én 1860. **26-ik szám.** Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Uj előfizetési dij : **Vidékre postán,** vagy helyben házhoz hordatva : Négy hóra (márcziustól junius végeig) 3 ft uj pénz. — Tiz hóra (márcziustól deczember végeig) 7 ft. uj pénz.

A BRUGESI KÉPFARAGÓ LEÁNYA.

V.

A káprázat.

KÖNYV TÁRA

Mától fogva a munkához fogok, mond a képfaragó bizonyos lelkesültséggel. És csakugyan még az nap, mehelyt rendbe jött, elkezdé az állványokat felállitani, a fatörzseket vágni, hasgatni, melyek később vésője alatt fokonkint határozott alakokká domboborultak.

A napok multak, minden órában elkészült egy-egy azon számtalan czifrázatokból, melyek e jeles és emlékezetes kandalló összeségét alkoták.

De ez idő alatt ritka nap mult el, melyen Dániel megtartotta volna ugyanazon lelki állapotját, melyben az előtt való napon volt.

— Bevégzem-e majd e munkát? ismételte többször; s olyankor annyira elkomorodott, hogy leánya hasztalan igyekezett öt vigasztalni és bátoritani; gyakran lehetlen volt a komorság e rohama előtt, mely a müvésznél nemannyira azon gyötrö kíntól eredett, hogy felebarátját megölte, és hogy leányától kell elválnia, mint azon kinos bizonyosságtól, hogy el kell vesznie.

Ily gondolatokba merülve találta egy napon atyját Susanna.

— Ugy hiszem — mond önmagában — az ihlettség nem fog hiányozni . . de az idő . . . az idő! . . . . . sohasem fogom bevégezni e munkát! . . .

— Hogy — hogy? kérdé élénken Susanna egy hirtelen eszme ötölvén eszébe.

— Szegény gyermekem! tanulmányoztam a tervrajzot; sok abban a munka, most octoberben vagyunk, és véghatáridöül jövö február hó közepét tüzte ki nekem a császár.

— Rövid határidö, valóban, és miért épen e napot? . . .

— Mert február 24-én vivatott a paviai csata, e napra azért kivánja a császár a kandallót, hogy megünnepelje emlékét azon fényes győzedelemnek, melyet négy év előtt I. Ferencz franczia királyon kivívott. Ez kétségkivül igen szép töle; de lásd Susannám, nem hiszek többé azon lehetöségben, hogy e munkát a kitüzött határidöre bevégezzem. — Csalódni fognék, és hasztalanul néhány nappal továbbra halasztanám kivégeztetésemet.

— Atyám! te elveszted bátorságodat.

— De mit tegyek? — Majdnem két annyi a munka, mint mennyit véghezvinni képes vagyok.

— Majdnem kétannyi? — Kérdé titkos szándékot rejtő hangon Susanna.

— Fájdalom, ugy van, leányom, még ha éjjeleim felével pótolnám is.

— Ugy hát . . .

Itt félbeszakitá mondatát, nem akarván tudatni atyjával titkos gondolatát.

Dániel nem igen figyelt e szándékos elhallgatásra, naponkint folytatá munkáját, majdnem emberi erőt haladó tevékenységgel.

Voltak perczek, midőn visszanyeré bátorságát.

— Oh müvészet! mond fogolytársához, ki sorolhatná elő mindazon csodákat, miket a müvészet teremteni képes.

— Tudod-e mit tesz elkövetni bünt, meggyilkolni, bár akaratlanul, egy embert, és birtokában lenni oly szellemi és anyagi eszközöknek, melyekkel bününket és annak büntetését Isten és emberek előtt megválthatjuk. . . .

— És talán még . . .

— Hallgass! folytatá a müvész nemével az izgatottságnak, ne szólj tovább . . . föl-keltenéd bennem a reményt, a csalódást, melyeket ismernem nem szabad, inkább azon sorsra gondolok, mely rám vár; oh leányom, mily kimondhatatlan hosszúk az aggodalom órái! Isten bizonyosan megbocsátand nekem a más világon, mert sulyosan bünhődöm vétkemért e földön!

Nem akarjuk leirni a bátorság és csüggedés, a remény és kétségbeesés azon változatait, melyek a szegény képfaragó szivében naponkint megujultak. Ha egy részről leánya jelenléte paradicsom volt számára, büne és közel kivégeztetése valódi pokollá lön lelkében.

S az óhajtott, annyi hévvel megkezdett mü átvergődött-e szerencsésen mindezen kinos nehézségeken? . . .

A kandalló kétségtelenül előre haladott, de nem ugy, amint óhajtá a boldogtalan képfaragó, kiben különben szomoru sorsa mérsékelhette volna a sietséget, hogy munkájának végére érjen.

— Nem tudom, mond kétkedőleg magában, hogy haladok-e eléggé gyorsan? — de végre mégis csak haladok! Azonban e haladás közben telnek a napok, és mint Susannának mondám, ha a mü egyszer kész lesz . . . de még nem az! mennyi fáradságomba kerülnek e nagy alakok! és kandallóm ormózata még el sincsen kezdve! — fölötte sokat igértem a császárnak; félek, hogy meg nem tarthatom; mind ez nagyon kinoz, én szenvedek . . . . . És még magamba kell zárnom szenvedésemet! . . . Szegény Susanna! Már is megsínlette, hogy itt van velem! — Szemei vörösek, nagyon fáradt és a bú megtöri öt. Istenem, Istenem! mily súlyosan nehezedik kezed a bünösre!

És valóban, Susanna, bármily nagy volt is óhajtása szünetlenül atyja körül lehetni, mégis gyakran kényszerült napközben néhány órára kinyugodni szobájában. Több nap óta maga Dániel sürgette és joggal, — hogy később keljen nálánál. Ha egy részről az ifjú leány látható senyvedése nyugtalanitá a szerető atyát, másrészről egyetlen örömétől fosztá öt meg, és e körülmény tudtán kivül még komorabbá tette ugy is sötét, változó kedélyét.

Egy reggel, szokás szerint egyedül fogván munkájához, átnézte annak eredményét s nem látszott vele megelégedettnek.

— Tegnap — mondá magában — tudaták velem, hogy a császár legközelebb eljövend megnézni müvemet . . . . és én nem voltam megelégedve magammal tegnap! . . . . Rosz előjelnek vegyem ezt? . . V. Károly nem jól választá jövetele idejét. . . . . Mindent rosznak fog találni . . . és atyád, leányom, folytatá leányához intézve beszédét, mintha ez mellette lett volna, szegény atyád, nem adta tehetségének eléggé fényes jelét, hogy életének megkegyelmezzenek, gyalázatos halállal fog kimulni a világból, melyben elhagyatva maradsz hátra. Susanna, ha jelen van is, nem akadályozhatta volna meg az elcsüggedés ez erős kitörését. A szerencsétlen képfaragó gyakran volt ilyeseknek kitéve, mindinkább elvesztvén önmagához bizodalmát, minél közelebb ért vállalata befejezéséhez. Ily perczekben nem kisérté meg leánya a vigasztalást, várt mig egy ujabb remény sugár, a borus felleget eloszlatta. A képfaragó tehát belép dolgozó termébe. Megállapodik, a kandalló alján leül, és szomoru tekintetet vet a földön elszórt müszereire.

— Hiába minden igyekezet, hiába minden remény? Minden agyrém, csalódás e földön! . . Minél többet dolgozom, annál több teen-

döm marad. . . . Nem fogom elvégezhetni a kitüzött napra . . . . . akkor, mire való ez mind? . . . Jobb abban hagyni mindent még ma! . . Oh szegény vésöm, folytatá, kezeibe vévén azt, mióta a kéz, mely tart, beszennyezve van, a vér szerencsétlenséget hozott neked; tehetlenné váltál a munkára. Az ég nem adja többé áldását törekvésedre . . . . . géppé lettél; nincsen többé lelked, nincsen életed; csak anyagi mozgásod van még, melynek eredménye kopár . . . mikor ellenkezőleg, büvös és az égtől megáldott müszerre volna szükségem, mely megkettőztesse törekvésem eredményét, s hogy nappali munkám után, jó angyalom jöne éjjente folytatni müvemet. . . Ah! e helyett csak az ég átkát látom a müszerre nehezülni, melyet kezemben tartok. . . . . Oh átkozott legyen hát a tehetetlen müvészet . . . . . .

Felkel, és lázas rohamában vésöjét készült vetni a bevégezhetlen csoportozatra . . Egy eszme, a félelem, vagy tán épen szégyen visszatartja. . . . Összetevén kezeit, szemeit felemeli :

— Mit látok? kiált fel hirtelen , . álmodom? . . mi ez? . . ormozat! . . egy ormozat mely körülfolyja kandallóm egész felső részét? . . . .

És nézi sokáig elbámulva. Végre felszól:

— De, Istenem, mondd hát, hogy nem vesztem el eszem! . . . . . Oh Uram sulyosan büntetsz engem! . . . érzem . . közel vagyok a megörüléshez! . . . kegyelem! . . . kegyelem! . . tüntesd el e látványt, üzd el e kápraképet! . . . Oh szegény képzeletem! . . . Oh szegény fejem . . .

— Lássuk, lássuk Dániel, folytatá egy percznyi nyugalom után, vond végig szemeiden kezedet, ragadd ki belölök e csalékony képet . . . . vagy inkább, nem, kérj az égtől kegyelmet, hogy távolról . . . . ez isteni mü tökélyét utánozhasd. . . Ah! értem, nem átkozom e tüneményt. . . Azért leplezéd le ez égi ormozatot, hogy megtaníts engem, mint kelljen ahoz hasonlót teremteni; . . köszönet uram, köszönet. . . . Csak hogy annak még gyönge utánzására is egy angyal vésöje kivántatnék . . .

— Oh hadd lássam még egy perczig! . . hadd közeledjem hozzá . . . . . aztán téritsd vissza e képet mennyedbe honnan jöve.

És a képfaragó a zsámoly hágcsójához fut; fellép reá, tétováz, zavarba jö . . . . . majd egyik ujjával közelít, tapint, s keze alatt érzi a márvány valódiságát. . .

— Ah Istenem! Istenem ments meg engem! . . . . . Egy felkiáltást hallat, s alig marad ideje létrájába fogódzni, hogy el ne essék.

— Istenem! hiszen ez nem káprázat! . . Ezen egész homlokzat mint ha beszélne, mozogna, járna! . . . Ezen alakok, oly kicsinyek, és oly remekül vésvék, hogy élöknek hinnök! . . .

És mindez szilárd tömör, ellenáll a kéz nyomásának . . . mind ez létezik . . . itt van . . és én a képfaragó mitsem készitettem ebből! . . . Uram, szánakozzál rajtam! . . . Meg vagyok zavarodva, meghalok az ijedségtől! . . . Oh Dániel, Dániel, vagy tündér érinté müvedet ez éjjel, vagy megörültél! És, miután még nem hihetem magam örültnek . . ki tehát e tündér, ez angyal, e szellem?

— Bocsánat! atyám . . . bocsánat! . . . . szól egy nyájas, szeretetteljes hang a hágcsó aljáról.

E hangra észretér, kiábrándul és a hágcsó aljára tekint.

— Te vagy Susanna? mit mivelsz itt gyermekem?

— Hallván kiáltásod, ide futék.

— Ah! te segitségemre jöttél, köszönöm! jer hát hamar, mert atyád szenved. . . . egy kínzó káprázat játéka lön. . . . Figyelj, látod ez ormozatot? e könnyed rajzolatokat, e kétségbeejtö tökélyt, mely gúnyolni látszik gyönge müvészetemet? Látod ez álomképet, e csalékony tüneményt . . . látod mind ezt?

— Igen, jó atyám.

— Hogyan! te látod? . . . . Oh te csalódol! . . . De nem, mondá helyreigazitva magát, ugy van, te látod? . . . akkor nagyszerünek látod? . . . Azt hiszed, velem együtt, hogy mind ez sokkal szebb sem mint való lehetne? . . korántsem! . . Mi elveendi eszemet, lásd, az annak tudata, hogy mind ez nem álom, hogy mind ez való, tapintható, anyagi! . . . . . hogy mind ez létez. Tapintsd csak Susanna. Tedd ujjaid e féldombor müvekre, és győződjél meg, hogy el fog-e tünni a látvány!

— Oh bocsánat atyám! . . . bocsánat!

— Ismét? . . . . . bocsánat, mondod! mit bocsáthatnék meg én neked kedves leányom?

—A kint, melyet érzesz.

— Mit akarsz azzal mondani?

— Hogy ez ormozat valóban .... nem csalóka tünemény.

— Ah!

— Hogy csakugyan anyagból van, és ... való....

— Azt állitod jelenleg? ...

— Hogy a kandalló drmozata létezik.

— Hogyan, Istenem, még leányom személyében is sujtasz ... Most ő is hiszi! ...

— A mit mondok, te is kénytelen leszesz azt elhinni, jó atyám ...

— Oh szeretett gyermekem bocsáss meg nekem! .... Nagyon fennhangon kiálték az imint; nem de felköltöttelek, szeszélyem szerfelett kifárasztott, mióta velem bezártak; fejed kábult? ...

— Ellenkezőleg, jól van, biztositlak atyám.

— Akkor te is össze esküdtél, hogy megzavarod az enyémet?

— Az nem szándékom....

— Ha még te is megerösiteni törekszel a csalódásban, mely kinoz....

— Atyám, meg akarsz hallgatni pár perczig?

— Beszélj, beszélj, lásd, becsukom szemeimet ... mondj olyasmit, mitől eszméink megváltoznak, hogy felemelve később fejünket, ne lássuk e hazug remekmüvet, e bájoló csalást, ... mely leperzseli szempilláimat, ha rátekintek....

— Mikor még mindaketten szabadok valánk, észrevetted gyakori elzárkozásomat öltöző szobámban?

— Igen, néha ... nos?

— Ez volt hozzáférhetlen része lakásomnak.

— Tudom. De mi köze ennek ...

— Ha oda visszahúzodtam ...

— Akkor? ... mit miveltél?

— Hogy mit tettem? Susanna leányod, ki téged egész szivből szeret, hatalmasabb ösztönnek hódolt, mint parancsod volt.... Engedetlen voltam irántad.

— Te gyermekem? ... és mily módon?

— Mindég megtiltottad nekem a faragást.

— És te faragtál? ... szerencsétlen! .. hogy megrontsa gyönge testedet, hogy aláássa egészségedet, és ...

— Hogy müvész legyek tudtod nélkül.

— Mi czélból szegény gyermekem?

— Te kérded tőlem! .. Nem látod Isten kezét, ki akarja, hogy engedetlenségem büntetéseül, azon kimondhatatlan örömben részesüljek, hogy magasztos feladatodban segitselek!

— Hogyan leányom! te merészkednél? ne szólj, ne játszál természetfölötti dolgokkal.... Emeljük fel fejünket, fogadok, hogy azóta eloszlott a tünemény....

S a képfaragó fölemelé fejét.

Nos? kérdé szeliden az ifju a leány atyjára és az ormozatra tekintve, mely nem mozdult helyéből.

—Ez csoda! kiálta fel Dániel! várj leányom, várj, ha nem üzesz tréfát velem, hagyj lemennem ... hadd szoritsalak szivemhez .. mert e mü nem emberi kéztől ered ... angyal kölcsönözé neked szellemi kezét annak véghezvitelére.

— Kettős szeretet vitt véghez mindent, atyám, a müvészet iránti szeretetből levék tanitványa .. s te iránti szeretetem által...

— Túlteszesz mestereden! .. Ölelj meg gyermekem .... és adjunk hálát az égnek, melynek áldása lebeg felettünk.... De, a mestert illetőleg, ki volt a tiéd?

— Jehan, felelé bájos zavarral az ifjú leány ..... ő szerzett nekem néhány müszert és megmutatá, hogy kelljen azokkal bánni.

— S aztán?

— És aztán én vivém véghez a többit. Bezárkoztam, virrasztottam.....

— És jól használtad leczkéit? ... Látom, egy harmadik szeretet, a szerelem jött segédül a két előbbinek ... csak áldani lehetne a szerelmet, ha mindig ily siker köhetné! ... De azon gondolkozom, mikor véshetted ez ormozatot?

— Itt is ugy tettem, mint otthon. Isten az álmomat ihlettséggé varázsolta. Ez éjjel levék kész vele, s felállítottam mig te aludtál. .. Nézd meg, nem Susanna története ez? Már ezelőtt választám éji tanulmányim tárgyául, nevem miatt. Jöjj, nézd meg inkább szobámat ... kövess.

— Most hiszek neked, hiszek neked. Csak is az ég e segélye mellett lehetél képes ez angyali dombormüt teremteni ... Oh müvészet, isteni müvészet! csoda teremtő müvészet! ... semmi nem oly szép, mint e szemérmes zsidónő története, melyet e már-

vány lapjaira véstél. . . . Oh Susanna te egy szent, egy szerencsés pártfogásnak örvendsz!

És csókokkal halmozá leánya kezét.

— Már most megfogható előttem miért voltál mindig oly fáradt, és mért voltak szemeid oly vörösek. . .

— Csak testem fáradt el, lelkem nem! a feláldozás sohasem fárasztó atyám, a legszerencsésebb leány vagyok, hogy megszeghettem parancsodat . . . mi által te most kettős személy lettél a kandallóra nézve... Oh most már bizonyos vagyok, hogy bevégezzük a kitüzött napra. . .

— A kitüzött napra, mondod, kiálta Dániel ujabb zavarodással, a müvészet tehát rosznak is lehet okozója? . . . A kitüzött nap! De ennek eljöttével, nem virrad fel több nap számomra, ez lesz utolsó napom! . . . És te segíted azt elérni nekem! engedetlen levél, hogy munkámat siettesd, hogy csak néhány órával tovább éljek! Oh leányom, a müvészet hóhér is egyszersmint!

Elgyötörve a fájdalomtól Dániel összeroskadt. Ez volt a válság vége. Susanna . . . atyja nyakába borult, reábirta, hogy ágyához menjen, melyre lefekteté.

Fájdalmasan hatott reá, melylyel e jelenet végződék; érzé annak engesztelhetlen igazságát. . . . Azért nem volt ereje válaszolni, még szivében sem volt válasz a rettenetes szóra, melyet a képfaragó kiejtett.

VI.

V. Károly kandallója.

Egy fél napi nyugalom elégséges volt helyrehozni Dánielt. Másnap ujra felvette vésőjét, és szembeállt müvével, melyre — ugy tetszék neki — az ég áldása szállott alá, mióta leánya, keze remekjével diszité!...

Susanna tehetségének váratlan felfedezése a legszerencsésebb befolyással volt a képfaragó kedélyére, gondolatinak látköre kitisztúlt, több nap múlt el, mi alatt Dániel nem szünt meg bámulni az ormozatot, melyet csoda ormózatnak nevezett.

Daczára folytonos sötét kedélyének, Dániel azon volt, hogy pontosan bevégezze a kandallót, és mivel nem tartott attól, hogy müvészi hirnevének árt azáltal, ha leánya segítségét elfogadja, megosztá vele munkáját: a képfaragó a nagyobb szobrokon dolgozott; a nemtők, czímerek, és ékek elkészítésére annak gyönge vésőjét használta, ki oly bájosan adta vissza a bibliai Susanna történetét.

Egy napon, amint együtt egész hévvel faragtak, ötödik Károly legközelebb történendő látogatásával foglalkoztak. E látogatásra gondolva Dániel, nem nyomhatá el magában a félelemnek egy német. Minden áron sikert óhajtott aratni!. . . nem mintha magára nézve remélne valamit, hanem egy keveset számolt a császár kegyére forrón szeretett leányára nézve, kire hosszú gyötrelmeinek egész ideje alatt minden pilanatban gondolt. Minő pillanat az egy müvész életében, midőn ennek legdrágább reménye egy vésőtől függ!

Dániel ismét elkomorodott, midőn beszélgetésüket az ajtónál támadt nesz félbeszakitá.

— Ha a császár volna! mondá a folyvást rettegő Dániel.

— Nem, az nem ő! kiált föl Susanna örömtől sugárzó arczczal.

A belépő nem a császár volt: ki lehetett tehát, hogy e látogatás mosolyt csalt Susanna ajkaira?

Nem szükség mondani; mert könnyen kitalálhatjuk, mennyire boldoggá tevé az ifjuleányt az ujon érkezett jelenléte.

Susanna, elfogatása perczében irásban foglalt igéretéhez hü, közvetlenül, atyjával való egyesülése után tudósitá Jehant sorsukról, és tartózkodási helyökről. A nemesszivü ifju lelkébe visszatért a remény, midőn megérté, hogy a képfaragó a császár kandallójának elkészitésével megbizatott.

Mihelyt értesittetett, azonnal sietett a kedves foglyokhoz az uj börtönbe. Különös engedélyt nyert öket akárhányszor meglátogatni és Jehan nem mulasztott el egy napot sem öket jelenlétével vigasztalni. Azon habozás, melynél fogva Dániel annak idején leányát Jehannak odaadni vonakodott, csak hamar eltünt, hogy egy más érzelemnek helyt adjon; az atya halálához közel megköszöné az ifjúnak, hogy elhagyatott leányának továbbra is gyámolá, támasza akar lenni.

Nem találni szót azon boldogság kifejezésére, melyet a müvészet e két remetéjé-

nek Jehan látogatásai hoztak! Susanna tiszta, és mély szerelmét, és Dániel végtelen hála érzetét. Dániel folyvást, mintegy elbájolva érzé magát az ifjunak azon önmegtagadásától és önfeláldozásától, melyet szeretett leánya iránt tanusitott.

Jehan látogatását követő napon, közvetlenül azon nap után, melyen Dániel Susannának megvallá aziránt való félelmét, hogy a szorgalmazott müvet a kitüzött határidöre el nem készitheti, az ifju leány, hamar kigondolt tervét haladék nélkül ifjú barátjával közlé. Jehan felette boldognak érzé magát, látván, hogy titkos foglalatosságuk oly gyümölcsöző módon használhat annak, ki nemrég határozottan ellenzé, hogy leánya a müvészetnek szentelje magát; nemes bünhödés egykori engedetlenségükért.

Susanna ösztönözve, és felbátoritva még e kedves és bensö bizalmasságtól, ujból virrasztani kezde atyja tudta nélkül, ki jól észrevette a virrasztás szülte bágyadt vonásait anélkül, hogy sejtené ennek valódi okát.

Munkájok folyt minden fenakadás nélkül mindazonnapig, melyen Susanna hallván atyja felkiáltásait, kötelességének tartotta, bocsánatot kérni töle azért, hogy müvét egy csodateljes koronával megkoronázta.

Ah! te itt vagy Jehan! mond Dániel kezét szoritva meg az ifjúnak. Susanna tegnapi vallomása szerint, te valál tehetségének ösztönzője. Szükségtelennek tartom értesiteni téged arról, mi utolsó együtt létünk óta történt. — Tekintsd ez ormózatot; — ismerned kell azt. . . . ha nem láttad is, de legalább hallottál róla szólani.

Jehan majdnem fülig pirült Susannával együtt. Ez volt egész válasza.

— Nem kell pirulni a lángész miatt, kedves gyermekeim, mond az öreg képfaragó; pirulni a gyermekek szoktak; és, folytatá komoly ünnepélyes hangon, itt a percz, hol eröre, bátorságra lesz szükségetek. . . . Munkám halad, hála azon angyal mindenható erejének, ki életet, fényt áraszt börtönömre. . . . De müvem felavatásának napja is közeledik . . . fényes és egyszersmind sötét idöpont! . . . a diadal és megbukásnak pillanatja! . . . rettentő fejlemény! . . . végzetteljes utolsó gyürüje egy lánczának, — melyet mindamellett is boldogsággal hoszabbra füztem volna, mivel ez idő alatt két nemes szivet és két emelkedett jellemet egymással egyesítettem volna!

Jehan és Susanna közeledtek az öreghez, kinek szava reszketni kezdett. Átfonva öket karjaival, s fejét arczukra hajtva, atyai szeretetének egész szónoklata egy néma, édes könyektől áztatott ölelésben tört ki.

— Igen, gyermekeim, mondá nekik, csókot nyomva mindegyikök homlokára — igen ti egymáséi vagytok . . . és méltók egymásra, mivel mindegyitek nagy kincset rejt lelkében. Jehan én neked adom leányomat . . . s neked adva öt bocsánatot kérek töled, hogy elöbb nem tevém azt; valamint köszönöm, hogy továbbra is óltalmad alá veszed öt. Oh Jehan a tiedhez hasonló szivek vajmi ritkák! . . .

— Atyánk, áldj meg minket! esdeklé a két jegyes leborulva Dániel elött, és meghatva a halálra itélt ember sebző és komoly fenségétől.

— Az ur nevében, ki megbocsát minden vétket, és atyátok keze által, kinek csak néhány órája van még élni . . . gyermekek, kiknek örökül a bün mocskát hagyom . . . ifju jegyesek az ur nevében tekintet nélkül bünös kezeimre — legyetek áldottak! az emberek véleménye ne sujtson soha titeket bünömért, mely miatt most meghalok . . . kérjétek az eget, hogy irgalmazzon szegény lelkemnek! . . . Oh! folytatá el keseredettséggel, ez tehát a jutalom, hogy hévvel ápolám a müvészetet, neki szentelve életem minden pilanatát! . . .

Az öreg kétségbeesetten veré homlokát, mig a két gyermek folyvást leborulva állott elötte.

Egyszerre az ajtó nyilik.

— Képfaragó uram! mond egy hang, ö felsége itt van, hogy megtekintse a kandallót; készüljön elfogadására.

S az ajtó bezárult.

Jehan és Susanna fölkeltek.

— A császár! kiált föl Dániel kábultságából kiábrándulván, már is? . . . Hányadik van hát ma?

— 22-ik felel az ifjú.

— Hogyan elöttevaló napja a. . . . Mindegy! . . Áldott legyen az Isten! . . . . .

megnyugodhatom. . . . Hála kedves gyermekem segélyének, minden elkészülend a kivánt időre. . . És hála az égnek! a végzetteljes óra nem fog ütni egy méltatlan mü felett!

— Oh az Isten igazságos, atyám, mond Susanna, Dániel nyakába borulva.

— Igen, gyermekem, felel Dániel fájdalmas nyugodtsággal . . . és épen azért nemsokára — árvaságra jutsz!

Susanna és Jehan válaszolni akartak, — midőn távoli léptek halk moraja lön hallható.

A müvész felvillanyozva érzé magát e zajra.

A homlokát boritó sötét fellegek fokonkint eloszlottak.

— Segitsetek gyermekeim! kiált fel.

És e hü értelmes kezek segélyével az ösz müvész néhány percz alatt elrendezé és összeállitá faragványainak különféle részeit, — és hirtelen az egész müre függönyt vont.

A léptek moraja mindinkább közeledett.

Néhány percz mulva ötödik Károly császár magasrangu urak kiséretében a küszöbön megjelent.

— Nos tehát, kérdé nyájasan a képfaragót, alig belépve, halad-e előre a kandalló? Holnap után fog felavattatni.

— Felséged megtekintheti azt, felel Dániel mélyen meghajtva magát.

Ugyanekkor félrevonja a függönyt, — mely müvét eltakará.

Ötödik Károly elbámult! . . .

Nem tudja hova nézzen, merre tekintsen; hol kezdje; szeme egyszerre mindent akart látni, tekintetével mindent átölelni, magához szorítani. A középen először is önmagát látja; ez az ő bámulatos hasonlatosságu szobra, majdnem életnagyságban állva, harczi öltözetben, egyik kezében kivont karddal, a másikban a császári aranyalmát tartva; — jobbról dédatyját látja merész Károlyt Margittal harmadik nejével; — balról burgundi Máriát az osztrák Miksával, — kitől tiz év előtt Németország trónját örökié.

Aztán megelégedetten mosolyog, látva ez öt szobor közöl szétszórva, vagy kellemetesen csoportositva kaczér öszhangzatban a nemtők, szerelem istenkék, czimerek, és különféle ékek sokaságát, melyek a főbb alakokat összekötik, és az összes mü szépségét kiegészitik.

— Ez szép, valóban nagyon szép, a mit ön itt létre hozott, Dániel, kiált elragadtatással.

Ezzel folytatá szemléjét.

Dániel szive dobogott, és vére forrott mint lázban szenvedő emberé. Leánya lesütött szemmel, de fülét résen tartva, a császárnak inkább szavaira, mint mozdulataira figyelt. Majdnem lélekzetét veszté e szorongás miatt. Jehan hallgatott, annyira eltelt keble örömmel s aggódással, és tiszteletteljesen hátrahuzódott.

— Felség, szólt, Dániel, és szive emelkedett öröm és büszkeségtől, ez ormózat leányom müve.

A szegény Susanna fülig pirult.

— Valóban? kérdé a császár meglepetve, most értem miért kivánta leányát maga mellé. . . Lépjen közelebb szép kisasszony; és ne piruljon, hogy ily szép müvet készíteni tud.

Az ifju müvésznő közelebb lép, mélyen és félénken meghajtva magát.

— Felséged szavaiban annyi jóság van, mond reszkető hangon . . . ha sikerült nekem azt jól készíteni, azt egyedül az égnek köszönöm, — mely sugallá nekem, hogy atyámnak segítségére legyek.

Ugyanekkor Jehanra irányzá tekintetét, mintha mondani akarná neki: És neked, neked is egyiránt köszönöm barátom, ki tanácsaiddal irányt adál titkos törekvéseimnek.

— Mi neve, kedvesem? kérdé a császár.

— Susanna, felség!

— Szerencsés választás, édes gyermekem; mert soha fejér márvány izletesebb és bámulandóbb modorban nem adta vissza történetét e szent szüznek, melynek nevét kegyed viseli . . . az koronája e münek . . . kegyed és atyja két remek müvet egyesitettek, hogy azokból egyet készitsenek számomra...

E párbeszéd közben Jehan önkénytelenül megfogta Susanna kezét, mit ez neki megengedett.

— Dániel, kezdé újból ötödik Károly, ön nagy müvész; ön nagy érdemet szerzett magának a jelen és az utókor előtt. Tudom bebörtönöztetése és idehozatalának okát: fel-

fogom bünének nagyságát . . . de multja felel nekem jövendöben való viseletéről.

Az aggastyán térdre borult a császár előtt.

— Dániel, folytatá ötödik Károly, kezét nyujtva az öröm és megbánástól zokogó szegény müvésznek, — Dániel, keljen föl. Nem csak kegyelmet adok önnek, nem csak szabad ön, de e naptól fogva még házamhoz is csatolom. . . . Egyedül arra itélem, folytatá, kegyteljes jóakarattal, hogy holnaputánig itt maradjon, hogy remek müve felavattatásakor annak fényes diadalán örvendhessen.

Egy kimondhatatlan csöndes, de azért mély örömnek sugára ragyogott a két ifju ember szemében kik most uj életre ébredni látszattak.

— Felség! kiált megzavarodva Dániel, engedje kezét megcsókolnom.

— Tartsa azt meg magának, mond a császár kezét nyujtva neki; . . . a müvészet is hatalom!

— Igaz, felség, mert megváltott az emberek előtt. . . .

— És Isten sem vonandja meg öntől a bocsánatot.

— Nem, felség, szólt most Jehan megszakitva a csendet és tiszteletteljesen a császár elé lépve; csak ugy nem, mint én, ki felséged képfaragóját mindig érdemteljes, és szerencsétlen embernek tekintem. . . .

— Ön? kérdé ötödik Károly, kicsoda hát ön, barátom, és hogyan jött ön ide?

— Felség! én szeretem Susannát!

— És én neki köszönöm tehetségemet, mond az ifju leány, melyet felséged az ormozatban észrevenni kegyeskedett.

— Felség! szól Dániel az ifjúhoz közeledvén, és egy könyet hullatva mély érzelme és megindulása jeléül — Jehan leányomat kérte még mielőtt bünössé lettem; de én nem adtam hozzá beleegyezésemet; bebörtönöztetésem óta csak növekedett az ifju feláldozása irántam és leányom iránt.

— E perczben mégis, felel a császár kegyteljes mosolylyal, a két szerelmes fölötte boldognak látszik!

Az ifjú pár, valóban a boldogság és végtelen hálától, sugárzó tekintetet vetett a császárra, ki Jehanhoz fordulva szólt:

— Nemeslelküség el nem hagyni az embert szerencsétlenségében!

Aztán az aggastyánhoz fordult.

— Dániel, mond kifele menve, még látjuk egymást; az atya diadala után gondom lesz a gyermekek egybekeléséről. — Viszontlátásra! . . .

Ezzel kilépett.

Dániel térdre borúlt, összetevé kezeit és töredelmes hangon fölkiált: Istenem, égnek nagy Istene! kegyelem és bocsánat! Törüld le rólam a vért, melylyel bezsenyezém magamat! . . . Ne légy irántam irgalmatlanabb az embereknél! . . .

Ezzel fölemelkedett és Jehan és Susanna karjaiba veté magát.

— Igen gyermekeim, igen, a müvészet csodákat teremt! . . Köszönöm Jehan, hogy akaratom, vagy inkább aggodalmam ellenére müvészt képezél leányomból! . . . Midön ez ajándékhoz még tiszta és emelkedett lélek is járul, bizonyos, hogy az ég ránk hinti sugárait. Ma az élet sugárát érezzük magunkban, mely visszaadatott nekünk . . . gyermekek! legyünk boldogok, és áldjuk az Istent! . . .

Harmadnap egész Bruges eltelt örömmel, megértvén a jó Dániel szabadulását.

Néhány nappal később Jehan és Susanna egybekelésüket tarták az udvarnál.

Egy gipszből öntött mintája e hires kandallónak, mely egy bünösnek életét váltotta meg, és a müvészet hatalmáról tanuskodott, megmentvén egy embert a haláltól, Párisban látható. Egyetlen ismertető jelül egyik sarkára illesztett keret áll, mely az „1529“ évet mutatja. A faragó neve hiányzik belőle.

Fog-e valaha egyéb tudomásra jutni Dánielről, ki e remekmüvet készité? . . .

(Francziából.)

GYERMEKIMHEZ.

(E. Vignon költeménye.)

Gyermekim, van egy nagy kincsem,
Mit senki sem irigyel, —
Megváltnám az élettel;
Ábránd, hir ily nagy nincsen.
Szentélyemben van elrakva,
S minden nap megtekintem . . .
Ilyen drága kincs nekem
— Édes anyátok haja.

Én vágtam le ezt a fürtöt
Szép, fiatal fejéről;
Midőn a láz, a mely öl,
Küszöbünkön beütött. —
Szép, fekete s fényes vala;
Egy pár szál volt csak fehér;
Mindig vállára ért
— Édes anyátok haja. —

Ah, de lelke már elszállt;
Sirni hagyott engemet! . . .
— Kedves nőm, én melletted
Virrasztám az éjszakát;
Majd, szemfedő takara,
Melyről sokszor álmodtam . . —
Nem birt elvonni onnan
— Édes anyátok haja. —

Őrizzük meg hűn, igazán,
E fürtöt, e koszorut,
S életünk bárhova jut:
Ez legyen a talizmán. —
Az élet sok baja — búja
Nem győzött le engemet:
Mert, ott volt szivem felett
— Édes anyátok haja. —

Gyermekim, ha jön az ősz,
S az este szobámba zár:
Szelleme hozzám lejár,
S megáld, ha a bú legyőz; —
A regg imát hoz ajkamra . . .
Mit ér . . . ? Ő mennyet keres;
S könnyimtől most is nedves
— Édes anyátok haja. —

SZÁSZ GERŐ.

EGY ÖLEBECSKE MAGÁN BESZÉDEI.

(Vége.)

A szegény társalkodónő csak ugyan megjárta; két napja, hogy el kellett menni a háztól, s oly zenebonát ütött a nagyságos asszony, hogy az egész háznépet majdnem kétségbe ejtette.

Rajtam is akarta bosszuját hüteni, de én roszúl értettem a tréfát s jól megharaptam száraz, csontos ujjait. Kaptam érte pár jó ütleget — de nem bánom, — csak hogy megvérezhettem kissé ezt a vén nagyságos boszorkányt.

Mióta a társalkodónő elment rémitően únjuk magunkat, én is, a kisasszony is; mert sétáinknak vége van; — egész nap hon ülünk s nincs egyéb látogatónk pár vastag éltes kávénénikénél s ama kiállhatatlan, fölpuffadt Rózsaáginál, ki minden bajnak oka.

Ki nem állhatom ezt a domború pénzzsacskót, s urnőm osztozik ellenszenvemben. Ha csak belép, vonásai más kifejezést nyernek, s tüstént elhagyná a szobát ha nagynénje megengedné.

De az öreg asszony követeli jelenlétét, s aztán Rózsaági oly szeretetreméltó képeket vág, oly olvadozó tekintetekre kényszeríti apró szinetlen szemeit, hogy valóban utálatossá válik.

A grófnak pedig nem szabad többé a házhoz jönni. Az inas és a komorna kemény parancsot kaptak, hogy öt be ne ereszszék; mindig azt kell mondaniok, hogy az uraság

nincs hon. — Lássa az ember — vagy inkább kutya — hogyan tanitja öket hazugságra ez a vén sárkány!

De mihelyt szavát hallom az elöszobában, tüstént ugatáshoz fogok; akár hogy is fenyeget az — öreg asszony; hadd tudja meg legalább, hogy hazudnak, s hogy itt hon vagyunk.

Unalmában, s hogy egy kis mulatságot szerezzen magának és nekem, a kisasszony apportirozásra tanit. Nem tudom, hogy nevezik ezt jól magyarul — kutya nyelven igy mondják. Kesztyüjét, zsebkendöjét, — papirost dob el jó messzire; s én ezt neki visszahozom. Avval elmulatunk olykor órákig.

* * *

Tegnap ismét itt volt a gróf, és visszautasittatott. A kisasszony az ablakhoz sietett s midön Ákos elhaladt a tulsó járdán intett neki kezével. De az öreg asszony észrevevén a dolgot, az óta mindig beteszi a forányokat, s nekünk félhomályos szobában kell ülnünk.

Oh minö kiállhatatlan e vén darázs! s mennyire megtanulta a sötétséget szeretni!

* * *

Nehézkes léptek hallatszanak az elöszobában; — ez Rózsaági. — A salon ajtajához lopódzom, s midön belép a vastag úr — krrr! — lábai után kapkodok, s egész polkát tánczoltatok vele! — minö poltron ez a nagy hústömeg — s minö együgyü! meg se gondolja, hogy kis fogaim át nem hathatnak vastag csizmáin! annál jobb; hadd féljén kissé!

Még az öreg asszony is resteli félénkségét! hiszen csak föl nem falja önt ez a kis ebecske, Rózsaági ur! — szól végre csipösen; — adjon neki egy legyintést — s meg van.

Végre fujva s lihegve a karosszékbe ül, a nagyságos asszony közelében; mig úrnöm, messze töle az ablak mellett varrogat, s nem is néz feléje.

Rózsaági ur roppant piros selyemkendöt von ki zsebéből s törölgeti kerék, holdvilág-arczát. — De a zsebkendövel együtt nyitott levelet vont ki a zsebből, mely a karosszék alá esett.

Különös, minö vágyódás keletkezik bennem e levél után. Lassan — lassan oda lopódzom, fölveszem fogaimmal s elviszem urnömhez.

Ez eleinte nem is figyel reám; — ruháját húzom lábammal, s mikor felém néz oda nyujtom neki a levelet.

Épen darab parirosra van szüksége, hogy selymet gombolitson reá, s mintegy elszórva kezébe veszi a levelet, összehajtja, s már az elsö selyemszál rajta van, midön szeme az irásra esik. Figyelmessé lön, a selymet elháritja, elébb pár sort olvas, aztán az egész levelet — a pir fölszáll halvány arczába; — szemei villogni kezdenek — végre fölkel, a beszélökhöz siet s megállván Rózsaági elött megvetöleg, de egyszersmint el nem titkolható megelégedéssel szól:

— Végre tudom Rózsaági ur, mi birta önt arra, hogy engem, darab idö óta, annyira üzöbe vegyen izetlen bókjai s hódolataival! — Adósságait akarja az én birtokommal kifizetni, s megrongált hitelét ismét helyreállítni — nem de? — De ez nem fog sikerülni — mert vagyonom nem lehet soha az öné!

A vastag ur fölugrott székéröl, halálsápadt arczczal valamit dadogott; mig az öreg asszony mérgében kipirult és egyre kiáltozott, mint ha égne:

Nelli! — Nelli!, — megbolondultál-e? mit beszélsz? — hogy mered tisztelt barátunkat itt igy insultálni! —

Olvassa csak e levelet, — édes néném — szólt a kisasszony nyugodtan, oda adván az öreg nönek a levelet; — alig hiszem, hogy ha elolvasta, még tisztelt barátjának nevezendi ezen urat.

Midön Rózsaági a levelet látta, utána kapott nagy ügyetlen kezével, s képe oly ijedt kifejezést nyert, mintha kisértetet látna, de a papiros már a háziasszony kezei közt volt, ki azt mohón elolvasta, s aztán egy sikoltással a pamlag párnái közé dölt.

— El innen csaló — gazember — kigyó! — el szemem elöl! — kiáltott föl aztán oly dühösen rántván meg a csengetyüt, hogy az inas és a komorna egyszerre betoppantak az ajtón, tartván attól, hogy a szoba lángban áll, vagy gyilkosság történik. — Vezessétek el ezen urat itt — s ne engedjétek, hogy többé átlépje küszöbömet!

A cselédek urnöikre bámultak — de a vastag urat nem volt szükség kivezetni : — mngától tünt ez el, még pedig igen hirtelen — s ez órától fogva nem láttuk többé.

* * *

A levélből, melyet egyik pajtása hozzá intézett volt, világosan kisült, hogy a tönkre jutott csaló Nelli kisasszony vagyonával remélte ujra fölépitni szerencséjét — s hogy számos hitelezői csak is e remény fejében nem ütöttek eddig zajt; ezért a levél irója, azon tanácscsal fejezte be epistoláját, hogy siessen minél elébb e vagyon birtokába jutni — nehogy Rózsaágiból Szárazági váljék.

E naptól fogva vége volt az öreg asszony zsarnokoskodásainak. A gróf ezentúl beeresztetett, a társalkodónö visszahelyeztetett régi hivatalába, s most naponta eljárjuk vele a boltokat — mert úrnöm kiházasitási készületén erösen dolgoznak.

Hogy Váralyai Ákos a boldog völegény azon senkisem kétkedik, nekem pedig kétszeresen jó dolgom van, mióta ama fontos levelet apportiroztam urnömnek. — Nagy reményem van, hogy — ha tervünk, egy kutya clubbal sikerül — ennek megszaporitandó hangjai közt — én is csahol-hatok.

JÓSIKA JÚLIA.

ÉLETISKOLA.

Nem ritka eset, hogy nö férjéhez szivében hütelen, anélkül azonban, hogy tettben is az lenne. Azt hiszik, megmentik erényüket, ha szivük másért dobogván, mindemellett férjük jogait nem sértik meg. Némely férfiak megelégesznek evvel, de a jobbak semmiesetre sem. Mit ér a nö, ha lelke nem férjeé, — ha gondolkozása és érzése másé, s legtitkosabb lelki életét nem osztja férjével.

Nem áll hatalmunkban, hogy szenvedélyeink legyenek-e vagy nem, de igen az, hogy azokat uralkodni hagyjuk-e magunk fölött vagy nem. Csak az lehet erkölcsös, ki vágyait legyözni képes.

A ki a bünnel alkudozni kezd, azt már a bün legyözte.

A nö, ki a vétekre érdekkel gondol, már elbukott.

A hütlenség ugyanaz a nönél, a mi a papnál a hitetlenség : az emberi kötelesség elleni vétség legszélsöbb határa.

Ha valamely fél elöbb bizonyos baráti vagy olyatén érzelmet táplál a másik iránt, a mit testvérinek lehet nevezni — és hosszú időn át ez atyafiságos érzelem nem hogy szünnék, söt inkább növekszik, utóbb pedig mindkét fél — férfi és nö — már az egymástóli elválást lehetlennek hiszik, daczára annak, hogy mindegyik erösen meg van győződve, miszerint nemileg egymásba nem szerelmesek : — az ilyen párról bizton el lehet mondani, hogy érheti ugyan öket a sors bal kezéből bármi szerencsétlenség — de azért házasságukban boldogtalannak soha nem fogják magukat érezni. Az ilyeneket a legszentebb, legörökebb kapocs : a lélek testvérisége köti össze, és ha valami földi érzés tarthat túl a síron, ez egyetlen érzés az, mert ez oly tiszta és nemes, hogy az angyalok is megtürhetik maguk közt a mennyekben, anélkül, hogy tisztaságukban e társaság által bántva érezhetnék magukat.

De az ily szerelem csak oly nemes hölgy iránt támadhat, kinek angyali ártatlansága a férfi kebléből minden érzéki gondolatot eltávolít — és csak a szeretet égi magasságának gyönyöreivel táplálja. Az ily viszonyok lassan szövödnek, s csöndes, apró, de megszünetlen és a sirig tartó élvekkel boldogítnak.

TÁRCZA.

PESTI HIREK.

** Xantus János hazánkfiáról egy amerikai közlöny a természettudományi téren szerzett érdemeiért dicsérettel emlékezik. — Vajon Prépost István, ki Xantus jeles „Amerikai leveleit“ következetesen saját dicsőségeképen emlegeti, nem fogja-e valami uton módon elhitetni akarni, hogy az amerikai lapnak a derék Xantusról mondott dicséreteit sajátkép ő érdemli meg?

** Bényei Gábor „Fekete csillagok“ czim alatt előfizetést hirdetett általa irt versekre. Iszkiriczi Fridolin pedig majd „Meleg jégcseppek“ czim alatt fog hirdetni.

** Német lapok Csillag Rózát német énekesnőnek nevezik. Egy laptársunk azt jegyzi meg, hogy Bulyovszkinét több joggal nevezhetnék németnek.

** A közrészvétel közt elhunyt Hegedűsné siremléke Gerendai műtermében munkában van, sötét márványból.

** Dumas Sándornak „Egy szerelmi kaland“ czimü regénye, mely Bulyovszkinéről különös eseteket közöl, magyar forditásban is meg fog jelenni.

** A 82 művel megnyilt közelebbi műegyleti tárlatban 39 darab, magyar szerzőké.

** Kuliffay Edétül „Fehér rózsák“ czím alatt költeményfüzér jelent meg. A kis füzet leszámítva az itt ott előforduló áradozást, költői tehetséggel van irva. Kapható a könyvárusoknál.

** Figyelmeztetjük t. olvasónőinket, hogy Alter Antal úr váczi-utczai divattermében, az eddig el nem adott nyári kelmék, olcsóra szállítva áruba bocsáttatnak. Megjegyzendő különösen, hogy mousselineok, batiztok, és barègeek 25—30 kron, ruhába osztott sima és fodros szövetek pedig 2 ft. 50 krral kezdődő árakon kaphatók.

** Salvi ur társasága azon estéken, melyeken szinpadunkon előadásokat tart, 300 o. ftot fizet a szinházi pénztárnak. Ennyi a legjövödelmesebb nyári esték után sem igen szokott jutni.

** A városi tanács a redout ujraépítésének megkezdésére végleges határozatot hozott.

** A hivatalos Bud. Hirlap ujdondásza ezen themát „a művész hazája széles e világ“ akarja bebizonyitani, s példánakokáért Ristorit hozza fel ki franczia nyelven is játszik. Feledi ujdondász ur, hogy Ristori kimondta a „Presse“-ben : hogyha olasz szinésznő létére egy vitéz és testvér nemzet nyelvével szinpadra is lép, ez kivételesen történik, mert ő ezentúl is az akar maradni, a mi eddig volt — olasz szinésznő. A fönebbi themát természetesen nagyon kivánatos lenne bebizonyítani — Bulyovszkiné mentegetőinek.

** Egy krakkói ujságlap irja : „Egy Jaslo melletti faluba egy fiatal kisasszony mellé társalkodónő kerestetik, ki magyarul beszélni, csárdást tánczolni, és dorombozni tudjon.“

— A „Vészhangok“ szedése Heckenast nyomdájában még mult héten be volt fejezve, azonban . . . mégis csak jövő számunkban reméljük jelenthetni, hogy azok megjelentek és a t. cz. előfizetőknek szétküldetnek.

** A P. N. még mindig „Oroszhon“-t, „Némethon“-t, „Poroszhon“-t ir — Oroszország, „Németország, Poroszország helyett. Félév óta harmadszor intjük meg őt e hibáért, mert hagyján, ha csak olyan hiba volna ez, mint a „Csikós“ czim elől az „a“ mutató kimaradása szinlapon, — a mit P. N. úr ő méltósága annyiszor rovogatott professori szigorral, s a miről tán kérdés is, ha vajjon, darabczimnek egyáltalán hibás elnevezés-e? — De az ő kérdéses nyelvhibája nem ily csekélység; az egy nagy eszmét zavar össze, s nem mondunk tulzó képletet, állitván, hogy szintugy czibálja a kegyelet hajaszálait. Avvagy nem boszantó-e magyar emberre nézve azon kozmopolitai közöny, ha valaki Orosz- Porosz- Németországokat egyaránt hazájának nevezi? És mindezt csak azért is, nehogy igazat adjon „Ő hibázhatatlan mindentudósága“ egy kisebb lapnak, mely e hibát neki szemére veti! Pedig jó lenne, ha e helyett ama jeles czikkeket, melyek oly pazaron szellemdúsan, s kedvelt irányban irvák, — olyan „át meg át“ (durch und durch) s „Némethon“féle hibákból elébb kitisztittatnák, — e jeles czikkek megérdemelnék azt a kis revisori fáradtságot. Nem állítjuk, hogy lapunkban nincsenek nyelvhibák; ettől most hemzseg az összes irodalom, mert nagy a készületlen fiatal óriások és a bevehetetlen s megtámadhatlan tekintélyü öreg koponyák száma; előbbiek azt hiszik, hogy a nyelvet jól megtanulni nem génialis embernek való; utóbbiak pedig azt vélik, hogy ők csakugyan jól tudnak magyarul. Ám de ha mi nem győzzük is irtani a nyelvhibák konkolyát lapunkból, a nyelv és eszmék szentsége mégis több előttünk, mint a „csalhatlan mindentudóság“ (??!) gyarló emberi csalképe, és ha minket oly roppant nyelvhibának mindennapi eclatans elkövetéseért megróna bár

a kis. . . . „Nemtudomki“ lapja — nem volnánk oly vén gyermekesen makacsok, hogy vagy magunkat ne igazolnánk, vagy hibánkat el ne hagynók. Avvagy tán lenézni méltóztatik bennünket P. N. úr ő méltósága? Ad normám : „megvetlek Rózsi?“ Vagy nem volna igazunk, s a megrótt kitétel nem volna hiba? Kegyeskedjék erről bennünket meggyőzni, mert elhiheti, hogy ez esetben „meghajlunk a P. N. nagysága előtt!“ *)

** Balkányi Szabó Lajos ur öt magyar ősmesére hirdet előfizetést, melyekben a magyar nemzetnek Európába költözése előtti történetét szándékozik megirni. Meséit a nép ajkáról vette. Előfizethetni, szerző úr neve alatt Debreczenbe intézendő levelekben 1 fttal.

** A Kőváry László által tanulmánynyal irt „Erdély történelméből“ megjelent Ráth Mórnál a harmadik kötet. Tartalma a Zápolyák korát irja le. Ára 2 o.ft.

** Kövér Lajos jelenti, hogy augusztus végére 15 szindarabbal megjelenendő szinműtárára e hó végeig folyton előfizethetni 3 o. fttal. Az előfizetések Emich Gusztáv nyomdájába (baráttér 7. szám.) intézendők.

** Széchenyi Béla gróf, boldogult édes atyjától örökölt, s a Fertőn járt nagy angol hajóját, a balatoni Kisfaludy-gőzös-társulatnak ajándékozta.

** A császár-fürdői zártkörü tánczvigalmak az idén sem maradnak el. Az első e hó 20-ára volt kitűzve. Lapunkat ép ezen napon fejezvén be, a vigalomról csak a jövő számunk szólhat.

** Marasztoni Jakab, a volt első magyar festészeti akademia igazgatója meghalt.

** A muzeumi termek diszítése Ybl épitész vezetése mellett annyira halad, hogy a kikötött határidő előtt készen lesz.

** A derék Reményi Ede, b.-füredi és niklai hangversenyeinek tiszta jövedelmét (830 o. ft.) valamely országos érdekü jótékony czélra kivánván szentelni, addig is, mig e jótékony czélt közelebbről meghatározná, az akademiai pénztárba fizette.

** A Magyar Sajtó, arányban egyre szaporodó előfizetői részvétével, alakját megnagyobbitá. Ára azonban maradt a régi, t. i. félévre 8, évnegyedre 4 o. ft. Kiadó-hivatala : egyetem-utcza 4-ik szám alatt.

** Salvi úr föllépendő operatársulatának nevezetesebb tagjai, a nők közől : sgra La Grua, sgra Tati, a férfiak közől : Benedetti, Beneventano, Graziani, Varesi. Charton-Demeur asszony, kötelezettségei másfelé szólitván őt, nem jöhetett el.

*) Minden nagyhatalmakra! Mi lelte önt — ujdondász? Ennyire felbőszíteni egy par excellence — kritikus lapot? Nem gondol ön a „Vészhangok“-ra, melyek legközelebb meg fognak jelenni? Hogy fogják ezt ők darabokra tépni, szaggatni, és mint Roma consulai Chartago fölött, átkot mondani még arra is, a ki valaha — említeni meri! No, ön ugyan beteszi előttünk az ajtót! Szerk.

** A Budán levő Guil-Baba török kápolnához évenkint zarándokló két dervis ez idén is megérkezett. Nevük Hadzi Wusurla Banialuka, és Hadzi Halik.

** A Tiszaszabályozó-társulat Széchenyi tiszteletére azon helyen, hol a szabályzás a gróf jelenlétében megkezdődött, emléket állittat gránitból.

** Berzsenyi Dániel legismertebb ódáját (Romlásnak indult hajdan erős magyar) Dux Adolf németre forditotta.

** Brunner úr váczi-utczai szalmakalap-tárába a legtetemesebb szállitmányokat a nánai földmivesek küldik, kiknek készitményei különösen keresettek. Brunner úr közelebb egy aranyból álló jutalmat is tűzött ki köztük a legtöbb csinnal és legjobb munkával készitett kalapra.

** A füredi ünnepély estéjén Molnár szinigazgató által játék előtt felolvasott dicsbeszédet, Kisfaludy Sándor emlékére, Szabó Richard irta.

** Megyeri szobrára eddigelé 700 forint van összeadva. Még ugyanennyi kivántatik, hogy fel lehessen állítani.

** A lipcsei „Illustr. Ztg“ egy idő óta képeket hoz a magyar divatról, Vili Beck rajzai után. A szép magyar női menték — ködmennek, a kedves főkötők, párták, valami kitalálhatlanságoknak néznek ki rajtuk. A magyar akademia ülését is bemutatta nem rég Vili Beck az engesztelődni akaró Zeitungban hasonló — szerencsével.

** Az Illustrirteval ellenkezőleg egy más lipcsei ujságban hű adatokra találtunk Magyarországról. Ez a „Musik-Ztg“, mely az irodalmunkban is foglalkozó különösen pedig művészeti és irodalmi érdekeinkben külföldre levelező dr. Feldinger Frigyes tollából közöl egy szakavatott levelet a magyar zenéről.

** A pártolásra méltó „Pannonia“ czimű vállalatból, mely a hazai irodalom jobb termékeinek a külfölddeli megismertetését tűzte ki czélul a II. és III. füzet megjelent, Petőfi, Lisznyai, Beőthy László, Degré és Vas Gereben műveiből hozván forditásokat.

** Huszonnégy év mulva 1000 esztendeje lesz, hogy a magyar nemzet e hazában megtelepedett! E körülményre figyelmeztetve indítványozzák, hogy Pusztaszeren, az első alkotmányozó országgyülés helyén akkorra város épittessék, s neveztessék Árpádvárának! Hogy valamely nagy emlékkel vagy tettel kell a nemzetnek megörökítenie a haza közelgő ezredéves jubileumát, arra nézve mindenki egyetért. Történészeink jól tennék, ha akkorra tisztába hoznának bennünket Árpád sirjának hollétével is, mert arról Béla király névtelen jegyzője és mások után csak annyit tudunk, hogy Árpád „. . . Kr. u. 907-ik évben meghalt, s eltemettetett fejedelmi tisztelettel Buda városában, a kőárkon aláfolyó kis pataknak forrásánál . . .“

VIDÉK.

** Berzsenyi emlékének leleplezésére még többen gyültek össze, mint pár nap előtt Füreden Kisfaludyé körül. A füredieket, az akademiai, s több megyei és testületi küldöttséggel a Kisfaludy-gőzös szállitá át. A hajónak semmi kis része nem látszott ki a nemzeti szinből. Az árbocz is nemzeti füzérrel volt befonva. Nikla már 13-ikán megtelt vendéggel, de 14-én reggel 9 órakor érkezett meg, az éjjelt a közeli falvakban töltött fősokaság; a különféle irányból érkező kocsik végtelen sorának csak porát lehete látni, de végét nem. A vendégeket a sok nemzeti ügyben érdemesen ismert Somsich Pál, kinek leginkább lehet köszönni a Berzsenyi-emlék létrejöttét, fogadta az ezerekre menő ünnepi sokaságot, melyben az ország minden osztálya tisztes számmal képviselve volt; Somogyon kivül Veszprém, Zala, Győr, Vas, Bihar, Fehér, Tolna, Baranya, Horvátország stb. külön küldötttségek által. A menet a ref. egyházban tartott istentisztelet után, 10 órakor indult meg a Szózat hangjaival a temető felé. A menet végén Farkas Miska győri bandája huzta a Rákóczyt. A sokaság eleje már a jó távolra eső temetőben volt, midőn annak zöme még alig indulhatott meg. Az emlék előtt, zöld menyezetes emelvény volt alkotva a papság, balra szépen rendezett üléssor hölgyek számára. Az ünnepélyt a vései ref. lelkész nyitotta meg imádsággal. Ezután következett: a csurgói énekkar, Székács szavalata, ismét a csurgói énekkar a Szózattal, végre a szobor megkoszoruzása. Az emlék simított szürke márványból készült obeliszk. Legfelső pontját, keresztet tartó golyó képezi. Egyik lapjára irva van: „A derék nem fél az idők mohától, a koporsóból kitör, és eget kér;“ alább a talapon: „Berzsenyi Dániel hamvainak. Somogy MDCCCLIX. A temetőből ismét a szózat és Rákóczyval történt a visszamenet. Az ünnepélyt lakoma zárta be melyen lelkes felköszöntések váltották egymást — a hazáért, annak jó fiaiért, és lányaiért.

** A niklai Berzsenyi ünnepen a bécsi „Fortschritt“ segédszerkesztője, Gans ur is jelen volt.

** Mint minden magyar városban, Pozsonyban is elneveznek egy sétatért Széchenyi-ligetnek.

** A győri tanitó-képezde növendékeinél a szakállviselés megtiltatott.

** A sárospataki főiskola jul. 8. tartandó háromszázados ünnepélye alkalmávali közebédre szóló jegyek, a főiskola seniori hivatalában bezárólag jun. 25. napjáig válthatók 4 o. ftért.

** Jobbaházán érdekes házassági egybekelés történt. A menyasszony: Jobbaházi Dőri Irén k. a., a vőlegény: Békássy Gyula úr.

** Lopresti Lajos báró Bozsovits, Eibenthal, Brestovácz, Oppova, Perlász, Plossovitz, Mehadia, Ó-Orsova és Waidenthal bánság-határvidéki helységekben és ezenkivül Merczy-falva nevű birtokán alapitványt tett, hogy Széchenyi Istvánért mindegyik helyen évenkint gyászistentisztelet tartassék.

** A balatonfüredi Kisfaludy-ünnep estéjén Molnár szintársulata, a Hymnusz eléneklése, és „Kisfaludi Sándor emlékzete“ elszavalása után, Kisfaludy Károly „Kemény Simon“ darabját adta elé. A záradékot szép ábrázolat képezte élő képekben: „a költő túl a siron.“

** Zichy Livia grófnőnek és Zichy Ferdinand grófnak, sz.-mihályi esküvőjük fényét a Zichy család számos tagján és a székesfehérvári püspökön kivül, Stahremberg herczeg, gróf Almássyak, Batthyániak, Czirákiak, Festeticsek, Győriek, Károlyiak, Lambergek, Nádasdiak és Pálffyak, továbbá a b. Fiátok és Luzsenskiek emelték.

** A kolozsvári lóverseny napjait az akkorra odautazó Reményi hangversenyei is érdekesíteni fogják.

** A horvátok javára adott makói hangversenyből egy levél különösen kiemeli Dobsa Aranka, Gyenes Ida, Pozsonyi Emma, Pozsonyi Stephanie műkedvelő urhölgyek zongorajátékát.

** Sándor grófot nemrég Esztergom mellett majd nagy szerencsétlenség érte. Udvari orvosával és kornyikával, négyes fogatu kocsin utazott, midőn hirtelen nagy vihar támadt, de ennek daczára tovább hajtatott. Esztergamtól félórányira iszonyú jégzápor érte utol, lovai megbokrosodtak, kocsisa az ülésről ledobatott, maga a gróf és kiséröi a kocsiból szerencsésen kiugrottak. E pillanatban a villám a lovak közé csapott, s azokat agyonsujtá.

** A kegyelet földje. Borsodmegyében, Borsod és Szendrő-Lád közt, van egy erdőövezte magaslat, melynek tetőpontján Széchenyi István kimulta óta messze ellátszó óriás fekete zászlót lenget a szellő. A szép kies vidéken, a zajtalan senkitől nem lakott magányban ki tűzheté fel a nemzeti fájdalom ezen gyászos hirdetőjét? . . . A lobogó élő temető közepére van helyezve, — élő temetőbe, mert száz meg száz elhunyt magyar nagyok és nagy magyarok fejfái mellett szép gyümölcsfák, csemeték, virágbokrok fris virulásban hirdetik a dicsőültek neveit. Berzeviczy ur, a kis paradicsom művelője, a gyümölcsfákat és virágokat, meghagyva a természetrajzi elnevezést, egyenkint valamely már csak emlékezetben vagy még köztiszteletben élő honfi vagy honleány nevével ékesité fel, s a kis kegyelet földjét, korán elhunyt kis Gabriela leánykája emlékeül „Gabrielanumnak“ nevezte el. A jeles férfiak nevét viselő fák által képezett élő Valhalla körül van övezve a hon jeles leányainak neveivel tündöklő virágcsoportokkal, melyek illattárral telt kebleiken ringatják a dicső tettek emlékeit. E kedélyt és szivet egyaránt megható helyhez közel virítanak s gyümölcsöznek még élő, tetteikből ismert fiai és leányai a hazának, mint egy-egy szép fa vagy virág; a legszebb, s mindig virító illatos rózsabokor neve

N. N. „hazánk őrangyala; az irók nevét örökzöld babérok és borostyánok emelik, a dicső csaták hősei, a vallás fölkentjei, szóval minden érdem meg van itt örökítve egy fában vagy virágban, melyek hosszabb életüek a gránitnál, mert a kegyelet könnye öntözi, s a szeretet meleg napsugara növeli azokat.

** A győri ujság után irják, hogy Sopronból több család szándekozik kivándorolni Amerikába.

** Lapunk 24-ik számába a sárospataki főiskola háromszázados ünnepéről hibás jelentés csúszott be, mit most megemlítvén, hogy az ünnep julius 8-án fog megtartatni, ezennel kiigazitunk.

** A füredi és niklai ünnepélyekről hazautazó akademiai küldöttséget Székesfehérvárott számos tisztelgő fogadta, kiknek nevében Zsömböry Ede ur üdvözlő beszédet mondott.

** A székesfehérváriak Vörösmartynak emlékszobrot állítanak.

** A szegedi vásáron közelebb sokak figyelmét magára vonta egy dorozsmai pórnő, az által, hogy három kis gyermeke volt vele, kik egész az összetévesztésig hasonlítottak egymáshoz. A nő szegényes kinézése részvétre kelte több urhölgyet, kik ajánlották neki, hogy a szép három gyermeket magukhoz fogadják. A szegény nő megköszönte e jóakaratot, és szólt: „Az Isten látja lelkemet jó asszonyaim, és azt mily szegény vagyok, de ha ezer csillagot hoznának is önök le az égről egy-egy gyermekemért, mégsem adnám oda véremet.“

VEGYES HIREK.

** Sajnálattal értesülünk, hogy a bukuresti magyar közlönynek nincs annyi előfizetője, hogy magát fentarthassa. Koos Ferencz bukuresti lelkész úr, ki sokat fárad nyelvünk és minden nemzeti érdekünk javára, most egyidőre maga veszi át a lap szerkesztését, még pedig, hogy az ügynek minél inkább használhasson, díj nélkül. A helyett, hogy a lap fenmaradásának fontosságára az elég nagy számmal idézhető okokat felsorolnánk, ide iktatjuk Koós Ferencz úr nyilatkozatának néhány sorát, melyek elég meggyőzőleg beszélnek arra való nézve, hogy a lapnak mihamarabb érdemlett számu közönsége legyen. „Megfontolva, hogy mily égető szégyenfolt lenne az nemzetünkön, ha a legelső külföldi magyar lapot hazafias karokkal magához ölelni nem sietne, épen most, midőn öt millió román testvér mivelt közönsége tisztelettel hajol meg a magyar szinmüvészet előtt; de másfelől számot vetve a jelenleg mindenütt érezhető keserves szűk pénzviszonyokkal, részünkről is meghajlunk tisztelettel a közvélemény előtt, s engedve a közkivánatnak, lapunk árát a következő árra leszállitjuk és mindenkorra megállitjuk u. m. postán küldve: egész évre 8 forint, félévre 4 ft, negyed évre 2 ft uj papir pénzben. Lapunk első uj száma julius első hetében minden bizonnyal meg fog jelenni és ebben adni fogjuk két képben a bukuresti román nemzeti szinházat, azon feledhetlen nap emlékére, midőn Havi Mihály ur dalmű-társulata itteni legelső fellépésekor „Hunyadi László“-val babérokat tüzött külföldön a magyar szinművészet koszorujába.“

** A londoni „Times“ palermoi levelezője, kinek érdekes tudósitásait most az egész hirlapvilág közli, nem Russel William, mint egyelőre gondolták, hanem egy született magyar. Neve Eber.

** Egy bécsi delnő, párisi divatárusnője által legutóbb küldött ruháját boszusan visszaküldé, azért mert megtudta, hogy a divatárusnő egy bécsi szinésznőnek is épen oly ruhát küldött. Egyuttal tudtára adta, hogy ezentul sem ő sem barátnői nem fognak nála dolgoztatni.

** Londonban, a Berkeley-square-on levő kath. egyházban e hó 16-án gyászistentisztelet tartatott Széchenyi Istvánért.

** Bécsben mult kedden ment végbe a hetvenéves Arenberg Péter herczeg menyegzője a hatvanéves Stahremberg Karolina grófnővel.

** A párisi divathölgyek legujabban, hogy karpereczük köveinek csillogását minél szembetünőbbé tegyék, karpereczükben egy azt folyton mozogtató óragépezetet hordanak. A párisi udvarlóknak tehát ezentúl csak imádottjuk kezére kell nézniök, ha megakarják tudni — hányat ütött!

** Stambulban a százhuszéves Reuf pasa meghalt. Szelim, Hamid, Musztafa, Mahmud, és Abdul Medzsid szultánok alatt szolgált, a főveziri rangból ötször tétetett le, s mindannyiszor lélekremegve várta a még azelőtt szokásos selyemzsinórt.

** Connor uj-yorki léghajóst, midőn közelebb erős szél daczára léghajóján felszállni akart, néhány lábnyi magasságban a szél, léghajójával együtt egy épület oldalához vágta. A léghajó összetört, Connor a földre zuhant, s meghalt.

** Egy londoni szinpadon nemrég olyan darabot adtak, melyben a hősnőnek egy udvarlót fel kell fricskáznia. A hősnőt személyesitő szinésznő, látva mennyire mulat a közönség a fricskán, az udvarlót játszó szinészt, kivel különben is viszályban élt, felfricskázta még másodszor is, harmadszor is. De az Adonis is elveszté türelmét, és sétábotjával a t. kisasszonyt ütlegelni kezdé. A függöny hirtelen lebocsáttatván a közönség mulatságának vége lett.

** Tudós asszonyok statistikája. Molino-Colombini Giulia legközelebb Turinban érdekes könyvet bocsátott közre, melyben leginkább a nőneveléssel és női életrajzokkal foglalkozik. E könyvben nagyon érdekesek azon statistikai adatok, melyeket szerzőnő az olaszországi tudós hölgyekről közöl. Innen tudjuk, hogy már a XIV. században 13 olasz hölgy tüntette ki magát tudo-

mányos működések által. A 13 hölgy közül 7 költőnő volt. Nyolczan közülök római származásuak voltak. A XV. században már 47-en voltak, kik közül 22 költőnő volt. Rangjuk és állapotjukra nézve 16 férjezett, 6 herczegnő és 5 apácza volt. A XVI. században a női tudósok száma már 283-ra ment, kik az olasz irodalom akkori virágzását nagyban mozditák elé. Ezek között 74 férjezett, 20 apácza és 9 herczegnő volt. 144-en a költészettel foglalkoztak és pedig 12 latin nyelven, 3 görög nyelven és a többi olasz nyelven. Tizenkét tudós nő a bölcsészettel foglalkozott, 13 római és görög irodalommal és kettő a héber nyelvtudományban különösen kitünt. Ezen tudós nők egyike Paduában tanári széket foglalt el. A XVII. században 106 olasz nő szerzett magának irói hirnevet; ezek között 46 költőnő, 28 férjezett, 12 apácza, 7 herczegnő és egyik egyetemi tanár volt. A XVIII. században 153 olasz irónő részesült általános irodalmi jó hirnévben és pedig 45 mint költőnő. 53 férjezett, 12 apácza, 7 herczegnő és egy bölcsészeti tanár volt. Végre a XIX. században eddigelé 128 irónő ismeretes, kik közül 39 férjezett, 1 herczegnő és egy sem apácza, de egy tanár mégis van közülök és pedig Bolognában.

** V. Károly császár, ki mint tudva van igen ötletes ember volt, néhány európai nemzetet következőleg jellemzett : a franczia'k bolondosoknak látszanak de okosak, a spanyolok okosoknak látszanak de bolondok, az olaszok okosoknak látszanak de csakugyan okosak is, a németek pedig nem látszanak okosaknak, és csakugyan nem okosak. Kant a hires német bölcs pedig igy fogott fel némely európai nemzetet : Franczia ország a divat országa, Anglia a szeszélyé, Spanyolhon az ősöké, Olaszhon a diszességé, és Némethon a czimek országa. Cs. L.

** Talán még emlékezni fognak t. olvasóink azon szerencsétlenségre, mely Springer bécsi puskamüves boltjában történt. Ez évi marczius 22-én Kállay György magyar földbirtokos lépett e boltba, hogy egy négycsövü revolvert, melyet több év előtt örökölt, de soha meg nem vizsgált, kiigazítasson. A boltban a puskamüves, egy vadász, egy munkás, és Frimont gróf voltak még jelen. A puskamüves kezébe vette a revolvert, s midőn vizsgálná, sárkánya hirtelen lecsapódott, s az egyik cső elsült. A golyó Frimont grófot találta, ki annak következtében pár hét mulva meghalt. A folyamatba tett hatósági vizsgálatok most már végüket érvén, Springer azon körülménynél fogva, hogy a pisztoly vizsgálásakor eléggé nem vigyázott, vétkes hanyagságáért 14 napi fogságra itéltetett.

SZINHÁZI SZEMLE.

** Jun. 14. „Tell Vilmos.“ Opera.

** Jun. 15. Bertényi Berta k. a. vidéki szinésznő föllépteül : „A tiszaháti libácska.“ Vigj. 1 felv. Ezt követte : „Egy nő kinek elvei vannak.“ Vigj. 2 felv. Irta Dobsa Lajos. — Bertényi k. a. csinos szinpadi alak, s meglehetősen kifejezőleg játszik. A közönség jóakarattal fogadta.

** Jun. 16. Kőszegi Károly javára : „Figaro lakadalma.“ Opera, zenéjét szerzette Mozart. A mellett, hogy semmi operai ujdonság nincs jóidő óta a játékrenden, még az által sem iparkodnak az illetők némileg feledtetni e hibájukat, hogy a könyvtár dalmüveinek nagy számából változatosságot teremtenének. Van egykét operájuk előtérben, ezeket adják derüre borura, s igy történik aztán, hogy a „Figaro lakodalmát“ is valósággal mint ujdonságot kell üdvözölnünk. Mintegy két éve adták egyszer, a közönség megkedvelte, hanem azért elő nem vették. Most sem mutatott valami nagy készületet az előadás, mely meglehetősen lazán ment. A jutalmazott Kőszegi, kinek szorgalma, s mindig gondos játéka ma éljenekben, és koszorukban talált jutalmat, és Huber Ida feltétlen elismerést érdemelnek. Ellingerné a már megszokottnál is kegyetlenebbül bánt nyelvünkkel. Markovics Ilka szerepléséről azt jegyezhetjük meg, hogy a jó játék mellett mást is óhajtanak az énekesnőtől, Bignioról pedig azt, hogy a jó ének mellett egyebet is kivánnak a szinésztől.

** Jun. 17. „A kisértet“. Népsz. Szigetitől.

— Jun. 18. Lendvai Márton javára, először : „A harmadik magyar király.“ Eredeti dráma 5 felv. Irta Tóth Kálmán. A darab tetszett. Lendvai és a szerző sokszor kihivattak. Koszorút is kapott mindkettő; szerző az egyetemi tanulóktól e felirattal : „Tóth Kálmánnak az egyetemi ifjuság.“

** Jun. 19. „Ördög Robert.“ Opera.

** Jun. 20. Másodszor : „A harmadik magyar király.“ Dráma, 5 felv. Irta Tóth Kálmán.

MAGYARÁZATA

a mai számunkhoz mellékelt divatábráknak.

Alter Antal divatkereskedéséből.

Melléklet. Mindamellett, hogy nem rég közlénk mellényszabást, a mellékletünkön látható példányt mégis jónak láttuk lerajzoltatni. Ez ujabb és izlésesebb is amannál, és szabása is könnyebb. — Ugyanitt közlünk otthon elkészíthető sujtásmintákat derék-, szegélyzet- és sarokdiszitésekhez, miknek készíttetési ára a szabói műhelyekben nem ritkán magánál a kelménél drágább. — Jövő számunk melléklete eredeti nagy szines divatkép leend.

Szerkeszti : **Vajda János.** — Kiadja : **Heckenast Gusztáv.**

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál. Egyetem-utcza 4. sz. a.

1. szám.

Vasárnap jan. 1. 1860. **Negyedik évi folyam.**

NŐVILÁG.

KÖNYV TÁRA

Hetilap

A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása : Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal** : Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Előfizetési föltételek 1860-dik évre :

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordatva :

Egész évre (januártól december végeig) . . . . . **8 ft.** ujpénz.
Félévre (januártól junius végeig) . . . . . **4** „ „
Negyed évre (januártól márczius végeig) . . . . . **2** „ „

A tisztelt gyüjtők, fáradozásaik jutalmául, következő kedvezményekben részesülendenek :

Egyszerre *öt* féléves előfizetést gyüjtők *Vajda János költeményeinek* második kiadását diszkötésben posta utján veendik. — *Tiz* előfizetést gyüjtők *lapunkat tiszteletpéldányul* kapják. — A kik pedig *tizenöt* előfizetést gyüjtenek, azok a *fönebbi mindkét kedvezmény-ben* részesülendenek.

Az előfizetési összletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

A magyar

Classicus Irókból

épen most jelent meg és szétküldetett

3 uj kötet.

t. i. Kisfaludy Károly 3. 4. kötet és Kölcsei Ferencz 2. kötet.

A 10 kötetből álló folyamra folyvást előfizethetni 5 ujftjával

az alulirt kiadó-hivatalban, valamint minden könyvárusnál.

A hátra levő 4 kötet sajtó alatt van.

Pest, december 1-én 1859.

Heckenast Gusztáv

1 (1—3). kiadó-hivatala (himző-utcza 1-sö szám).

Rendkivüli nagy választékban s a legujabb párisi minta szerint készitett

KÖPENYEK, MANTILLÁK

és

DOLMÁNYOK

2 (1—0)

a legolcsóbb kelméktől a legfinomabbakig; valamint a jelen évszakra

NŐI-DIVAT-ÁRUK

igen jutányos áron ajánltatnak:

RÖMER ÉS HECKENASTNÁL

PESTEN,

(a váczi-utcza kezdetén Mocsonyi-féle szögletházban).

Előfizetési felhivás a legolcsóbb magyar szépirodalmi és hölgydivatlapra.

(Megjelenik minden héten egyszer.)

A NŐVILÁG

1860 évben, vagyis **negyedik évi** folyamában
az eddiginél is diszesebb alakban fog megjelenni,

minden számban egy műmelléklettel,

ugy mint

szinezet külföldi divatképekkel, s legujabb ruhaszabások, éktárgyak s diszmunkák mintarajzaival.

a féléves előfizetők számára **rendkivüli mellékletül** érdekes tárgyu **aczélmetszetü képpel** vagy nagyobb **körajzzal,**

az egész éven át előfizetők számára pedig emlékajándékul csinos kemény kötésben

egy hölgy-naptárral 1861-ik évre

szerkesztve

B. JÓSIKA JÚLIÁ-tól.

kinek jeles tollát s finom izlését a „Nővilág" olvasói legjobban ismerik, s annálfogva tőle e nemben is csak kitünőt várhatnak (e naptár már augusztus hóban az illető előfizetőkhez szét fog küldetni). E naptár az egykori **almanachok** mintájára **több csinos uj képpel** leend ékitve, s tartalma kizárólag a **női igények** szemmel tartásával szerkesztve

Lapunk szépirodalmi tartalmát illetőleg, legjelesb iróinktól közlendünk jövőben is dolgozatokat.

Eredeti divattudósitásainkat hetenkint jövőben is az e részben páratlannak ismert

b. Jósika Júlia

irandja; ezenkivül általánosan kedvelt élettani **irányczikkeit** is folytatni fogja lapunk szépirodalmi részében.

Mindezen tetemes javitások s bővitések mellett az előfizetési ár marad az előbbeni!

Az elősorolt kedvezmények oly értékesek, hogy azok beváltása még azon esetben is áldozatba kerül, ha lapunkat a t. magyar hölgyközönség azon eddigi nagy részvéte támogatná, mely a többi hazai divatlapok összes előfizetői számát a lefolyt három évben is meghaladta.

De szivesen teszszük ez áldozatot azon reményben, hogy az előfizető **közönség részvéte** a részünkről tett **áldozatokkal** s lapunk értékesbülésével **arányban** fog **szaporodni;** hogy nem csökkenő **kitartásunkkal** a divatlapolvasó egyetemes magyar közönség tetszését, bizalmát megnyerni szerencsések leendünk, s **biztosan állandó eljárásunk biztosan állandó közönség** részvétével lesz megjutalmazva.

Mint lapunk három éves multja tanusitja, ügyekezetünk olyan volt az év elején, mint az év közepén és utoljára; olyan leend ezután is, és egyetlen igéretünk nem marad teljesületlen.

Álljon itt igazolásául a multnak, s némi zálogául a jövőnek a **lefolyt félévben** adott czikkek s mellékletek részletes kimutatása.

Beszámitván a deczember végeig adandó czikkeket, a lefolyt félévben, mellékeltünk részint szinezett részint köre rajzolt **divatképet tizenkétszer**, mintegy **ötven** egész **divatalakkal; mintarajzot tizenegyszer**, mintegy **kétszáz divatábrával** (ruhaszabást, himzendő ékmüveket stb. tárgyazókat) rendkivüli mümellékletül egy olyan szép **aczélmetszetü arczképet**, mely tárgyának közkedvességén kivül müvészeti eleganeziában minden eddigi divatlapmellékletet felülmúl; az olvasmányi tartalmat illetőleg, változatosságunk s tárgybőségünk a következő. közöltünk **hét eredeti. 9—10 forditott beszélyt** (*P. Szathmáry K., Győry Vil., Lauka G., Vértesy, Vadnay K.* stb. kedveltebb iróinktól), verset minden számban (*Lauka, Thali K., Nyilas S., Flóra, Sal F., Losonczy, Tompa, Szász, Nyilastól*) 26 eredeti divattudósitást, értekezéseket, házi közhasznut, könyvismertetést, egyveleget, majd minden számban; **ezernél** több érdekes **hirt** 8—9 darab képtalányt mintegy 15 rendbeli jutalommal.

Nem törekszünk nagyobb fényre, mint a mennyit a **czél** igényel; de a **tulzott s fölösleges pompa mellőzésével** annálinkább ohajtunk **anyagilag s szellemileg gyakorlati hasznu** czikkekkel szolgálni.

A támadó divat székhelyén Párisban sikerült ugy intézkednünk, hogy a **divatrajzokat jövőre egy hónappal gyorsabban** mint eddig, vagyis: az eredeti **párisi divatlapokkal** csaknem **egy időben** küldhetjük szét.

Képtalányokat is, értékes diszkönyvekből álló **jutalmakkal**, minél gyakrabban adandunk.

Miután igy mindent elkövetünk, hogy az eddig nagy számmal hazánkba járatott **külföldi divatlapokat nélkülözhetőkké** tegyük, s nyervágy helyett hazafiui czéltól lelkesitve, t. előfizető közönségünk javára forditjuk a tömegesb előfizetésből származó előnyt: ennélfogva reméljük, hogy a lelkes magyar hölgyközönség, eddigi eljárásunkból meritvén bizalmát iránt unk, pártolni s e czélhoz vezetni fogja törekvéseinket.

Heckenast Gusztáv, kiadó-tulajdonos. **Vajda János**, felelős szerkesztő.

Előfizetési föltételek házhoz hordva vagy postai szétküldéssel:

Egész évre (januar—december)	**8**	frt. ujpénz.
Félévre (januar—junius)	**4**	„ „
Negyedévre (januar—martius)	**2**	„ „

☞ Az előfizetési pénzek, teljesen kiirt czimekkel együtt, bérmentesen a Nővilág kiadó-hivatalához intézendők.

A tisztelt gyüjtők, fáradozásaik jutalmául, következő kedvezményekben részesülendenek:

Egyszerre **öt** féléves előfizetést gyüjtők **Vajda János költeményeinek** második kiadását diszkötésben posta utján veendik. — **Tiz** előfizetést gyüjtők **lapunkat tisztelpéldányul** kapják. — A kik pedig **tizenöt** előfizetést gyüjtenek, azok a **fönebbi mindkét kedvezményben** részesülendenek.

A Nővilág kiadó-hivatala, (Pesten, egyetem-utcza 4. sz.).

1860. Nagyobbitott Landerer és Heckenastnál

2. szám.

Vasárnap jan. 8. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

Hetilap

A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Előfizetési föltételek 1860-dik évre:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordatva:

Egész évre (januártól december végeig) . . . . . **8 ft.** ujpénz.
Félévre (januártól junius végeig) . . . . . **4** „ „
Negyed évre (januártól márczius végeig) . . . . . **2** „ „

A tisztelt gyüjtők, fáradozásaik jutalmául, következő kedvezményekben részesülendenek:

Egyszerre *öt* féléves előfizetést gyüjtők *Vajda János költeményeinek* második kiadását diszkötésben posta utján veendik. — *Tiz* előfizetést gyüjtők *lapunkat tiszteletpéldányul* kapják. — A kik pedig *tizenöt* előfizetést gyüjtenek, azok a *fönebbi mindkét kedvezmény-ben* részesülendenek.

Az előfizetési öszletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Pest. 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

Előfizetési felhivás a legolcsóbb magyar szépirodalmi és hölgydivatlapr

(Megjelenik minden héten egyszer.)

A NŐVILÁG

1860 évben, vagyis **negyedik évi** folyamában
az eddiginél is diszesebb alakban fog megjelenni,

minden számban egy műmelléklettel,

ugy mint

szinezet külföldi divatképekkel, s legujabb ruhaszabások, éktárgyak s diszmunkák mintarajzaival.

a féléves előfizetők számára **rendkivüli mellékletül** érdekes tárgyu **aczélmetszetü képpel** vagy nagyobb **körajzzal,**

az egész éven át előfizetők számára pedig emlékajándékul csinos kemény kötésben

egy hölgy-naptárral 1861-ik évre

szerkesztve

B. JÓSIKA JÚLIÁ-tól.

kinek jeles tollát s finom izlését a „Nővilág" olvasói legjobban ismerik, s annálfogva tőle e nemben is csak kitünőt várhatnak (e naptár már augusztus hóban az illető előfizetőkhez szét fog küldetni). E naptár az egykori **almanachok** mintájára **több csinos uj képpel** leend ékitve, s tartalma kizárólag a **női igények** szemmel tartásával szerkesztve

---

Lapunk szépirodalmi tartalmát illetőleg, legjelesb iróinktól közlendünk jövőben is dolgozatokat.

Eredeti divattudósitásainkat hetenkint jövőben is az e részben páratlannak ismert

b. Jósika Júlia

irandja; ezenkivül általánosan kedvelt élettani **irányczikkeit** is folytatni fogja lapunk szépirodalmi részében.

Mindezen tetemes javitások s bövitések mellett az előfizetési ár marad az előbbeni!

Az elősorolt kedvezmények oly értékesek, hogy azok beváltása még azon esetben is áldozatba kerül, ha lapunkat a t. magyar hölgyközönség azon eddigi nagy részvéte támogatná, mely a többi hazai divatlapok összes előfizetői számát a lefolyt három évben is meghaladta.

De szivesen teszszük ez áldozatot azon reményben, hogy az előfizető **közönség részvéte** a részünkről tett áldozatokkal s lapunk értékesbülésével **arányban** fog **szaporodni;** hogy nem csökkenő **kitartásunkkal** a divatlapolvasó egyetemes magyar közönség tetszését, bizalmát megnyerni szerencsések leendünk, s **biztosan állandó eljárásunk biztosan állandó közönség** részvételével lesz megjutalmazva.

Mint lapunk három éves multja tanusitja, ügyekezetünk olyan volt az év elején, mint az év közepén és utolján; olyan leend ezután is, és egyetlen igéretünk nem marad teljesületlen.

Álljon itt igazolásául a multnak, s némi zálogául a jövőnek a **lefolyt félévben** adott czikkek s mellékletek részletes kimutatása.

Beszámitván a deczember végeig adandó czikkeket, a lefolyt félévben, mellékeltünk részint szinezett részint köre rajzolt **divatképet tizenkétszer**, mintegy **ötven** egész **divatalakkal; mintarajzot tizenegyszer,** mintegy **kétszáz divatábrával** (ruhaszabást, himzendő ékmüveket stb. tárgyazókat) rendkivüli műmellékletül egy olyan szép **aczélmetszetü arczképet,** mely tárgyának közkedvességén kivül művészeti elegancziában minden eddigi divatlapmellékletet felülmúl; az olvasmányi tartalmat illetőleg, változatosságunk s tárgybőségünk a következő, közöltünk **hét eredeti, 9—10 forditott beszélyt** (*P. Szathmáry K., Győry Vil., Lauka G., Vértesy, Vadnay K.* stb. kedveltebb iróinktól), verset minden számban (*Lauka, Thali K., Nyilas S., Flóra, Sal F., Losonczy, Tompa, Szász, Nyilastól*) 26 eredeti divattudósitást, értekezéseket, házi közhasznút, könyvismertetést, egyveleget, majd minden számban; **ezernél** több érdekes **hirt** 8—9 darab képtalányt mintegy 15 rendbeli jutalommal.

Nem törekszünk nagyobb fényre, mint a mennyit a **czél** igényel; de a **tulzott s fölösleges pompa mellőzésével** annálinkább ohajtunk **anyagilag s szellemileg gyakorlati hasznu** czikkekkel szolgálni.

A támadó divat székhelyén Párisban sikerült ugy intézkednünk, hogy a **divatrajzokat jövőre egy hónappal gyorsabban** mint eddig, vagyis: az eredeti **párisi divatlapokkal** csaknem **egy időben** küldhetjük szét.

Képtalányokat is, értékes diszkönyvekből álló **jutalmakkal,** minél gyakrabban adandunk.

Miután igy mindent elkövetünk, hogy az eddig nagy számmal hazánkba járatott **külföldi divatlapokat nélkülözhetőkké** tegyük, s nyervágy helyett hazafiui czéltól lelkesitve, t. előfizető közönségünk javára forditjuk a tömegesb előfizetésből származó előnyt: ennélfogva reméljük, hogy a lelkes magyar hölgyközönség, eddigi eljárásunkból meritvén bizalmát irántunk, pártolni s e czélhoz vezetni fogja törekvéseinket.

Heckenast Gusztáv, kiadó-tulajdonos. **Vajda János,** felelős szerkesztő.

Előfizetési föltételek házhoz hordva vagy postai szétküldéssel:

Egész évre (januar—december) . . . . . 8 frt. ujpénz.
Félévre (januar—junius) . . . . . 4 „ „
Negyedévre (januar—martius) . . . . . 2 „ „

☞ Az előfizetési pénzek, teljesen kiirt czimekkel együtt, bérmentesen a Nővilág kiadó-hivatalához intézendők.

A tisztelt gyüjtők, fáradozásaik jutalmául, következő kedvezményekben részesülendenek:

Egyszerre **öt** féléves előfizetést gyüjtők **Vajda János költeményeinek** második kiadását diszkötésben posta utján veendik. — **Tiz** előfizetést gyüjtők **lapunkat tisztelepéldányul** kapják. — A kik pedig **tizenöt** előfizetést gyüjtenek, azok a **fönebbi mindkét kedvezményben** részesülendenek.

A Nővilág kiadó-hivatala, (Pesten, egyetem-utcza 4. sz.).

3. szám.

Vasárnap jan. 15. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

Hetilap

A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal:** Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Előfizetési föltételek 1860-dik évre:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordatva:

Egész évre (januártól december végeig) . . . . . **8 ft.** ujpénz.
Félévre (januártól junius végeig) . . . . . **4** „ „
Negyed évre (januártól márczius végeig) . . . . . **2** „ „

A tisztelt gyüjtők, fáradozásaik jutalmául, következő kedvezményekben részesülendenek:

Egyszerre *öt* féléves előfizetést gyüjtők *Vajda János költeményeinek* második kiadását diszkötésben posta utján veendik. — *Tiz* előfizetést gyüjtők *lapunkat tiszteletpéldányul* kapják. — A kik pedig *tizenöt* előfizetést gyüjtenek, azok a *fönebbi mindkét kedvezményben* részesülendenek.

Az előfizetési öszletek a **„Növilág" kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

VIDÉKI LEVELEK.

Marosvásárhely, dec. 31. (Helyreigazitás a Kazinczy-ünnepély tárgyában). A „Magyar Sajtó“ 252-dik számában „Jobb későn mint soha“ czimű rovat alatt, Marosvásárhely közönségét érdeklő egy pár szót olvasék, — s melyre — bár nem vagyok a lelkes s minden nemes ügy iránt meleg kebellel viseltető jó polgároktól fölhatalmazva — nem lehet, hogy a nemes város jó hire, neve mellett egy pár szót ne emeljek. A „M. S.“ szavai ezek : „Marosvásárhelyt, hol megfoghatatlan okokból a Kazinczy-ünnep a maga idején nem tartatott meg, gr. Bethlen Farkas e mulasztás szégyenét el akarván törülni, e czélra nemsokára nagy ünnepélyt rendezend“ stb. — Sérteni, polemizálni nem akarunk, de mert e lapoknak nem minden olvasója a másik fél kihallgatása után itél, s mert szent kötelesség egymást megértenünk s inkább mint valaha a személyt a dologtól megkülönböztetni, ezért álljon itt néhány szó feljegyezve. Itt, hogy gr. Bethlen Farkas ur a Kazinczy-ünnepélyt a fenn állitott okból szándékozott volna rendezni, senki sem tudott semmit a „M. S.“ közléseig, még maga a tisztelt gróf sem, ki körülményeinket tudja, s a kinek egyébiránt hazafisága, közügyeink iránti érdekeltsége, minden szép és nemes ügy iránti áldozó készsége, közönségesen elismert tény.

Más itt a ba! i

Mi az? midőn önök nekünk vidékieknek nyilt postájukban azt izenik ide ; hogy előre nem látott, nem remélt okoknál fogva ezt és amazt a közlést, vagy hirlap számát kiadni, szétküldeni nem volt hatalmukban, mit tudjuk mi, hogy Pesten mi miért történik, vagy nem történik meg ugy mint akarnák ? Mi hallgatunk. Hát mit tudnak önök arról, hogy mi itt ezt-azt miért nem tehetjük meg, mint óhajtanók? Mi, igaz, hogy mindjárt hevenyében, mások példájára, ünnepélyt nem rendeztünk, de tán épen ezért az idő és tér eszméket teremtett, és ez eszmék igékké érlelődtek, s reméljük, hogy az igék testté válandanak, s már most megmondjuk azt : hogy Marosvásárhely közönsége, szép vidéke részvétével Kazinczy-estélyt rendez, melynek jövedelme a Kazinczy-család részére, vagy Széphalom váltságára lesz szánva; megmondjuk még azt is : hogy itt Kazinczy szobrára aláirás nyilt, s az összeg, mikor mi láttuk, már 150 uj forintot meghaladt; s végre megmondjuk még azt is : ha Marosvásárhelyt Kazinczy irói pályajutalom, emlékalapitvány lesz a dicsőültnek évenkinti halhatatlan érdemei hálás elismeréséül.

Mindezek mielőtt a „M. S.“ Marosvásárhely ellen szót emelt volna : már megvoltak.

Ezekből láthatni, hogy Marosvásárhely közönsége a korszavát eléggé érti, s tudja hazafiui kötelességeit, s mint a multban, ugy a jelen- és jövőben is jó hirnevét a magyar nemzet előtt meg fogja tartani, a nélkül, hogy mulasztás szégyenét kellessék eltörölni.

Nem mentegetőzés végett szólaltunk fel, mert hol a szándok és akarat megvan, ott az öntudat édes érzete mindig vigasztalásunkra van, de ilyen szavak után megtörténhetik, hogy a távoliak balul itélnek, féreérthetnek, s a jó hirnév egyeseknél is ha csorbát szenved minden igaz ok nélkül elég sajnos, annál inkább egy város közönségénél. Van most tusa, van kebelharcz egyeseknél, nem kell testületeket ostorozni, büntetni.

És most kérem a szerkesztő urat, — mint szintén a „Nővilág“ szerkesztőjét is, ki lapjába a „M. S.“ után amaz érdeklő szavakat felvette — hogy e sorokat mint irva vannak közöljék.

G. Lázár Mór. *)

*) Jónak láttuk e levelet Magyar Sajtó után némi kihagyással közölni. Szerk.

Előfizetési felhivás a legolcsóbb magyar szépirodalmi és hölgydivatlapra.

(Megjelenik minden héten egyszer.)

A NŐVILÁG

1860 évben, vagyis **negyedik évi** folyamában
az eddiginél is diszesebb alakban fog megjelenni,

minden számban egy mümelléklettel,

ugy mint

szinezet külföldi divatképekkel, s legujabb ruhaszabások, éktárgyak s diszmunkák mintarajzaival.

a féléves előfizetők számára **rendkivüli mellékletül** érdekes tárgyu **aczélmetszetü képpel** vagy nagyobb **körajzzal,**

az egész éven át előfizetők számára pedig emlékajándékul csinos kemény kötésben

egy hölgy-naptárral 1861-ik évre

szerkesztve

B. JÓSIKA JÚLIÁ-tól.

kinek jeles tollát s finom izlését a „Nővilág" olvasói legjobban ismerik, s annálfogva tőle e nemben is csak kitünőt várhatnak (e naptár már augusztus hóban az illető előfizetőkhez szét fog küldetni). E naptár az egykori **almanachok** mintájára **több csinos uj képpel** leend ékitve, s tartalma kizárólag a **női igények** szemmel tartásával szerkesztve.

Lapunk szépirodalmi tartalmát illetőleg, legjelesb iróinktól közlendünk jövőben is dolgozatokat.

Eredeti divattudósitásainkat hetenkint jövőben is az e részben páratlannak ismert

b. Jósika Júlia

irandja; ezenkivül általánosan kedvelt élettani **irányczikkeit** is folytatni fogja lapunk szépirodalmi részében.

Mindezen tetemes javitások s bővitések mellett az előfizetési ár marad az előbbeni!

Az elősorolt kedvezmények oly értékesek, hogy azok beváltása még azon esetben is áldozatba kerül, ha lapunkat a t. magyar hölgyközönség azon eddigi nagy részvéte támogatná, mely a többi hazai divatlapok összes előfizetői számát a lefolyt három évben is meghaladta.

De szivesen teszszük ez áldozatot azon reményben, hogy az előfizető **közönség részvéte** a részünkről tett áldozatokkal s lapunk értékesbülésével **arányban** fog **szaporodni;** hogy nem csökkenő **kitartásunkkal** a divatlapolvasó egyetemes magyar közönség tetszését, bizalmát megnyerni szerencsések leendünk, s **biztosan állandó eljárásunk biztosan állandó közönség** részvétével lesz megjutalmazva.

Mint lapunk három éves multja tanusitja, ügyekezetünk olyan volt az év elején, mint az év közepén és utolján; olyan leend ezután is, és egyetlen igéretünk nem marad teljesületlen.

Álljon itt igazolásául a multnak, s némi zálogául a jövőnek a **lefolyt félévben** adott czikkek s mellékletek részletes kimutatása.

Beszámitván a deczember végeig adandó czikkeket, a lefolyt félévben, mellékeltünk részint szinezett részint kőre rajzolt **divatképet tizenkétszer**, mintegy **ötven** egész **divatalakkal; mintarajzot tizenegyszer,** mintegy **kétszáz divatábrával** (ruhaszabást, himzendő ékmüveket stb. tárgyazókat) rendkivüli mümellékletül egy olyan szép **aczélmetszetü arczképet**, mely tárgyának közkedvességén kivül müvészeti elegancziában minden eddigi divatlapmellékletet felülmúl; az olvasmányi tartalmat illetőleg, változatosságunk s tárgybőségünk a következő, közöltünk **hét eredeti, 9—10 forditott beszélyt** (*P. Szathmáry K., Győry Vil., Lauka G., Vértesy, Vadnay K.* stb. kedveltebb iróinktól), verset minden számban (*Lauka, Thali K., Nyilas S., Flóra, Sal F., Losonczy, Tompa, Szász, Nyilastól*) 26 eredeti divattudósitást, értekezéseket, házi közhasznút, könyvismertetést, egyveleget, majd minden számban; **ezernél** több érdekes **hirt** 8—9 darab képtalányt mintegy 15 rendbeli jutalommal.

Nem törekszünk nagyobb fényre, mint a mennyit a **czél** igényel; de a **tulzott s fölösleges pompa mellőzésével** annálinkább ohajtunk **anyagilag s szellemileg gyakorlati hasznu** czikkekkel szolgálni.

A támadó divat székhelyén Párisban sikerült ugy intézkednünk, hogy a **divatrajzokat jövőre egy hónappal gyorsabban** mint eddig, vagyis: az eredeti **párisi divatlapokkal** csaknem **egy időben** küldhetjük szét.

Képtalányokat is, értékes diszkönyvekből álló **jutalmakkal,** minél gyakrabban adandunk.

Miután igy mindent elkövetünk, hogy az eddig nagy számmal hazánkba járatott **külföldi divatlapokat nélkülözhetőkké** tegyük, s nyervágy helyett hazafiui czéltól lelkesitve, t. előfizető közönségünk javára forditjuk a tömegesb előfizetésből származó előnyt: ennélfogva reméljük, hogy a lelkes magyar hölgyközönség, eddigi eljárásunkból meritvén bizalmát irántunk, pártolni s e czélhoz vezetni fogja törekvéseinket.

Heckenast Gusztáv, kiadó-tulajdonos. **Vajda János,** felelős szerkesztő.

Előfizetési föltételek házhoz hordva vagy postai szétküldéssel:

Egész évre (januar—december)	**8**	frt. ujpénz.
Félévre (januar—junius)	**4**	„ „
Negyedévre (januar—martius)	**2**	„ „

☞ Az előfizetési pénzek, teljesen kiirt czimekkel együtt, bérmentesen a Nővilág kiadó-hivatalához intézendők.

A tisztelt gyüjtők, fáradozásaik jutalmául, következő kedvezményekben részesülendenek:

Egyszerre **öt** féléves előfizetést gyüjtők **Vajda János költeményeinek** második kiadását diszkötésben posta utján veendik. —**Tiz** előfizetést gyüjtők **lapunkat tiszteletpéldányul** kapják. — A kik pedig **tizenöt** előfizetést gyüjtenek, azok a **fönebbi mindkét kedvezményben** részesülendenek.

A Nővilág kiadó-hivatala. (Pesten, egyetem-utcza 4. sz.).

4. szám.

Vasárnap jan. 22. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

Hetilap

A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — Kiadó-hivatal: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Előfizetési föltételek 1860-dik évre:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordatva:

Egész évre (januártól december végeig) . . . . . **8 ft.** ujpénz.
Félévre (januártól junius végeig) . . . . . **4** „ „
Negyed évre (januártól márczius végeig) . . . . . **2** „ „

A tisztelt gyüjtők, fáradozásaik jutalmául, következő kedvezményekben részesülendenek:

Egyszerre *öt* féléves előfizetést gyüjtők *Vajda János költeményeinek* második kiadását diszkötésben posta utján veendik. — *Tiz* előfizetést gyüjtők *lapunkat tiszteletpéldányul* kapják. — A kik pedig *tizenöt* előfizetést gyüjtenek, azok a *fönebbi mindkét kedvezményben* részesülendenek.

Az előfizetési összletek a **„Növilág" kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Teljes számu példányokkal még szolgálhatunk.

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADEMIA.

Az akademia elnöksége azon czélra, hogy e tudományos intézet számára mihamarabb saját ház emeltethessék, adakozásra fölhivó aláirási iveket bocsátott szét, melyeket gr. Dessewffy Emil akademiai elnök urnak következő hivatalos fölhivó levele kisér :

Mióta gróf Széchenyi István alkotó lelke, egy magyar Akademia eszméjét megragadva, ennek alapjait letevé, egy század harmada mult el. Tette által fölébresztett közszellemünk azóta nem pihenhetett meg, és nem vagyunk hijával oda mutató tanuságoknak, hogy a mit czél- és korszerüleg hoz létre a hazafiak egyesitett ereje, hogy valódi szükséget pótoljon, az nem mállik könnyen szét, és viszontagságokkal daczolva, magát fönntartani tudja. Igy vagyunk a magyar Akademiával, mert általános és mély annak érzése, hogy müvelődésünk és nemzetiségünk emelése, legsajátabb föladásunk és legkétségtelenebb jogunk. És ez érzést az idők folyama jelszavunkká erősitette, melyet lobogónkra irva, ennek árnyában akarunk az emberi nem többi népcsaládai között haladni, és ezen jogczimet állitani az ujabb történelemben azokhoz, melyeket a multtól öröklöttünk.

Az emberi gyarlóság, mely korlátokat ismerni nem szeret, és a dolgok menete hozzák magukkal azt, hogy régiebb müveltségek az ifjabbaknak rovására terjeszkedni kivánnak. Ezen irány ellen sokáig és változó szerencsével küzdött a magyar. És ma is vannak még, kik e jogczimünket kétségbe venni nem átallják.

Ha azonban ma már e miatt fölháborodni nem tudunk, ha életrevalóságunkat, és élni akarásunkat nem szóviták, hanem fölegyenesedés utján a hajlott állásból és nemzeties müveltségre emelkedés által akarjuk bebizonyitani, és mérsékletünket nem veszitve, határozott léptekkel a czélnak egyenesen neki tartani mind jobban tanulunk: ezt kiváltképen annak köszönhetjük, hogy e jó anyának voltak mindig méltó fiai, kik tudták, miképen a gyümölcs mégéréséhez idő és melegség kivántatik.

Mint egy ilyen gyümölcsérlelő hőkeblü hazafit keresem én meg ma kegyedet, a magyar Akademia igazgató tanácsa által azon meghagyással elerestve, hogy ezen intézet ügyét azoknak ajánlanám, kikhez közérdekeink szószólói hijába még sohasem fordultak — a hazafiaknak. — Kérésem tehát oda terjed : legyen szives kegyed az ide rekesztett ivre minél több ilyen hazafiakat gyüjteni maga körül.

A magyar Akademia ma is egy disztelen és szük, működését gátló és nehezitő, kibérlett szállásban szorong. Gyüjteményeit, mintegy 60 ezer kötetre menő és egyre szaporodó könyvtárát kellőleg elhelyezni nem birja. E miatt az abban fekvő kincsek a tagok által is alig élvezhetve, egészen el vannak zárva a közönség és tanulni meg tudni vágyó ifjaink előtt. Mit a társaság tagjai, a szállás- és raktárbérek és az adók fizetésén túl, tudományterjesztésre, jutalmazásokra, könyvnyomtatásra és irói tiszteletdijakra fordithat ez intézet, nem felel meg a szükségnek, és nem annak, mit az Akademiától követel és vár, a tudományok müvelésének, nemzetiségünk emelésének érdeke.

Ime feltártam a kettős szükséget, és azt igy fejezem ki : házépités és vagyonöregbités. A magyar akademia nem vágyik pompás palotába, nem pazarlani, vagy bőven költeni ohajt. Diszes és saját lakában kivánna működhetni, hol hiu fény nélkül ugyan, de nem is szorongva, és nem háborgatva, kellő nyugalommal, és a czélhoz szükséges anyagi eszközökkel ellátva, szolgálhasson a hazának és a tudomány ügyének, ezekhez méltó viszonyok között. Ezekhez több kivántatik, mint a mivel e czélokra az igazgató tanács jelenben rendelkezhetik. És azért bátor vagyok azon kérdést tenni föl : nem érdemli e meg azon ügy, melyről itt szó van : hogy ezen szükségeket tovább már pótolatlanul ne hagyjuk?

Mi, kik ma élünk még, tekintve az Akademiánk alkotása óta leperdült egyharmad századot, mint uj nemzedék állunk vele szemközt, és mindazzal, mi ápolásunkra szorul; reánk néz az, és a sor rajtunk van : nem engedni megszakadni a közszellem munkásságának éltető folyását, és kifejteni, magasabbra vinni, állandósitani azt, mit előzőink kezdettek. Tegyünk azért szivünk sugalmához és tehetségünkhez képest. Feleljünk magunkhoz, és az ügyhöz méltóan ama kérdésre! Ezen felelettől függ, hogy az akademiai házépités, kezdetét a jövő év elején vehesse.

A mi itten szükséges, annak pótlása csupán sokaktól telhetik, nem csak, mert nem kevés az, hanem azért kivált, mert ezen ügyet egyedül a szétterjedő közszellem vidorsága biztositathatja.

Mióta gróf Széchenyi István kimondta, hogy Magyarország nem volt, hanem lesz, évek folytak el, és ha e nagy szó ma is életben tartja keblünkben a reményt, meggyőződhetünk, mikép szellemi és erkölcsi fölemelkedés nélkül nem lehet és azért hiszszük az Istent, hogy tehát lesz is, mert hiszen fijai, kik őt szeretni és megbecsülni is tudják, nem fognak elfogyni soha.

Örvendeztessen meg kérem kegyed, óhajtva várt válaszával, és fogadja szivesen hazafias tiszteletem nyilvánitását, melylyel vagyok stb. Pozson, december 26. 1859.

Gr. Dessewffy Emil.

A NEMZETI DIVAT ÉRDEKÉBEN.

Az utolsó évtizedben a nemzetiség kérdésében sok mulasztásról vádolhatnók magunkat, ha elfogadható mentséget magában az időben nem találnánk, mely, kivált ujabb jeleneteiben, minden hazafi érzületre jótékonyan s elevenitőleg hat, értve azon nemes irányu buzgóságot, melylyel nemzeti viseletünk a nemzet minden osztályainál oly részvéttel karoltatott fel.

De vigyáznunk kell, hogy a honszeretet első mámorának csábfénye el ne vakitsa szemeinket annyira, hogy személyes hiuságunknak bünét s az ebből következett kitüntetési vágyat benne észrevenni elfelejtsük, mert az Mephistofeles bünköpenyébe burkolva, kárörömmel kacsint az álmából felriadt magyarra, hogy tévutra vezesse őt, hogy konkolyt hintsen legjobb földjébe, hogy növényzetét gazzá változtassa.

A magyar öltönynek divatja egy idő óta kitartó jellemünk s honunk és nemzetiségünk állapotának helyes felfogása által oly fokra emelkedett, hogy örömtelt szivvel nézhetünk ezen hazánkat bűverővel ellepő eszmére. De az első örömperczeket tulélve, a tényt higgadtabb birálat alá véve és fékezve elragadtatásunkat, nem lehet, hogy bárki is meg ne döbbenjen, midőn ezen ragyogó fényen keresztül az előbb emlitett Mephistofeles káros mosolygását pillantja meg.

Pedig ez nem ábrándképlet, hanem inkább nemzetiségünk balsorsa, honunk fejlődése s haladásának örökös gátja, Istentől az emberiségnek adományozott legdrágább kincs megrablója.

Az emberi sziv örvény, melyben a legnemesebb érzés bünös szeszélyektől ostromoltatva, örökös küzdésben él.

Miként hajdan Pharaónak tüzes betükkel jeleztetett a mennyei fenyités, ugy nekünk is jóslatképen szolgálhat, hogy nemzetünk gyógyitalát mámoritó hiusággal kasztokra szakadással, s ország elszegényitő elvekkel mérgezzük, ha a magyar öltöny viselését nemzetünk szent ügyének nem tekintendjük.

Ne pazaroljuk hát nemzetünk oly gyéren fennmaradt vagyoni tehetségét hiuságunkat kecsegtető tárgyakra, — mert ezzel hazánk jó ügyének kivánalmai ellen vétenénk, mely oly kimeritett erejü, hogy átalakuló korszakunkban honpolgárainak minden tehetségére kell számolnia.

Tudom, hogy ennek igazságát bárki is helyesen felfogva, szive mélyében fogja érezni.

Nem mellőzhetem el, hogy azon elég sajnosan terjesztett separatisticus törekvésnek miléteről is néhány szót emeljek.

Bár ezen káros nézet eredetét nem ugyan a pazar fényü ruha hordásában találjuk, mégis bizonyos, hogy abban nagy táperejét lelvén, ily körölmények közt igen hamar szokott a tettek terére átsodortatni; mert ténynek ismerjük, hogy az ily divatokat nem követhetők a többitől elmaradva, ez okból azután valódi kaszta elkülönözést és szakadási szomoru tényt idéznek elő, s ez az, mit nemzetiségünk szent ügye érdekében minden áron mellőznünk kell, de még azért is, hogy tiszta hazafiui szeretetünket senki félre ne magyarázhassa, és azt híuság vagy tündöklési vágynak ne nevezhesse.

Nem találkozunk Európában egy nemzettel sem, mely oly szivélyes s lovagias tisztelettel viseltetnék a nők irányában, mint a magyar, mit nem a nagy világ utánzásának, de századokon át megszokott képviseleti alkotmányának köszönhetünk, — és azért nincs is egy ország, mely aránylag annyi lelkes nőt emlithetne történeteiben, mint honunk, melynek szokása mély bizodalommal adta át mindig a társas élet kormányát magyar hölgyeinek kezibe, mutatják szép e bizalmat hazánk régi törvényei, melyek oly magasztos jogokban részesiték nőjeinket, hogy még képviseleti jogokkal is ruházta fel özvegyeit.

Nem is kételkedik a haza abban, miként a nemes, s magasztos szivü magyar hölgyek most is nemzetünk társadalmi vezéreszméit megragadva megmentendik hazájokat a káros elvek és megrontó divatok terjedésétől, magokévá téve nemzetünk szent ügyének azon felfogását, miként nem a fény, és nem a pazarlási téren van a nemes verseny, de a haza mai állapotját tartva szem előtt, a magyar nemzeti ruházatot, nemzetünk közös ügyének tekintendik, s törekedni fognak a társas életben mindinkább bebizonyitani azt, miként nem csupán a rang s gazdagság, de főkép az érdem és miveltség az, mi kielégitő társas viszonyt teremthet; — igy hazánk tán leghathatósabb véderejét fejtendik magyar hölgyeink, midőn nemzetiségünk lobogójára azon dicső s mély értelmü jelszavakat tüzendik fel: Az egység az erő.

Emlékezzünk vissza a velenczei köztársaság azon erényes törvényére, mely az országos vagyonnak fényüzés általi elpazarlását gátlandó, megparancsolá, hogy minden gondola, mint akkor a legnagyobb fényüzési tárgy, minden kivétel nélkül egyszerü fekete szövettel bevonva, használtassék.

Nálunk pedig nem csak ugy mint a velenczeieknél, az országos vagyon elpusztulása gátolandó, de még más magasztosb okoknál fogva is érdekünkben fekszik az eszélyes gazdálkodás.

Tisztelt magyar olvasóim! ez nem szemrehányás, hisz arra nincs jogom, ez nem tanácsadás, erre nem érzem magam hivatva, — nem is utmutatás, mert hisz kiki tud maga esze után járni, ez csupán egy igaz magyar, nemzetiségét bálványozó szivnek belső érzete, melynek nyilvánitásával hogy hazájának tartozik, benső meggyőződése.

Gróf Károlyi Ede.

5. szám.

Vasárnap jan. 29. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

M. NEMZ. MÚZEUM KÖNYVTÁRA

Hetilap

A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Teljes számu példányokkal még szolgálhatunk.

Előfizetési föltételek 1860-dik évre:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordatva:

Egész évre (januártól december végeig) . . . . . **8 ft.** ujpénz.
Félévre (januártól junius végeig) . . . . . **4** „ „
Negyed évre (januártól márczius végeig) . . . . . **2** „ „

A tisztelt gyüjtők, fáradozásaik jutalmául, következő kedvezményekben részesülendenek:

Egyszerre *öt* féléves előfizetést gyüjtők *Vajda János költeményeinek* második kiadását diszkötésben posta utján veendik. — *Tiz* előfizetést gyüjtők *lapunkat tiszteletpéldányul* kapják. — A kik pedig *tizenöt* előfizetést gyüjtenek, azok a *fönebbi mindkét kedvezményben* részesülendenek.

Az előfizetési öszletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

VIDÉKI LEVÉL.

Szarvas, január 19. Az országos lelkesülés városunkat sem kerülé el, itt is általános a részvét minden iránt, a mi nemzeti ügy; szükség e egyebet emlitenem ennek bebizonyitására, minthogy megünnepeltük Kazinczy évszázados születés napját? hogy a Kazinczy-pénzalapot majd 300 o. é. fttal növeltük, s hogy az akademia palotájának épitésére szépen gyülnek az aláirók, stb. Igen; városunk is megérti a kor szavát, s nem marad hátra hazánk többi városától.

Mult hó 29-én volt a nagy nap, a Kazinczy ünnepély, melyre a helybeli és vidéki értelmiség oly számmal jelent meg, hogy fele alig fért be a tágas terembe! Az ünnepély minden tekintetben fényesnek mondható, a lelkesedés pedig a lehető legnagyobb vala! Az ünnepély rende im ez : 1. Rákóczy-induló, a szarvasi zenekar által előadva. 2. Isten áldd meg a magyart — a főiskolai dalárda által; Kazinczy szobrának leleplezése és felkoszoruzása Dehy E., Bakay Emma és Páál Nina kisasszonyok által. 4. Emlékbeszéd Tatay István igazgató tanár ur által. 5. Felolvasás Kazinczy költeményeiből Farkas B. ur által. 6. Kazinczy Ferencz emléke Szász Károlytól, szavalta Petrás Pál. 7. Egy akol, egy pásztor K—s M—tól szavalta Balthazár A. 8. Apotheozis Bajzától, szavalta Jancsovits Pál ur. 9. Szózat, énekelte a dalárda. 10. Induló.

Az ünnepélyt lakoma követé, melyben több százan vettek részt, s ezt szebbnél szebb felköszöntések érdekesiték; különösen ki kell emelnem, Zay János, plébános urét a hazára, Jancsovics Pál urét az akademiára, stb. Az ünnepély egyik legszebb részletét Tatay István ur gyönyörü beszéde képezé, mely egy óráig tartott, s mely nőket és férfiakat, ifjakat és aggokat egyiránt könyekre inditott! Sajnálnunk lehet, ha e beszéd nyomtatásban meg nem jelenhet.

Mult hó elejétől Nyiry György szinésztársulata időz városunkban, hetenkint négy előadást tartva; most nyitották meg a második bérletet, mely mint gondolni lehet, a farsang bekövetkezte miatt nem a legkielégitőbben sikerült. A társulat nem tartozik az erősebbek közé, de néhány jó tagot még is számit, s vannak darabok, melyeket elég összevágóan játszanak; emlitésre méltó tagok : Nyiry és neje, Kovács, Erszényes és a Váradiak, ifju és idősb.

A farsang folytán négy tánczvigalomra készülünk, három a helyb. kisdedovodára, egy pedig a kaszinó inditványára annak rendezése alatt az akademia palotájára, melyben ugyszólván mind nemzeti öltönyökben készülnek megjelenni. — Az első tánczvigalom a kisdedovodára f. hó 14-én volt, de oly roszul ütött ki, hogy szinte tartózkodom felemliteni! s ha az a két kedves, magyar öltönyü, pártás hölgy nem jelen meg, bizony bizony csak egy leány tánczosnénk lett volna, s néhány fiatal menyecske. (Kérdésére az illető igennel felel, s mielőbb érthetőbb választ is küld. Szerk.)

Elemér.

MENYASSZONYI HOZOMÁNYOK A RÉGI IDŐKBEN. *)

I. **1563-ik évből** : Az minémü marhát Zay Ferencz uram leányával adott annak registroma 1563-ik esztendőben, Mindszentnap előtt való vasárnap.

Egy öreg ezüst aranyas medencze. Egy ezüst aranyas mosdó-korsó. Hat aranyas virágos kupa. Két fedeles aranyas pohár. Egy ezüst aranyas kánnácska. Tizenkét ezüst aranyas kanál. Tizenkét ezüst aranyas villa. Két ezüst aranyas gyertyatartó. Egy ezüst aranyas sótartó. Két arany láncz, az egyik öregeb, a másik kiseb. Két kézreváló aranyláncz. Két korda : egyik arany fonal, az másik ezüst. Esmét egy ezüstös más öv. Egy arany kigyó, egy rubint egy smaragd egy gyöngyszem benne. Arany gyürű négyes, most ujjábba vagynak asszonyomnak; egyikbe saphil, másikban rubint,

*) A gróf Zay-család zay-ugróczi levéltárából. E magyar nyelven irt régi okiratok kettős érdekkel birhatnak most, midőn az ősi viselet ujra divattá vált.

Szerk.

harmadikban smaragd, az többiben kövek vagynak. Egy fekete bárson beretö arany boglárokkal. Négy aranyas főkötő. Két gyöngyös homlok elő. Két gyöngyös aranyas fátyolka főkötőhez való. Két Ehendel; egyik arany fonal, másik ezüst fonal. Vont arany veres gallér egy kézeleivel egyetemben. Egy gallér ezüsttel aranynyal varrott. Egy virágos vont arany elekötő few. Egy ingre való tüzött aranyas gallér. Egy gyöngyös aranyas gallér kézelőjével, az is gyöngyös. Egy ingváll aranyas, merőn kötött. Egy gyöngy him főkötőstül egyetemben. Két előkötő, jegyzett. Egy gyöngyös előkötő few. Egy torokra való aranyas szövés, szederjes selyemmel. Egy veres bársony szoknya vont aranynyal hánt. Egy fekete bárson szoknya aranynyal tüzött. Egy fehér atlasz szoknya, veres bársonnal arany fonallal tüzött. Egy sárga kamoka szoknya fekete bársonnal arany fonallal kötésekkel tüzött islogos. Egy zöld kamoka szoknya veres bársonnal hánt. Egy veres atlasz szoknya fekete aranyas széllel hánt. Egy fekete bárson haczoka arany boglárokkal ezüst fonallal vagy sinórral. Egy veres virágos kamoka haczoka. Egy veres vont arany hölgy-suba. Egy vont ezüst nyuszt-suba. Egy veres kamoka nyest-suba. Egy veres atlasz haczoka vont aranynyal hánt. Egy vont arany veres paplan. Két veres kamoka fejall. Két zöld tafota vánkos. Két öreg derek-all, selyem héjú. Nyolcz gallos gyolcs lepedő az vén asszony kezénél vagyon. Nyolcz gyolcs abrosz. Hat varrott kendő kezkenő. Tizenkét asztal kezkenő. Két szekrén öreg : egyik rakott, másik nem. Négy kopott láda. Egy hintó szekér. Hat szekeres ló. Két fehér szőnyeg. Ajándékba való ing aranyassak ötvenhárom. Az öreg asszonynak egy ruhára való dupla tafota. A kit Csáky Pál uram az előtt Annának adott : Egy ezüstös kés. Egy kicsin arany láncz. Egy gyöngyös aranyas gallér kéz, eleivel egyetemben, öreg asszonyom adta neki. (P. H.) Csáky Pál, tulajdon kezével.

II. **1574-ik évről** : Registrum Anno 1574-ben. A mit Soos Klára asszonynyal adnak marhát ezek azok :

Egy vont arany szoknya uj vont aranynyal hánt körös köről két peremmel peremzett. Veres aranyas bárson szoknya virágos két prémmel kötéssel prémzett. Zőld aranyas atlasz szoknya vont aranynyal prémzett két prémmel. Fekete bárson szoknya vont aranynyal két peremmel premzett uj. Fejér kamoka szoknya uj vont aranynyal fenyő ágra premzett. Veres atlacz szoknya vont aranynyal premzett két premmel. Másik veres atlacz szoknya fekete bársonnal prémzett két prémmel farkas fogra. Szederjes kamoka szoknya fekete bársonnal prémzett három perémmel. Zöld kamoka szoknya két peremmel virágos veres bársonnal prémzett. Ispanyor köntös fekete bárson egész fenyő ágra vont aranynyal egy prémmel prémzett. Fekete bárson kis suba hőgygyel béllelt kötéssel prémzett. Veres kamoka kis subácska nyesttel béllett és fekete bársonnal prémzett. Szederjes csemelet Ispanyor köntös mállal béllett. Két arany láncz : egyikbe száz arany másikba penig 40. Egy szederjes bárson bewra bogláros. Thyz arany gyűrü. Egy beka eregh kő. Egy pártha öv zománczos aranyas köves, gyöngyös. Egy pártha öv bogláros fekete bárson lánczos. Egy ezüst korda Egy gyöngyös főkötő 60 forintos. Más fekete 26 forintos. Szederjes aranyas főkötő. Arany fonalból csinált főkötő. Egy gyócs főkötő himmel aranynyal csinált. Egy torok him gyöngyös 9 forintérő. Gyócs lepedő vászon lepedővel egyetemben 40. Gallos abrosz 25. Keskenyő vékon vászon 12. Gallos kezkenyő 2. Egy szederjes tafota superlat vont aranynyal prémzett. Egy nyoszolya mennyezetes $9^1/_1$ érő. Párna derekall 3, Fwthabol csinált vánkos 2. 32 forint érő. Veres kamoka sárga virággal egy vánkos. Vánkos hímes három. Egy selyem paplan környül zöld tafotával csinált a közepi fwtha. Ismégént három fodor nyakra való : egyik gyöngyös arany szemmel egyelett, másik tiszta gyöngygyel, harmadik islogos. Két szekrén. Egy láda. Négy uj szőnyeg. Egy gyöngy koszoró. Két fátyolka gyönyös. Egy aranyas imeg ujj.

Ezeket jegyzettemmeg. — Az mássa nálam vagyon.

(P. H.) Stephanus Soos de Polthár m. p.

(V. U.) Közli Balogh Lajos.

6. szám.

Vasárnap feb. 5. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

Hetilap

A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Teljes számu példányokkal még szolgálhatunk.

Előfizetési föltételek 1860-dik évre:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordatva:

Egész évre (januártól december végeig) . . . . . **8 ft.** ujpénz.
Félévre (januártól junius végeig) . . . . . **4** „ „
Negyed évre (januártól márczius végeig) . . . . . **2** „ „

A tisztelt gyüjtők, fáradozásaik jutalmául, következő kedvezményekben részesülendenek:

Egyszerre *öt* féléves előfizetést gyüjtők *Vajda János költeményeinek* második kiadását diszkötésben posta utján veendik. — *Tiz* előfizetést gyüjtők *lapunkat tiszteletpéldányul* kapják. — A kik pedig *tizenöt* előfizetést gyüjtenek, azok a *fönebbi mindkét kedvezményben* részesülendenek.

Az előfizetési öszletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

VIDÉKI LEVÉL.

Siklós, január 21-én 1860. Kazinczy ünnepély. Folyó hó 18-kán tartatott meg a Kazinczy Ferencz születésének évszázados emlékére rendezett szavalati- ének és táncz-estély.

Részletei:

1. Rákóczy induló.
2. Ének: Kölcsey „hymnusa".
3. Emlékbeszéd Kazinczy Ferencz fölött.
4. Ének: Petőfi „Honfidal"-a.
5. Szavalat: „Magyar divat" Kakas Mártontól.
6. Költemény Kazinczy Ferencz emlékére.
7. Ének: Vörösmarty „Szózat"-a.
8. Rákóczy induló.

Ezután a padok egy percz alatt ki voltak hordva, a palotás megszólalt, s kivilágos kivirradtig folyt a táncz.

E város a hajdankorban sok ünnepélynek lehetett szinhelye, de ily ünnepélyt, minő ez volt, rég nem látott. Azért szent kegyelettel mentünk a terembe, mert hisz nemzeti ünnepélyre mentünk, s meg voltunk hatva, s keblünk magasan földobogott, midőn a közönségen végig nézve mindnyája (4—5 kivételével) egészen magyarosan volt fölöltözve. Itt lehetett látni Baranya legszebb hölgyei nagyrészét egy füzérben, kiknek szűz homlokukon a párta úgy ragyogot! s nőjeit ezüstös főkötőben, deli fiatalságát tetőtől talpig magyarosan öltözve; — úgy hogy az, ki a termen végig tekintett, kénytelen volt elismerni, hogy: nincs szebb viselet a világon a magyarnál, s nincsenek oly szép hölgyek széles e világon, mint e honban. Igen!

„Arany csipkés főkötőbe
Olyan bübájos a nőnem
Miként Istenasszonyok.
A szűz párta a homlokon.....
.....úgy ragyog!

Nem csoda, ha a jókedv egész kivilágos kiviradtig tartott. Folyt a csárdás, meg a csárdás, a franczia-négyes, s a kör. A füzértáncz helyett pedig, melyre csak 2. pár vállalkozott, kör lett ellejtve.

Az eredmény volt: 260—280. frt tiszta jövedelem, mi e napokban fog elküldetni rendeltetése helyére.

Febr. 15-kén az akademia-ház alapjára lesz ének-szavalati táncz estélyünk, mit szintén el nem mulasztok a szép olvasónőkkel tudatni. B.

HIRDETÉSEK:

Rendkivüli nagy választékban s a legujabb párisi minta szerint készitett

KÖPENYEK, MANTILLÁK

és

DOLMÁNYOK

2 (2—0)

a legolcsóbb kelméktől a legfinomabbakig; valamint a jelen évszakra

NŐI-DIVAT-ÁRUK

igen jutányos áron ajánltatnak:

RÖMER ÉS HECKENASTNÁL

PESTEN,

(a váczi-utcza kezdetén Mocsonyi-féle szögletházban).

Landerer és Heckenastnál, Pesten, egyetem-utcza 4-ik szám alatt teljesen megjelent és minden könyvárusnál kapható :

BOLOND MISKA ALBUMA.

Irta

a Bolond Miska-naptár szerzője.

Tartalma az első füzetnek: Falragasztvány helyett. (Fametszet.) — Ki akar megházasodni. — Hősies elszánás. — Hogy tanitja az apa fiacskáját emberségre? (Fametszet). — Negyvennapos kronika. — Hajóslegényi logika. (Fametszet.) — Az is baj, ha az ember sokat, s az is, ha keveset lát. (Három fametszettel.) — Hézagpótlók. — Kérdések — felelet nélkül. Első huszonöt. — Ráadás. — Vigasztalás az elmellőzésért. (Fametszet.) — Mily mulatság az az utazás! — Az élet utjai. (Két fametszet.) — Ujdonuj adomák.

Tartalma a második füzetnek : Valami a mai aranykorrul. — Mit nem lát a menyecske? (Két fametszet.) — A Kalauz. — Egy kötél históriája. — Okos Peti a vasúton. — Egy fogorvos Albuma. — A vigasztalhatlan nő. (Fametszet.) — A drágaság oka. (Fametszet.) — Negyvennapos kronika. — Helyes felelet. (Fametszet.) — Az előmenetel titka. (Fametszet.) — Csalánok és bojtorjánok. (Fametszettel.) — Egy pár kérdés felelettel s felelet nélkül. — Irodalmi egérfogó.

Tartalma a harmadik füzetnek : Nevessünk! (Hét fametszettel.) — Bolond Miska folyamodása tudós társasági tagságért. — Valaki, a ki minden áron boldog akar lenni. — Czélszerü utasítás. (Fametszet.) — Negyvennapos kronika. — Nevetni valók, de csak ugy, ha az embernek jó kedve van. (Két fametszettel.) — Vissza vagy nem? — Bolond Miska magán távsürgönye. — Danilo trónbeszéde.

Tartalma a negyedik füzetnek : Bolond álom. (Két fametszettel.) — Megtérés. Igen egyszerü történet, melynek csak a vége meglepő. — Negyvennapos krónika. — A szomoruság különféle okai. (Fametszet.) — A szemorvos. — Bureaucratikus mentség. (Fametszet.) — Legujabb virágnyelv európai kifejtés szerint. — Commentár a napi eseményekhez. (Három fametszettel.) — Eredeti adomák, melyek még egy kalendáriumba sincsenek. — Bolond gombák. — Bolond Miska mondani valója. — Hogyan viszik a civilisatiot nyugotrul keletre, s minő eredménye van? (Két fametszet.)

Tartalma az ötödik és hatodik füzetnek : Hóbortos nézetek a nevelésről. — Lassan járj később érsz. (Fametszettel.) — Csudálatos hasonlatosság. (Fametszet.) — Linka. — A meggyógyitott szerelem. — Nom omnia possumus omnes. (Két fametszet.) — A bécsi ember testestül lelkestül. — Három hónapos krónika. — Egy darab életembül. — Legujabb divat a nemzeti muzeum téli látogatóinak számára. (Fametszet.) — Magyar közmondások irott képekben. — Egy pár rosz adoma. — Zárszó.

Ára mind a hat füzetnek egybe füzve **1** ft **20** kr. — Postán bérmentesen küldve **1** ft. **50** kr. o. é.

Kakas Márton naptára

1860-ik évre.

Okos emberek számára való **kalendarium.**

Számos képpel. Ára **80** kr. o. é.

57 (1—0).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

7. szám.

Vasárnap feb. 12. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

Hetilap

A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Előfizetési föltételek 1860-dik évre:

Vidékre postán, vagy helyben házhoz hordatva:

Egész évre (januártól december végeig) . . . . . **8 ft.** ujpénz.
Félévre (januártól junius végeig) . . . . . **4** „ „
Negyed évre (januártól márczius végeig) . . . . . **2** „ „

A tisztelt gyüjtők, fáradozásaik jutalmául, következő kedvezményekben részesülendenek:

Egyszerre *öt* féléves előfizetést gyüjtők *Vajda János költeményeinek* második kiadását diszkötésben posta utján veendik. — *Tiz* előfizetést gyüjtők *lapunkat tiszteletpéldányul* kapják. — A kik pedig *tizenöt* előfizetést gyüjtenek, azok a *fönebbi mindkét kedvezményben* részesülendenek.

Az előfizetési összletek a **„Növilág" kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Landerer és Heckenastnál, Pesten, egyetem-utcza 4-ik szám alatt teljesen megjelent és minden könyvárusnál kapható :

BOLOND MISKA ALBUMA.

Irta

a Bolond Miska-naptár szerzője.

Tartalma az elsö füzetnek: Falragasztvány helyett. (Fametszet.) — Ki akar megházasodni. — Hősies elszánás. — Hogy tanitja az apa fiacskáját emberségre? (Fametszet). — Negyvennapos kronika. — Hajóslegényi logika. (Fametszet.) — Az is baj, ha az ember sokat, s az is, ha keveset lát. (Három fametszettel.) — Hézagpótlók. — Kérdések — felelet nélkül. Első huszonöt. — Ráadás. — Vigasztalás az elmellőzésért. (Fametszet.) — Mily mulatság az az utazás! — Az élet utjai. (Két fametszet.) — Ujdonuj adomák.

Tartalma a második füzetnek : Valami a mai aranykorrul. — Mit nem lát a menyecske? (Két fametszet.) — A Kalauz. — Egy kötél históriája. — Okos Peti a vasúton. — Egy fogorvos Albuma. — A vigasztalhatlan nő. (Fametszet.) — A drágaság oka. (Fametszet.) — Negyvennapos kronika. — Helyes felelet. (Fametszet.) — Az előmenetel titka. (Fametszet.) — Csalánok és bojtorjánok. (Fametszettel.) — Egy pár kérdés felelettel s felelet nélkül. — Irodalmi egérfogó.

Tartalma a harmadik füzetnek : Nevessünk! (Hét fametszettel.) — Bolond Miska folyamodása tudós társasági tagságért. — Valaki, a ki minden áron boldog akar lenni. — Czélszerü utasítás. (Fametszet.) — Negyvennapos kronika. — Nevetni valók, de csak ugy, ha az embernek jó kedve van. (Két fametszettel.) — Vissza vagy nem? — Bolond Miska magán távsürgönye. — Danilo trónbeszéde.

Tartalma a negyedik füzetnek : Bolond álom. (Két fametszettel.) — Megtérés. Igen egyszerü történet, melynek csak a vége meglepő. — Negyvennapos krónika. — A szomoruság különféle okai. (Fametszet.) — A szemorvos. — Bureaucratikus mentség. (Fametszet.) — Legujabb virágnyelv európai kifejtés szerint. — Commentár a napi eseményekhez. (Három fametszettel.) — Eredeti adomák, melyek még egy kalendáriumba sincsenek. — Bolond gombák. — Bolond Miska mondani valója. — Hogyan viszik a civilisatiot nyugotrul keletre, s minő eredménye van? (Két fametszet.)

Tartalma az ötödik és hatodik füzetnek : Hóbortos nézetek a nevelésről. — Lassan járj később érsz. (Fametszettel.) — Csudálatos hasonlatosság. (Fametszet.) — Linka. — A meggyógyitott szerelem. — Nom omnia possumus omnes. (Két fametszet.) — A bécsi ember testestül lelkestül. — Három hónapos krónika. — Egy darab életembül. — Legujabb divat a nemzeti muzeum téli látogatóinak számára. (Fametszet.) — Magyar közmondások irott képekben. — Egy pár rosz adoma. — Zárszó.

Ára mind a hat füzetnek egybe füzve **1** ft **20** kr. — Postán bérmentesen küldve **1** ft. **50** kr. o. é.

Kakas Márton naptára

1860-ik évre.

Okos emberek számára való **kalendarium.**

Számos képpel. Ára **80** kr. o. é.

57 (1—0).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

8. szám.

Vasárnap feb. 19. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása : Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal :** Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Azon szerencsés körülmény, melylyel jelenben Európában *Párizs* után *csak fővárosunk* dicsekhetik, hogy t. i. *saját divatot* alkot magának; s azon köteles buzgalom, melylyel mi e szerencsés körülményt pompás *eredeti magyar divatképek adásával*, t. cz. közönségünk javára s a nemzeti ruhadivat terjesztésére fölhasználtuk, azon váratlan sikert eredményezé, hogy a lelkes magyar hölgyközönség az eddiginél nem csak nagyobb, és még uj év után egy héttel sem remélt számmal rendelé meg lapunkat, de söt a legutóbbi előfizetések már a nyomott példánykészletet jóval tulhaladják, s ennélfogva kénytelenek vagyunk sajnálattal kijelenteni, hogy ujévtől kezdve

teljes számu példányokkal már nem szolgálhatunk!

Azonban a még folyton érkező előfizetések következtében inditva érezzük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Nővilágra, és pedig következő módon :

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . . . **3** uj fttal.
márczius hótól december végeig (10 hóra) . . **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

Pest. 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

VIDÉKI LEVELEK.

Háromszék febr. 1. 1860. Kazinczy-ünnep és tánczestély S.-Sz.-Györgyön, jan. 29-én 1860. Tudósitásomat a Kazinczy-ünnepély leirásával kell kezdenem, s habár ezuttal hosszabra nyúlna e levelem, mint e lapok szűk köre engedné, mentsen ki azon körülmény, hogy Háromszék ez időbeni mozgalmát részletesen és hiven akarom a „Nővilág"-nak átadni.

Az engedély folytán jan. 29. S.-Sz.-Györgyön meg is tartatott a K. ünnep és dalidó ily renddel. Már korán reggel S.-Sz.-György város utczáin szokatlan számmal robogtak a mindenfelül érkezett hintók, kocsik és szekerek. A legigénytelenebb külsejü házak is szállót nyertek, s a lelkes S.-Sz.-Györgyiek szivélyes vendégszeretettel nyiták föl házaik ajtaját érkezendő vendégeik számára. Délutáni 5 órakor már megszámlálhatlan népsereg hullámzott az utczákon, s főleg pedig a „Schwarzenberg csarnok" előtt, melynek belső helyiségében ez ünnepély tartatott, véghetlen sokan gyültek össze. — 5½ az erkély ki volt világitva és ott egy babérkoszorúval köritett emelvényen e felirat állott: „Hív és nagy vala".

Hat óra után az ünnepély a megerősitett programm szerint megkezdődött.

1. Elnöki megnyitó beszédet tartott Kézdi szék utolsó királybirája, egyik köztiszteletben álló hazánkfia Cseh Ignácz, rövid de velős szavakkal sűrü éljenzések között az ünnepélyt megnyitja.

2. Az „Ima" énekeltetett el egy igen jeles énekkar által, Demeter Samu zágori lelkész vezetése mellett. Ezalatt a szobor leleplezteteett, két kis angyalnak öltöztetett szép leányka b. Szentkereszti Anna és Gyárfás Emma, a szép Daczó Jánosné és Gyárfás Lajosnétól vezetve, gróf Mikes Benedek és Székely Károlytól kisérve, a terem jobb és bal oldaláról egyszerre kiindultak, szép csöndesen a szoborig mentek, ott a virágokkal dúsan kirakott talapzatnál megálltak és a két diszöltönyös honfi által segitve a lépcsőn fölmentek a mintegy ölnyi emelvényen álló szoborhoz, ott egyszerre térdre estek, rövid imát mondottak és azután egyszerre a lepelt lerántják — erre két teljes diszruhás honfi Gyulay Albert és Eresztevényi Antal a talapzat mellett jobb és bal felöl kardot rántanak és egész ének alatt igy állanak. A közönség tombolt, tapsolt, éljenezett. A kicsinyek a leleplezés után leszálltak és azon renddel mint jöttek, helyükre mentek.

3. Emlékbeszéd Antos Ferencztől, mint az ünnepély egyik rendezője és létrehozójától. Hosszas kitörő éljenzések között lép fel a szószékbe, s csak néhány percz mulva kezdé el beszédét, melyet mindvégig a lelkesült közönség a legnagyobb figyelemmel és érdekkel hallgatott és a melynek igen sok helyeit kitörő éljenzésekkel fogadta.

4. „Kölcsey hymnussza' énekelteték igen szépen összhangzólag és szabatosan. E közben történt meg a szobor koszorúzása a már emlitett angyalssépségü két kis leányka által. Azon renddel mentek föl a szoborhoz és ott egyszerre tüzték föl a babérkoszorút K. F. szobrára. Sűrü éljenkiáltások harsogtak a teremben, megható szép jelenet volt ez, méltó egy művész ecsetéhez. — Nem egy szemet láttunk könyben úszni, hiszszük, hogy e napnak emléke hosszasan fog élni Háromszék lelkes népe keblében.

5. Szász Károly K. F. emlékezetére irt szép versét előolvasta Vajna Sándor iskolai igazgató tanár. Sajnáljuk, hogy e különben tudományos müveltségü hazánkfia gyengélkedő egészsége miatt e sok szépségü költeményt nem tudta méltólag előadni.

6. „Honszeretet" Vörösmartytól szavalta elég tüzzel és szépen Gál József gymn. tanitó.

7. „Szózat", ének igen jelesen, a közönség kitörö éljenzései között.

8. Tompa Mihály K. F. emlékezetére készitett versét szavalta Horváth László, Antos Ferencz rendező társa. Szerző és szavaló megéljeneztettek, ki kell emelnem azon tüzét, azon lelkesültségét e fiatal hazánkfiának, midőn a szép rímek ajkain elröpültek.

9. „Apotheozis" Demeter Sándor k.-vásárhelyi segédlelkésztől, szavalta Zoltáni Elek léczfalvi lelkész. Már kezdetén el volt ragadtatva a közönség a szép hazafias szellemü verstől, és mentül tovább ment a szavaló annál inkább nyilatkozott a tetszés s annál hangosabb volt az éljenzés. Szerzőt előhivták, éljenezték hosszasan, valamint a szavalót is.

10. Zárbeszéd s.-sz.-györgyi pap és esperes Gódri Ferencztől. Egy tiszta 70 éves ősz zárja be az ünnepélyt, áldást mond a hazára, nemzetre és fejedelemre, és azzal vége az ünnepélynek. Ezután a Rákóczy-indulót kezdé huzni a zenekar, a közönség tombol, éljenez, a padok, székek helyre rakatnak és kezdődik a dalidó, a zenészek csárdást játszanak, előbb a lassúját azután gyorsan, mindinkább kezd tüzülni a fiatalság s a vigalom reggelig tartott, melyet fesztelen társalgás és folyton tartó élénkség és jó kedv jellemzett. Szép látvány volt, midőn szépeink s korosabb delnőink is mind magyarosan jelentek meg, szépen pengett a sarkantyú s oly jól esett ezt hallani, oly kellemes összhangzó zene volt, mely még most is füleinkben cseng. Szóval ez egy kedélyes családi mulatság volt, midőn a zenészek belefáradtak,

uem volt vége a hogy volt hogynak s ezek valamint ifjaink is inkább neki tüzűlve nagyobb tüzzel fújták és lejték nemzeti szép tánczunkat. Ki volt a bálkirálynő? Mind az volt valamennyien voltak, hisz mind magyarosan jelentek meg, a magyar fejkötő és párta oly jól állott, hogy valóban senkit megkülönböztetni nem tudunk. Ott volt egész Háromszék, Erdővidék, sőt Brassóból is többen jelentek meg, képviselve volt Erdélynek minden nemzetisége és a leomlott kasztokból mind lehetett itt látni; ott volt a főur diszruhájában, ott volt a szegény pór daróczban, ott volt a katona, polgár, főpap minden vallásfelekezetből, ott az államhivatalnok mind a legszebb testvéri egyetértésben. — Ünnepélyünk és bálunk szépen, vigan, élénken méltóságteljesen, de még is csöndesen folyt le. Egy szép nap volt jan. 29. 1860. Méltó, hogy a nemzet évkönyvei ezt följegyezzék!

Miskolcz febr. elején. Nincs oly gonosz időjárás, mely a tél ízes gyümölcsei, a tánczestélyek és szinházi előadások éldeletében szépeinket visszatartóztathatná. — Ez állitásom bizonyitványául emlitem föl a helybeli „polgári egylet“ által a Koronához czimzett vendéglő ritka ízléssel ékitett teremében január hó 28-án jótékony czélra tartott tánczvigalmat, mely az „ocsmány“-nak nevezhető idő daczára Miskolcz legfényesebb báljai egyikévé nőtte ki magát. — A szokásos magasztaló phrásisok, mint antik vidéki levelezőnek csak egy toll tintámba kerülnének, ezeknek nem levén barátja, egyszerűen csak azt mondom, hogy a nagy táncztermet koszorukint körül folyt tetőtől talpig magyarosan öltözött lánysereg mindegyike, akár érzületére akár öltözetét nézve megérdemelte a bálkirálynői czímet. A párták lengése, a férfiak sarkantyúi pengése, az a méltóságos sétálás inkább mint táncz — lelkemre mondom — elragadó volt. — Mondanom is felesleges, hogy általában magyar tánczok lejtettek, — de bármi volt is a táncz eleje, a vége bizonyosan magyar volt. — A bál 340. o. é. ftot jövedelmezett, melyből a kiadások fedezése után maradt öszveg az egyesületi tagok özvegy és árva tőkéjéhez csatoltatott, — s irhatom, hogy a minő nemes volt a czél, a mulatság épen olyan kedves volt.

Nemzeti szinházunkban m. é. sept. 29. óta Molnár György igazgatása alatti szintársulat működik, — drámai hősnő és első szerelmes hiányában a népszinművek és társalgási vígjátékokban megelégedésre. — Általában előadásaikon a rendezői ügyes kezek meglátszanak, — a díszítményezés pedig Pestre is beillenék. — A népszinművek eléggé összevágóan, kerekdeden, — a drámák kissé nehézkesen, vontatva gördülnek le, mig a szereptudás nem tartozik a társulat erősebb oldalai közé. — Kiemelendő tagok: a Benedek-pár, Molnárné, és a Kecskés-pár, — mig Takácsnak — mint rendező és intricusnak — szorgalma kitüntetendő. — Mult hó 6-án Füredi Mihály vendégszerepelt néhány előadásban. — Népdalainkat édesebben, szabatosabban idáig senkitől sem hallottuk, miden hangja szivünkkel beszélt, — különösen következő dalai: „jaj de fényes csillag rogyog az égen, — Cserebogár, — száll a levél a virágról, — Tisza partján van egy csolnak kikötve; — azért hogy én szegény legény vagyok“ — lelkünket annyira magokhoz ragadák, hogy bár ő a népdalok nagymestere körünkből eltávozott, de e tőle eltanult dalok ráemlékeztetőleg még sokáig füleinkben csengenek. — A folytonosan zsufolt szinház legigazabb jele volt a méltánylatnak, melyet közönségünk müvészete iránt kifejezhetett. — Jelenleg Feleki-Munkácsi Flóra asszony vendégszerepel. Idáig láttunk tőle pár szerepet, melylyel a korán elhunyt kedves Hegedüsné ismertetett meg bennünket, ki Törö Bálintné, és Fanchon alakjaiban nálunk kedves és tartós emlékezetben élend. — Legsikerültebben Gauthier Margitot adta. — Jutalomjátékául „Gríseldist“ választá, mely megnyirbált állapotában is oly hosszú volt, hogy az egymás hátán levő magam fajta műpártolók ez estét gőzfürdőnek keresztelheték. — A jeles vendégművésznő szerepe hatásosabb részeiben zajos taps, koszorúk, és kihivásokban részesült. — Utána Udvarhelyit rebesgetik, kit majdan a Lendvay pár váltandna föl, míg én zárjelek közt súgva Szerdahelyi urat is ajánlanám a lehozatalra. — Igen jól teszi az igazgató úr, hogy pesti erőkkel frisseli a magáéit, melyek úgy sem képesek városunk drámaimádó ingerü közönségét rendesen szinházba csalni. — Itt helyén látom Molnár urat figyelmeztetni azon czéltalan kiadásokra, melyeket öles színlapjaira tesz, s melyekkel míg egy részt mivelt közönségünkre szellemi kiskorúságot akar ráfogni, más részt saját zsebét terheli. — Nemzeti szinházunk arcza szinte meghízott óriás hirdetményeitől, melyek, bármelyikére élet nagyságban lehetne pingálni a tavalyi nagy olaszháboru bármelyik csatáját. Álarczos tánczvigalmunk is volt már egy, melyhez közönségünk még szokatlan, azért is történt, hogy mig a néző közönség nagy és gyönyörü volt, addig az álarczosok igen kevesen és nagyon egyszerüek voltak, hasonlithatnám őket a rosz rébuszhoz. — Végül, mint nemzeties érzületünk valódi jelét említem föl, hogy sokan nem elégelvén meg a Miskolczról akademiánk épületére begyült öszveget, elhatározták jövő april elején ennek javára egy hangversenyt rendezni. — „A szándék nemes levén — késő akkor sem lesz.“

Biczegő D.

9. szám.

Vasárnap feb. 26. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Azon szerencsés körülmény, melylyel jelenben Európában *Párizs* után *csak fővárosunk* dicsekhetik, hogy t. i. *saját divatot* alkot magának; s azon köteles buzgalom, melylyel mi e szerencsés körülményt pompás *eredeti magyar divatképek adásával*, t. cz. közönségünk javára s a nemzeti ruhadivat terjesztésére fölhasználtuk, azon váratlan sikert eredményezé, hogy a lelkes magyar hölgyközönség az eddiginél nem csak nagyobb, és még uj év után egy héttel sem remélt számmal rendelé meg lapunkat, de sőt a legutóbbi előfizetések már a nyomott példánykészletet jóval tulhaladják, s ennélfogva kénytelenek vagyunk sajnálattal kijelenteni, hogy ujévtől kezdve

teljes számu példányokkal már nem szolgálhatunk!

Azonban a még folyton érkező előfizetések következtében inditva érezzük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Nővilágra, és pedig következő módon:

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . . . **3** uj fttal.
márczius hótól december végeig (10 hóra) . . **7** „

Az előfizetési összletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

VIDÉKI LEVELEK.

KÖNYV TÁRA

Háromszék febr. 6-án 1860. Tegnap Brassóban kedélyes mulatság örömeiben részesültünk. Pár nap előtt a brassai lelkes román nőegylet tánczestélyének rendezői az ezen hónap 5-én tartandott dalidóra testvéries meghivásokat küldöttek ki vidékünkre. Örömmel engedve e meghivásnak, számosan jelentünk meg ez estélyen, hol 9 órakor már a brassói román-nők igen szép és diszes koszorúját voltunk szerencsések láthatni.

Sok szép nő volt ott! Szemeik égő tüze és szellemdus társalgásuk csak emelték iránttuki tiszteletünket. Ott voltak (nevét kevésnek tudhattam meg) a Petrovics, Póp, Juga, a két Demeter (e kettő magyar zsinóros vállal és szoknyával) Jordáki, Orgidai, Leftera, Léka kisasszonyok, és még igen sokan mind meg annyi igéző szépséggel és bájjal. A rendezők Juga és Póp urak szivélyes keleti vendégszeretettel fogadtak, s csakhamar a terembe léptünkkel a csárdást kezdték huzni, és mi, a szép román hölgyekkel vigan lejtők nemzeti tánczunkat. Volt „éljenzés“, volt hogy volt? ezután következett nyomban „románka“ (nemzeti tánca a románnak, hasonlit a kör-magyarhoz, majd lassú, majd sebes) igen szép táncz, s még szebb méla-bús zenéje.

Hosszasan tapsoltunk és éljeneztünk. A szünóra alatt az étteremben nem hányzottak lelkes pohárköszöntések. *) Éjfél után, A. F. ur szép kitüntetésben részesült; egy előkelő román hölgy e szavakkal lép hozzá : „társnőim nevében jövök önhöz köszönetet szavazandó , azon szavakért, melyekkel a román hölgyeket éltette. Vegye emlékül e szalagcsokrot tőlünk.“ Hajnalig tartott e kedélyes időtöltés, melyet folytonos jókedv és élénkség jellemzett, s melyen a magyarok és a románok a legszebb testvéri egyetértésben vigadtunk. Háromszékről ott volt gróf Mikes Benedek, gróf Kálnoky Pál, gróf Kálnoky Imre, báró Orbán Balázs, Antos Ferencz, Seethal Ferencz, Eresztevényi Antal, Gyulay Lajos, Bernáld István, Maurer József, Tamási Mátyás, Cserey Gábor, Székely Dávid, Istvánffy, Hoppé stb. mind magyar ruhában.

Hunárkai.

Sz.-Fehérvár febr. 13-án. Városunkban a jelen farsangi nyilvános vigalmak sorát, a lövésztársulat által — Ulman Ferencz szállodájának igen izletesen diszesitett helyiségeiben mult január hó 29-én rendezett álarczos tánczvigalom nyitotta meg, s azt a nevezett szálloda bérlője által f. február 6-án adott álarczos tánczvigalom követte. — Mind két vigalom mind öltözékre mind jó kedvre nézve tökéletesen magyaros volt, s közöttünk csak is azon különbség létezett, hogy az első felette nagyon — a második pedig csak középszerüleg volt látogatva, és az elsőben a keringő zenéje alatt négy pár tánczolt — a másodikban pedig egy lépés keringő sem tánczoltatott. — Harmadik s minden tekintetben legfényesb s leglátogatottabb tánczvigalmunk e hó 12-én tartatott, melyet Raum János a szinterem bérlője ugyan ott rendezett. Magyar-, Erdély-, Horvátországok és Slavonia czimereivel ékitett terme igen izletes volt s az egész diszitésnek rendezése közelismeréssel találkozott, e részben a dicséret minden esetre Szabó Gusztáv urat illeti, ki egész buzgalommal vezérlé a felügyeletet. Győrből Farkas testvérek elhirhedett zenéje buzditá tánczra a fiatalságot — de volt is azután tüzzel és jó kedvvel ellejtett csárdás elég — a palotás uj magyar társas tánczt szintén tánczoltatott, nem különben a körmagyar is. Hölgyeink és ifjaink kitünöen néztek ki, gyönyörü nemzeti öltözékeikben; a magyar tánczokat kifogyhatlan jó kedvvel, és emelkedett nemzeti lelkesültséggel lejtették. Álarczos igen sok volt, és lehetett látni a szokottnál fényesebben és izletesebben öltözött álarczosokat is. — E vigalmat minden esetre nyereségnek tekintjük városunkra nézve, és köszönettel tartozunk a vidékről jötteknek, hogy jelenlétükkel e pompás dalidó fényét emelni segélték. — Tegnap azaz febr. 13-án ugyancsak a vigalom feldiszitett helyiségén Farkas Miska zeneestélyt adott, a terem ujolag egészen megtellett. — Nyilvános vigalmainkat Ullman Ferencz szállodájában febr. 20-án tartott álarczos-tánczvigalom zárta be.

Házi mulatságaink közül Farkas Ferencz prépost ő nagysága által jan. 30-án adott fényes tánczestélyt kell kiemelnünk, mely vigalom a lehető legjobban sikerült, s az egész farsangi minden vigalmainknak valódi koronája volt! A mind végig fáradhatlanul kitartott jó kedv, az uralgott fesztelen magyaros kedélyesség — méltó következményei voltak a testestül lelkestül magyar házigazda páratlan szivességének és példanélküli vendégszeretetének. — Örömmel emeljük ki, miszerint hölgyeink mind magyarosan voltak öltözve, igy a férfiak nagyobb része is. Azonban a szép magyar öltözetek között feltünőleg kiváló volt városunk első delnője Marich Istvánné ő nagyméltóságának gazdag magyar diszöltönye, kinek meglepő kinézése örömmel tölté el, az őt nem csak magyaros viselete, de igaz honleányi szive miatt annyira tisztelő társaságot. — Végre megemlitjük, miszerint Sz.-Fehérvár község-

*) Sajnáljuk, hogy kénytelenek vagyunk azokat elhagyni. Szerk.

választmánya 3150 o. frt — a helybeli takarékpénztár pedig 1000 o. ftot szavazott meg az akademia épitendő házára, mig a nagy-gymnasyalis ifjuság szintén e czélra 100 o. frtot gyüjtött kebelében. — Az akademia házára városunkban külön is folynak az aláirások.

Nem mulaszthatjuk el megemlitení, miszerint magyar színtársaságunknak a farsangi veszteségek pótlásaul nyolcz aláirási iven 346 frt 10 kr o. gyüjtöttünk, mely összeg e hó 18-án tartandó segély-előadás jövedelméhez mint ajándék fog csatoltatni.

***

Pápa febr. 13. 1860. Farsangunk szokatlanul vidor és élénk. Mindenütt öröm és jó kedv. Az általános derültség a Kazinczy-ünnepélylyel kezdődik, mely a hazafiui lelkesedést mintegy álmából fölrázván, az óta életét mindég föltünőben tanusítja. A villám-gyorsan föléledt nemzeti ős viselet és szokások, — a hazai czélokra tett és mindig meglepőbben jelentkező nagyszerü áldozatok, ugy a Kazinczy alapra, mint főleg az akademia épülete és tőkéjéhez, valóban elragadnak bennünket.

Nem is emlitve az e czélokra rendezett vigalmakat, melyek egyike főleg a szivélyes gr. Eszterházy Pál és nemeskeblü neje közremüködésével a vidéket meglepő dísszel tartatott: a városunkba kibocsátott három, vagy négy aláirási ivre már is tetemes összegek jegyeztettek, melyek rövid időn rendeltetésük helyére beküldetvén, a nyilvánosságnak is bejelentetnek.

Kis városunk csaknem egész szinét, tegnap ugyancsak gr. Eszterházy Pál ő mltga volt szives uri házába összegyüjteni, hol egy zenészeti, szavalati és tánczestélyt rendezvén, mintegy irányt adjon a nemesebb élvezetek gyakorlatára. A helybeli mükedvelő hölgyek és urak elismerést érdemlő ügyességgel müködtek, kik közül kiemelhetjük az angyali szelid Tóth Vilma kisasszonyt kellemes és jól iskolázott hangjával és elragadó gyönyörü magyar dalaival, — ugy szint Frank Ignácz urat ki Isten hozott czimü darabját jádzá el.

A szereplők lelépvén tánczra kerekedtünk, azt emlitenem is tán fölösleges, hogy nemzeti öltözetünk viselése oly általános, hogy ez alkalommal már csak kivételesen lehetett száz ember között alig egy pár frakkot látni, melyek mint az elkárhozottak lelkei, még eddig nyugalomra nem mehettek.

Az estélyt a mélt. gróf, mint házi gazdának barátságos magyar vendégszeretete, s a grófnénak mindenkihez egyiránt szives és résztvevő társalgása füszerezte annyira, hogy kedves emléke még igen soká fogja gyönyörben ringatni kebleinket. Vajha körünkben lehetnének sokáig, bogy nemes egyszerüségök, s a közügyek körüli példaadásaik által városunkat jótékony nemtőkként vezethetnék.

Áron.

HIRDETÉSEK.

Rendkivüli nagy választékban s a legujabb párisi minta szerint készitett

Köpenyek, mantillák és dolmányok

a legolcsóbb kelméktől a legfinomabbakig; valamint a jelen évszakra

NŐI-DIVAT-ÁRUK

igen jutányos áron ajánltatnak:

Römer és Heckenastnál 2 (3—0).

Pesten (a váczi-utcza kezdetén Mocsonyi-féle szögletházban).

Leánynevelő-intézet.

Miután mult 1859 évi dec. 16-án, 8627 sz. a. felsőbb helyről nyert engedélynél fogva leánynevelő-intézetembe kivételképen

katholikus növendékeket

is fölvehetek: van szerencsém erről a t. cz. szüléket és gyámatyákat értesiteni.

Pesten, Lipótváros, Béla-utcza 3. szám alatt.

58 (2—3).

Seltenreich Károlyné
szül. Bezegh Rozina.

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

10. SZ.

Vasárnap mart. 4. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Azon szerencsés körülmény, melylyel jelenben Európában *Párizs* után *csak fővárosunk* dicsekhetik, hogy t. i. *saját divatot* alkot magának; s azon köteles buzgalom, melylyel mi e szerencsés körülményt pompás *eredeti magyar divatképek adásával*, t. cz. közönségünk javára s a nemzeti ruhadivat terjesztésére fölhasználtuk, azon váratlan sikert eredményezé, hogy a lelkes magyar hölgyközönség az eddiginél nem csak nagyobb, és még uj év után egy héttel sem remélt számmal rendelé meg lapunkat, de sőt a legutóbbi előfizetések már a nyomott példánykészletet jóval tulhaladják, s ennélfogva kénytelenek vagyunk sajnálattal kijelenteni, hogy ujévtől kezdve

teljes számu példányokkal már nem szolgálhatunk!

Azonban a még folyton érkező előfizetések következtében inditva érezzük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Növilágra, és pedig következő módon:

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . . . **3** uj fttal.
márczius hótól december végeig (10 hóra) . . **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág" kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

Rendkivüli nagy választékban s a legujabb párisi minta szerint készitett

KÖPENYEK, MANTILLÁK

és

DOLMÁNYOK

2 (4—0)

a legolcsóbb kelméktől a legfinomabbakig; valamint a jelen évszakra

NŐI-DIVAT-ÁRUK

igen jutányos áron ajánltatnak:

RÖMER ÉS HECKENASTNÁL

PESTEN,

(a váczi-utcza kezdetén Mocsonyi-féle szögletházban).

Leánynevelő-intézet.

Miután mult 1859 évi dec. 16-án, 8627 sz. a. felsőbb helyről nyert engedélynél fogva leánynevelő-intézetembe kivételképen

katholikus növendékeket

is fölvehetek: van szerencsém erről a t. cz. szüléket és gyámatyákat értesiteni.

Pesten, Lipótváros, Béla-utcza 3. szám alatt.

Seltenreich Károlyné

szül. Bezegh Rozina.

58 (3—3).

Melléklet. Előfizetési felhivás Dr. Horváth Mihály **Magyarország történeté-re.**

60 (1).

Landerer és Heckenastnál, Pesten, egyetem-utcza 4-ik szám alatt teljesen megjelent és minden könyvárusnál kapható :

BOLOND MISKA ALBUMA.

Irta

a Bolond Miska-naptár szerzője.

Tartalma az első füzetnek: Falragasztvány helyett. (Fametszet.) — Ki akar megházasodni. — Hősies elszánás. — Hogy tanitja az apa fiacskáját emberségre? (Fametszet). — Negyvennapos kronika. — Hajóslegényi logika. (Fametszet.) — Az is baj, ha az ember sokat, s az is, ha keveset lát. (Három fametszettel.) — Hézagpótlók. — Kérdések — felelet nélkül. Első huszonöt. — Ráadás. — Vigasztalás az elmellőzésért. (Fametszet.) — Mily mulatság az az utazás! — Az élet utjai. (Két fametszet.) — Ujdonuj adomák.

Tartalma a második füzetnek : Valami a mai aranykorrul. — Mit nem lát a menyecske? (Két fametszet.) — A Kalauz. — Egy kötél históriája. — Okos Peti a vasúton. — Egy fogorvos Albuma. — A vigasztalhatlan nő. (Fametszet.) — A drágaság oka. (Fametszet.) — Negyvennapos kronika. — Helyes felelet. (Fametszet.) — Az előmenetel titka. (Fametszet.) — Csalánok és bojtorjánok. (Fametszettel.) — Egy pár kérdés felelettel s felelet nélkül. — Irodalmi egérfogó.

Tartalma a harmadik füzetnek : Nevessünk! (Hét fametszettel.) — Bolond Miska folyamodása tudós társasági tagságért. — Valaki, a ki minden áron boldog akar lenni. — Czélszerü utasítás. (Fametszet.) — Negyvennapos kronika. — Nevetni valók, de csak ugy, ha az embernek jó kedve van. (Két fametszettel.) — Vissza vagy nem? — Bolond Miska magán távsürgönye. — Danilo trónbeszéde.

Tartalma a negyedik füzetnek : Bolond álom. (Két fametszettel.) — Megtérés. Igen egyszerü történet, melynek csak a vége meglepő. — Negyvennapos krónika. — A szomoruság különféleokai. (Fametszet.) — A szemorvos. — Bureaucratikus mentség. (Fametszet.) — Legujabb virágnyelv európai kifejtés szerint. — Commentár a napi eseményekhez. (Három fametszettel.) — Eredeti adomák, melyek még egy kalendáriumba sincsenek. — Bolond gombák. — Bolond Miska mondani valója. — Hogyan viszik a civilisatiot nyugotrul keletre, s minő eredménye van? (Két fametszet.)

Tartalma az ötödik és hatodik füzetnek : Hóbortos nézetek a nevelésről. — Lassan járj később érsz. (Fametszettel.) — Csudálatos hasonlatosság. (Fametszet.) — Linka. — A meggyógyitott szerelem. — Nom omnia possumus omnes. (Két fametszet.) — A bécsi ember testestül lelkestül. — Három hónapos krónika. — Egy darab életembül. — Legujabb divat a nemzeti muzeum téli látogatóinak számára. (Fametszet.) — Magyar közmondások irott képekben. — Egy pár rosz adoma. — Zárszó.

Ára mind a hat füzetnek egybe füzve **1** ft **20** kr. — Postán bérmentesen küldve **1** ft. **50** kr. o. é.

Kakas Márton naptára

1860-ik évre.

Okos emberek számára való **kalendarium.**

Számos képpel. Ára **80** kr. o. é.

57 (2—0).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

II. sz.

Vasárnap mart. 11. 1860. **Negyedik évi folyam.**

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Azon szerencsés körülmény, melylyel jelenben Európában *Párizs* után *csak fővárosunk* dicsekhetik, hogy t. i. *saját divatot* alkot magának; s azon köteles buzgalom, melylyel mi e szerencsés körülményt pompás *eredeti magyar divatképek adásával*, t. cz. közönségünk javára s a nemzeti ruhadivat terjesztésére fölhasználtuk, azon váratlan sikert eredményezé, hogy a lelkes magyar hölgyközönség az eddiginél nem csak nagyobb, és még uj év után egy héttel sem remélt számmal rendelé meg lapunkat, de sőt a legutóbbi előfizetések már a nyomott példánykészletet jóval tulhaladják, s ennélfogva kénytelenek vagyunk sajnálattal kijelenteni, hogy ujévtől kezdve

teljes számu példányokkal már nem szolgálhatunk!

Azonban a még folyton érkező előfizetések következtében inditva érezzük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Nővilágra, és pedig következő módon:

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . . . **3** uj fttal.
márczius hótól december végeig (10 hóra) . . **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág" kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

EGY NAP LABLACHE ÉLETÉBŐL.

Szegényes padlásszoba ablakánál 17 éves fiatal leány ült, hollófekete hajú és sötét nagy szemü gyönyörü teremtés; szemeinek nyájas és búskomoly kifejezése egyszersmint érdeket és szánalmat ébresztett. Csikorgó hideg volt, Milano utczáit s háztetőit vastag hólepel födé. Az ifjú leány bizonytalan tekintete majd a holt természeten, majd édes anyján, ki imakönyvében lapozgatva, mellette ült, majd atyján tévedezett. Ez utóbbi rozzant széken foglalt helyet, s az ócska asztalra támaszkodva, merőn a falra bámult, a nélkül, hogy a könyeket, melyek beesett szemeiből sürűn peregtek, észre venni látszott volna. Félóra igy telt el, legmélyebb hallgatásban — ekkor az ifjú leány hirtelen fölugrék, karjait atyja nyaka körül foná, reszkető hangon mondván: — Engedj valami kereset után néznem, kedves atyám! Már két hónap óta nincs foglalatosságom; ezen két hó alatt darabonkint eladogattuk már minden butorunkat, ruhánkat s többé nincs semmi eladni valónk. Ha nem engedsz munka után nézni, akkor éhség és hideg miatt mindhármunknak el kell vesznünk. — Nem leányom, — válaszolá az aggastyán tompa hangon, — egyetlen gyermekemnek nem szabad magát semmiféle körülmények közt igy lealacsonyítni, nem fogunk éhen halni; maradt még számunkra egy remény. — E szavakkal egy öreg hegedűt vőn le a falról s mondá: — Negyven esztendeig ez segített életszükségleteimet megkeresni, s most sem fog cserben hagyni. Még ma estére kenyeret hozok számotokra. — Mit akarsz tenni? — kiálta rá leánya, mig az anya az aggastyán lábaihoz veté magát. — A mit negyven évig tettem: hegedülni fogok! — Igen, de azon negyven év alatt zenekart igazgattál — te akkor parancsoltál . . . és most — Most miután szemeim meggyengülvén, a hangjegyeket többé tisztán nem látom, emlékezet után fogok játszani. — Istenem, de hol akarsz játszani? kérdé neje a legnagyobb feszültséggel. — Bátorság, Francesca! Azt akarod, hogy gyermekünk azok durvaságának tegye ki magát, a kik 30 vagy 40 livre havi fizetésért rabszolganőt vélnek vásárolhatni vagy hogy én becsületes módon egy darab kenyeret szerezzek? A Kristófpark épen ma nyilik meg — ott van egy szép kávéház, mely a főuri köröknek gyülhelye. — Luigi, te azt nem teheted! szóla közbe neje a kétségbeesés hangján. — Tehát azt akarod, hogy én a ti és önmagam hóhérja legyek? Mi éhesek vagyunk — s ha az éhség gyötör, gyávaság volna, minden hatalmunkban álló eszközt, melylyel éltünket megmenthetnők, kisérletlenül hagyni. Miután a nők részéről minden sírás és rimánkodás hiába volt, az öreg, hegedűjét véve, utnak indult. A Corsia dei Servi felé vette utját; eleinte csak lassu léptekkel haladt, de a hidegség, mely tagjait a lassu menésben megdermeszté, csakhamar gyorsabb haladásra készteté, s nem sokára a kávéház ajtaja előtt állt. Mielőtt az ajtót kinyitná, rövid buzgó imát külde a Mindenhatóhoz, mert bátorsága fogyni kezdett, s csak miután imáját végzé, nejére és leányára, kik az éhhalálhoz közel állának, visszagondolva — nyitá ki az ajtót és lépett be a terembe. Kalapját a bejáratnál álló bársony székre téve, hangolni kezdé hegedűjét. Ezalatt egy pinczér feléje jött, s majd reá, majd pedig kalapjára tekingetve mondá neki: Hallja, barátom! Ha maga azt hiszi, hogy ezen bársonyszékek csak azért állanak itt, hogy kalapját minden kontár csapszéki zenész rá tehesse, nagyon téved! Luigi elnyelte a sértést, s kalapját a padlatra téve, folytatá hegedűje hangolását. Végre érintkezésbe jött a nyirettyű a húrokkal; az agg zenésznek szive reszketett örömében, elfelejté a helyet, a hol van, elfejté ittlétének czélját. Öt évig nem nyúlt hegedűjéhez, mert annak hangjai egy szerencsétlenséget hozandottak vissza emlékezetébe, melynek emlékétől irtózott. Most egy drága s régi nélkülözött barát hangját vélte benne hallani; s a roppant zaj és tolongás közt, mely körülvevé, csendes magányban képzelé magát. Azonban alig kezdé el hegedűjének csodaszerűn kifejezés teljes hangjaival „Tell Vilmos“ esküjét játszani, midőn egy magas erőteljes s nyilt arczú férfi a kis asztalt, mely mellett ült, magától messzire lökve az agg zenészhez rohant. E férfi Lablache volt; ki ráismervén az öreg zenekarigazgatóra, rá kiálta: „Luigi!“ — Lablache úr! szóla zavarodva az ősz zenész, mialatt arczát pir boritá el. — Szegény öreg barátom, hát te ennyire jutottál? — Nem látok többé tisztán — ez egész szerencsétlenségem. — Elég, elég, szakitá őt félbe a művész. Szegény Luigi! Játszd el egyszer Semiramisból az én rondeaumat. Az aggastyán engedelmeskedett; a bevezetés után erőteljes s hatalmas érczhang rázkodtatá meg a terem falait. A legmélyebb csend uralkodott a teremben; a tekézők játékukat félbe hagyták; a parkban sétáló hölgyek a terem ajtajához nyomultak, honnan a bűvös hang hallatszott. A dal befejeztével Lablache kalapját véve, a jelenlévők közt kéregetni járt, s midőn a kalap teli volt pénzzel, visszatért Luigihoz s e szavakkal adá neki át a pénzt: Im vedd ezt — más alkalommal majd felezünk s mielőtt az agg zenész szavakat lelt volna hálája s köszönetének kifejezésére, eltünt. E pillanattól fogva Luigi családja körébe a rég eltünt boldogság visszaérkezett. Leánya még életében egy kitünő zenésznek lőn neje, s ő maga azon vigaszszal szállt sirba, hogy gyermekének jövőjét biztositá, s nejének annyi vagyont hagyott hátra, melyből élethossziglan kényelmesen élélhet. Közli:

L. . . . LÁSZLÓ.

VIDÉKI LEVÉL.

Komárom, februar 15-én. Nálunk is volt egy dalidó, és ámbár 48 órai mű szüleménye volt, bátran mondhatni, hogy onnan másnap reggel mindenki megelégedéssel távozott el — s legalább Komáromban is láttuk bájoló magyar hölgyeinket kik közt a bálkirálynői czimet mindegyik megérdemelte, hisz mind eredetien — magyarosan jelentek meg — mint mindannyi tündér — azon jogos reményekre andalitók, hogy ezen szép viseletet a mindennapi életbe is át fogják vinni, — igy láttuk deli ifjainkat is nemzeti öltönyben járni a palotást, mert ha az eszme csak másik 48 órával előbb születik, a terem bizonnyára kicsiny. — Ez rettentett vissza sokakat megkezdésétől — most ösztönözze őket ezen örökös akadály arra: hogy intézkedjenek egy czélszerü helyiség épitése felöl, mely tánczterem és szinház is lehetne — ez nem lenne elveszett pénz — 11 százalékot (mint a takarékpénztár) tán nem fogna jövedelmezni — de hisz a nemzeti és közczéloknál ilyesmiről le is lehet mondani. — Másnap az akademia javára „többen“ megnevezés alatt 59 ft adatott át.

Z. A.

HIRDETÉSEK.

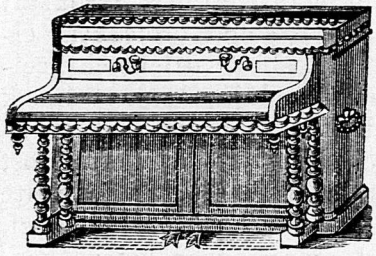

EHLING JÁNOS

bel- s külföldi zongora-raktára

létezik Pesten, a német szinháztéren 1. sz. alatt,

és ajánlja a magas nemességnek s a t. cz. közönségnek **Boroszló, Lipcse, Bécs** és **Zürich** leghirnevesb gyáraiban készült kitünö **zongoráit** és **hangverseny-szárny zongoráit**, a legjutányosabb árért. 61 (1—2).

Rendkivüli nagy választékban s a legujabb párisi minta szerint készitett

KÖPENYEK, MANTILLÁK

és

DOLMÁNYOK 2 (5—0)

a legolcsóbb kelméktől a legfinomabbakig; valamint a jelen évszakra

NŐI-DIVAT-ÁRUK

igen jutányos áron ajánltatnak:

RÖMER ÉS HECKENASTNÁL

PESTEN,

(a váczi-utcza kezdetén Mocsonyi-féle szögletházban).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

12. sz.

Vasárnap mart. 18. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása : Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal** : Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Azon szerencsés körülmény, melylyel jelenben Európában *Párizs* után *csak fővárosunk* dicsekhetik, hogy t. i. *saját divatot* alkot magának; s azon köteles buzgalom, melylyel mi e szerencsés körülményt pompás *eredeti magyar divatképek adásával*, t. cz. közönségünk javára s a nemzeti ruhadivat terjesztésére fölhasználtuk, azon váratlan sikert eredményezé, hogy a lelkes magyar hölgyközönség az eddiginél nem csak nagyobb, és még uj év után egy héttel sem remélt számmal rendelé meg lapunkat, de sőt a legutóbbi előfizetések már a nyomott példánykészletet jóval tulhaladják, s ennélfogva kénytelenek vagyunk sajnálattal kijelenteni, hogy ujévtől kezdve

teljes számu példányokkal már nem szolgálhatunk!

Azonban a még folyton érkező előfizetések következtében inditva érezzük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Nővilágra, és pedig következő módon :

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . . . **3** uj fttal.
márczius hótól december végeig (10 hóra) . . **7** „

Az előfizetési összletek a **„Növilág" kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

MŰTEREM.

Magyarázata a jelen számunkhoz mellékelt divatképnek. — Klein Károly divattárából.

Magyar uszályos mennyasszony-öltözék nehéz moire antique-ból. Ezüstzsinóros derék; a zsinorok előlről a mellen brilliant-gombban vannak összeakasztva. Ujjak, kötény, fátyol és volantok valódi brüsseli csipkéből. A volantok fölött myrtus és narancsvirágok. Mennyasszonykoszorú párta alakban, szintén myrtus és narancsvirágból.

Mente nehéz fehér bársonyból, gazdag arany himzéssel.

HIRDETÉSEK.

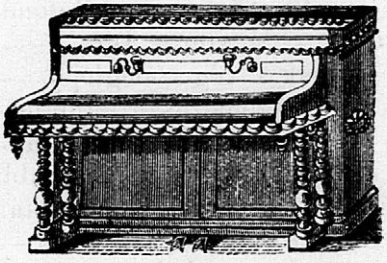

EHLING JÁNOS

bel- s külföldi zongora-raktára

létezik Pesten, a német szinháztéren 1. sz. alatt.

és ajánlja a magas nemességnek s a t. cz. közönségnek **Boroszló, Lipcse, Bécs** és **Zürich** leghirnevesb gyáraiban készült kitünő **zongoráit** és **hangverseny-szárny zongoráit.** a legjutányosabb árért. 61 (2—2).

Folyó évi márczius **15**-ikéig kerül ki sajtó alúl

a magyar nemzet

CLASSICUS IRÓI

első folyamának utolsó 4 kötete,

(azaz a 7. 8. 9. és 10-ik kötet).

Ezen kötetek **Kisfaludy Károly** munkáit és egyszersmind a Magyar Classicusoknak első évfolyamát fejezik be.

Az egész folyam folytonosan **5 ft pengöért** (10 kötet két arczképpel) kapható az alulirt kiadóhivatalban, hol már

a Magyar Classicusok 2-ik folyamára is 5 ftjával előfizethetni.

Heckenast Gusztáv könyvkiadóhivatala.

Pest, baráttér, himző-utcza 1-sö szám.

62 (1—2).

Landerer és Heckenastnál, Pesten, egyetem-utcza 4-ik szám alatt teljesen megjelent és minden könyvárusnál kapható :

BOLOND MISKA ALBUMA.

Irta

a Bolond Miska-naptár szerzője.

Tartalma az első füzetnek: Falragasztvány helyett. (Fametszet.) — Ki akar megházasodni. — Hősies elszánás. — Hogy tanitja az apa fiacskáját emberségre? (Fametszet). — Negyvennapos kronika. — Hajóslegényi logika. (Fametszet.) — Az is baj, ha az ember sokat, s az is, ha keveset lát. (Három fametszettel.) — Hézagpótlók. — Kérdések — felelet nélkül. Első huszonöt. — Ráadás. — Vigasztalás az elmellőzésért. (Fametszet.) — Mily mulatság az az utazás! — Az élet utjai. (Két fametszet.) — Ujdonuj adomák.

Tartalma a második füzetnek : Valami a mai aranykorrul. — Mit nem lát a menyecske? (Két fametszet.) — A Kalauz. — Egy kötél históriája. — Okos Peti a vasúton. — Egy fogorvos Albuma. — A vigasztalhatlan nő. (Fametszet.) — A drágaság oka. (Fametszet.) — Negyvennapos kronika. — Helyes felelet. (Fametszet.) — Az előmenetel titka. (Fametszet.) — Csalánok és bojtorjánok. (Fametszettel.) — Egy pár kérdés felelettel s felelet nélkül. — Irodalmi egérfogó.

Tartalma a harmadik füzetnek : Nevessünk! (Hét fametszettel.) — Bolond Miska folyamodása tudós társasági tagságért. — Valaki, a ki minden áron boldog akar lenni. — Czélszerü utasítás. (Fametszet.) — Negyvennapos kronika. — Nevetni valók, de csak ugy, ha az embernek jó kedve van. (Két fametszettel.) — Vissza vagy nem? — Bolond Miska magán távsürgönye. — Danilo trónbeszéde.

Tartalma a negyedik füzetnek : Bolond álom. (Két fametszettel.) — Megtérés. Igen egyszerü történet, melynek csak a vége meglepő. — Negyvennapos krónika. — A szomoruság különféle okai. (Fametszet.) — A szemorvos. — Bureaucratikus mentség. (Fametszet.) — Legujabb virágnyelv európai kifejtés szerint. — Commentár a napi eseményekhez. (Három fametszettel.) — Eredeti adomák, melyek még egy kalendáriumba sincsenek. — Bolond gombák. — Bolond Miska mondani valója. — Hogyan viszik a civilisatiot nyugotrul keletre, s minő eredménye van? (Két fametszet.)

Tartalma az ötödik és hatodik füzetnek : Hóbortos nézetek a nevelésről. — Lassan járj később érsz. (Fametszettel.) — Csudálatos hasonlatosság. (Fametszet.) — Linka. — A meggyógyitott szerelem. — Nom omnia possumus omnes. (Két fametszet.) — A bécsi ember testestül lelkestül. — Három hónapos krónika. — Egy darab életembül. — Legujabb divat a nemzeti muzeum téli látogatóinak számára. (Fametszet.) — Magyar közmondások irott képekben. — Egy pár rosz adoma. — Zárszó.

Ára mind a hat füzetnek egybe füzve **1** ft **20** kr. — Postán bérmentesen küldve **1** ft. **50** kr. o. é.

Kakas Márton naptára

1860-ik évre.

Okos emberek számára való **kalendarium.**

Számos képpel. Ára **80** kr. o. é.

57 (3—0).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

13. sz.

Vasárnap mart. 25. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-uteza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-uteza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Azon szerencsés körülmény, melylyel jelenben Európában *Párizs* után *csak fővárosunk* dicsekhetik, hogy t. i. *saját divatot* alkot magának; s azon köteles buzgalom, melylyel mi e szerencsés körülményt pompás *eredeti magyar divatképek adásával*, t. cz. közönségünk javára s a nemzeti ruhadivat terjesztésére fölhasználtuk, azon váratlan sikert eredményezé, hogy a lelkes magyar hölgyközönség az eddiginél nem csak nagyobb, és még uj év után egy héttel sem remélt számmal rendelé meg lapunkat, de sőt a legutóbbi előfizetések már a nyomott példánykészletet jóval tulhaladják, s ennélfogva kénytelenek vagyunk sajnálattal kijelenteni, hogy ujévtől kezdve

teljes számu példányokkal már nem szolgálhatunk!

Azonban a még folyton érkező előfizetések következtében inditva érezzük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Nővilágra, és pedig következő módon:

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . . . **3** uj fttal.
márczius hótól december végeig (10 hóra) . . **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-uteza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és febrnár havi számokkal már nem szolgálhatunk.

Folyó évi márczius 15-ikéig kerül ki sajtó alúl

a magyar nemzet

CLASSICUS IRÓI

első folyamának utolsó 4 kötete,

(azaz a 7. 8. 9. és 10-ik kötet).

Ezen kötetek **Kisfaludy Károly** munkáit és egyszersmind a Magyar Classicusoknak első évfolyamát fejezik be.

Az egész folyam folytonosan **5 ft pengőért** (10 kötet két arczképpel) kapható az alulirt kiadóhivatalban, hol már

a Magyar Classicusok 2-ik folyamára is 5 ftjával előfizethetni.

Heckenast Gusztáv könyvkiadóhivatala.

Pest, baráttér, himző-utcza 1-sö szám.

62 (2—2).

RÖMER ÉS HECKENAST

PESTEN,

a váczi-utczában, Mocsonyi-féle szögletházban,

ajánlja

eredeti s valódi magyar szabás után készitett

női budáit, hevesi mentéit,

Kazinczy-attiláit, kunsági dolmányait,

és

István-gallérait,

mindennémü mantillákkal együtt,

valamint dúsválasztékban legujabb divatáruit hölgyek számára

a legjutányosb árakért.

2 (6—0).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

14. SZ.

Vasárnap april. 1. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Azon szerencsés körülmény, melylyel jelenben Európában *Párizs* után *csak fővárosunk* dicsekhetik, hogy t. i. *saját divatot* alkot magának; s azon köteles buzgalom, melylyel mi e szerencsés körülményt pompás *eredeti magyar divatképek adásával*, t. cz. közönségünk javára s a nemzeti ruhadivat terjesztésére fölhasználtuk, azon váratlan sikert eredményezé, hogy a lelkes magyar hölgyközönség az eddiginél nem csak nagyobb, és még uj év után egy héttel sem remélt számmal rendelé meg lapunkat, de sőt a legutóbbi előfizetések már a nyomott példánykészletet jóval tulhaladják, s ennélfogva kénytelenek vagyunk sajnálattal kijelenteni, hogy ujévtől kezdve

teljes számu példányokkal már nem szolgálhatunk!

Azonban a még folyton érkező előfizetések következtében inditva érezzük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Nővilágra, és pedig következő módon:

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . . . **3** uj fttal.
márczius hótól december végeig (10 hóra) . . **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

Folyó évi márczius 15-ikéig kerül ki sajtó alúl

a magyar nemzet

CLASSICUS IRÓI

első folyamának utolsó 4 kötete,

(azaz a 7. 8. 9. és 10-ik kötet).

Ezen kötetek **Kisfaludy Károly** munkáit és egyszersmind a Magyar Classicusoknak első évfolyamát fejezik be.

Az egész folyam folytonosan **5 ft pengőért** (10 kötet két arczképpel) kapható az alulirt kiadóhivatalban, hol már

a Magyar Classicusok 2-ik folyamára is 5 ftjával előfizethetni.

Heckenast Gusztáv könyvkiadóhivatala.

Pest, baráttér, himző-utcza 1-sö szám.

62 (3—3).

RÖMER ÉS HECKENAST

PESTEN,

a váczi-utczában, Mocsonyi-féle szögletházban,

ajánlja

eredeti s valódi magyar szabás után készitett

női budáit, hevesi mentéit,

Kazinczy-attiláit, kunsági dolmányait,

és

István-gallérait,

mindennémü mantillákkal együtt,

valamint dúsválasztékban legujabb divatáruit hölgyek számára

a legjutányosb árakért.

58 (7—0).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

15. sz.

Vasárnap april. 8. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Azon szerencsés körülmény, melylyel jelenben Európában *Párizs* után *csak fővárosunk* dicsekhetik, hogy t. i. *saját divatot* alkot magának; s azon köteles buzgalom, melylyel mi e szerencsés körülményt pompás *eredeti magyar divatképek adásával*, t. cz. közönségünk javára s a nemzeti ruhadivat terjesztésére fölhasználtuk, azon váratlan sikert eredményezé, hogy a lelkes magyar hölgyközönség az eddiginél nem csak nagyobb, és még uj év után egy héttel sem remélt számmal rendelé meg lapunkat, de sőt a legutóbbi előfizetések már a nyomott példánykészletet jóval tulhaladják, s ennélfogva kénytelenek vagyunk sajnálattal kijelenteni, hogy ujévtől kezdve

teljes számu példányokkal már nem szolgálhatunk!

Azonban a még folyton érkező előfizetések következtében inditva érezzük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Növilágra, és pedig következő módon:

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . . . **3** uj fttal.
márczius hótól december végeig (10 hóra) . . **7** „

Az előfizetési összletek a **„Növilág" kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és február havi számokkal

Heckenast Gusztáv könyvkiadó-hivatalában Pesten megjelent, s minden könyvkereskedésben kapható:

ÉVA.

REGÉNY.

Irta **JÓSIKA JÚLIA.**

Ára a két kötetnek **2** ft. o. é.

IRMA HAGYOMÁNYAI.

Irta

Vachott Sándorné.

Két kötetben — Ára füzve **2** ft ujpénz.

RÖMER ÉS HECKENAST

PESTEN,

a váczi-utczában, Mocsonyi-féle szögletházban,

ajánlja

eredeti s valódi magyar szabás után készitett

női budáit, hevesi mentéit,

Kazinczy-attiláit, kunsági dolmányait,

és

István-gallérait,

mindennémü mantillákkal együtt,

valamint dúsválasztékban legujabb divatáruit hölgyek számára

a legjutányosb árakért.

58 (7—0).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

16. sz.

Vasárnap april. 15. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

A még folyton érkező előfizetések következtében inditva éreztük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Növilágra, és pedig következő módon:

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . **3** ujfttal.
márczius hótól deczember végeig (10 hóra) **7** „

Az előfizetési összletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

☞ Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

Heckenast Gusztáv könyvkiadó-hivatalában Pesten megjelent, s minden könyvkereskedésben kapható:

ÉVA.

REGÉNY.

Irta **JÓSIKA JÚLIA.**

Ára a két kötetnek **2** ft. o. é.

IRMA HAGYOMÁNYAI.

Irta

Vachott Sándorné.

Két kötetben — Ára fűzve **2** ft ujpénz.

RÖMER ÉS HECKENAST

PESTEN,

a váczi-utczában, Mocsonyi-féle szögletházban,

ajánlja

eredeti s valódi magyar szabás után készitett

női budáit, hevesi mentéit,

Kazinczy-attiláit, kunsági dolmányait,

és

István-gallérait,

mindennémü mantillákkal együtt,

valamint dúsválasztékban legujabb divatáruit hölgyek számára

a legjutányosb árakért. 58 (7—0).

Melléklet: Előfizetési felhivás Vajda János „**Vészhangok**“ czimü verskötetére. 64 (1).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

17. SZ.

Vasárnap april. 22. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Czukor-utcza 6. szám. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

A még folyton érkező előfizetések következtében inditva éreztük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Növilágra, és pedig következő módon:

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . **3** ujfttal.
márczius hótól deczember végeig (10 hóra) **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

RÖMER ÉS HECKENAST

PESTEN,

a váczi-utczában, Mocsonyi-féle szögletházban,

ajánlja

eredeti s valódi magyar szabás után készitett

női budáit, hevesi mentéit,

Kazinczy-attiláit, kunsági dolmányait,

és

István-gallérait,

mindennémü mantillákkal együtt,

valamint dúsválasztékban legujabb divatáruit hölgyek számára

a legjutányosb árakért. 58 (8—0).

Heckenast Gusztáv könyvkiadó-hivatalában Pesten megjelent, s minden könyvkereskedésben kapható:

Magyar remekirók.

Gyémánt kiadás.

Ára füzve 70 ujkr. Egy-egy kötet vászonba kötve, aranyvágással 1 forint.

1. **Kisfaludy Sándor**. A kesergő szerelem, a költő arczképével.
2. „ „ Gyula szerelme.
3. **Kisfaludy Károly** költeményei,
4. **Kazinczy Ferencz** költeményei, } a költő arczképével.
5. **Kisfaludy Sándor** A boldog szerelem.
6. **Csokonai Mihály** válogatott versei, a költő arczképével.

Melléklet. Előfizetési felhivás „A magyar nemzet classicus irói“-ra.

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

18. sz.

Vasárnap april. 29. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Nagymező-utcza 17. sz. 2. em. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

A még folyton érkező előfizetések következtében inditva éreztük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Növilágra, és pedig következő módon:

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . **3** ujfttal.
márczius hótól deczember végeig (10 hóra) **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág" kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

BALATON-FÜREDI

savó-fürdö-gyógyintézet megnyitása.

1860-diki május 15-én.

Ezen, Zalamegyében, a Balaton kies partján fekvő ásványviz-savó fürdö gyógyintézet, mely ujolag minden lehető méltányos kivánható kényelemmel elláttatott, **sétánya** csinositva, **megnagyobbittatott, világszerte ismeretes gyógyhatásu hideg fürdöje** és **kitünö savanyu-viz** forrásain kivül, nagyszerüleg rendezett **savó-intézettel,** valamint **meleg ásványvizi, iszap-, göz-. zuhany-fürdökkel bir,** csinos **két férfi- és nöi-uszodája** leggyakorlottabb uszó-mesterrel van ellátva, ez idén még tapasztalásokon épült **nagy hatásu uj hidegásványvizi fürdö gyógymódja** is lépend életbe.

Az intézet orvosi vezetésével hét év óta ide kinevezett **fürdö-föorvos ORZOVENSZKY KÁROLY** ur van megbizva, ki hét évi fürdöszak alatt több mint 2500 betegen szerzett észleletei nyomán legkitünöbb gyógyeredményt tapasztalt és nyert **a gyomor müködésének rendetlenségében** (mint felböfögések, gyomorgörcs, puffadtság, stb.), **máj- és lépdugulások- és daganatokban. melyek váltóláz után támadnak;** továbbá : **rásztkór (hypochondria), vese-bántalmakban, sápkórban, gyakori gyermekágy és szoptatás általi kimerülésben, és idegbántalmak soknemü fajaiban.**

Végre nagy figyelemreméltó a savó intézet azon ritkán elöforduló körülménynél fogva, hogy **itt e kitünö savóintézet a balatoni lég és sajátos balatoni vizdörzsölések üdvös hatásával van kapcsolatban,** minek több nyilt **tüdö-bajok meglepö orvoslását** köszönik.

Az élelmi-szerek készitésére, izletesség és tisztaság, **a betegeknek megfelelö tekintetben is** legnagyobb figyelem fog fordittatni **MAYER** ur által, ki ujolag általános megelégedés folytán több évre mint vendéglös szerzödtetett.

Tisztaságra, szigoru rendre, pontos és elözékeny szolgálatra, kényelmes lakások kiszolgáltatására legnagyobb gond leend forditva **ÉCSY LÁSZLÓ felügyelö** ur által, ki bérmentes levelek utján szives készséggel lakszobákra való megrendeléseket az egész fürdö-hely területén elfogad Balaton-Füreden.

Jó zenéröl, jó szinházi elöadásokról gondoskodva van.

Megjegyzendö, hogy ezen fürdöszak folytán a Zalamegye nemessége által állitott **Kisfaludy szobra** lelepleztetik, s **Füred** az nap **hazai ünnep szinhelye leend.**

Az utazók naponkint induló csinos **gyorskocsikat** találnak a **„Tigris"-fogadóban** vagy a cs. k. **postahivatalnál;** szintén azok, kik a bécs-györ-fehérvári vasutat használják, **Fehérvárott az Ullmann-féle vendéglöben** minden órában alkalmat találnak Füredre.

A legujabb rendszer szerint töltött, légmentesen dugaszolt **füredi ásványvizek föraktára Pesten : TUNNER** urnál váczi-utczai füszer-kereskedésében. — **100 üveg 20 ujft.; üvegenkint is kapható.**

Balaton-Füred, 1860.

67 (1–2).

A fürdöi igazgatóság.

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

19. sz.

Vasárnap május 6. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Nagymező-utcza 17. sz. 2. em. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

A még folyton érkező előfizetések következtében inditva éreztük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Növilágra, és pedig következő módon:

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . **3** ujfttal.
márczius hótól deczember végeig (10 hóra) **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

BALATON-FÜREDI

savó-fürdő-gyógyintézet megnyitása.

1860-diki május 15-én.

Ezen, Zalamegyében, a Balaton kies partján fekvő ásványviz-savó fürdő gyógyintézet, mely ujolag minden lehető méltányos kivánható kényelemmel elláttatott, **sétánya** csinositva, **megnagyobbittatott, világszerte ismeretes gyógyhatásu hideg fürdője** és **kitünő savanyu-viz** forrásain kivül, nagyszerüleg rendezett **savó-intézettel,** valamint **meleg ásványvizi, iszap-, göz-, zuhany-fürdökkel bir,** csinos **két férfi- és női-uszodája** leggyakorlottabb uszó-mesterrel van ellátva, ez idén még tapasztalásokon épült **nagy hatásu uj hidegásványvizi fürdő gyógymódja** is lépend életbe.

Az intézet orvosi vezetésével hét év óta ide kinevezett **fürdö-főorvos ORZOVENSZKY KÁROLY** ur van megbizva, ki hét évi fürdöszak alatt több mint 2500 betegen szerzett észleletei nyomán legkitünőbb gyógyeredményt tapasztalt és nyert **a gyomor müködésének rendetlenségében** (mint felböfögések, gyomorgörcs, puffadtság, stb.), **máj- és lépdugulások- és daganatokban, melyek váltóláz után támadnak;** továbbá: **rásztkór (hypochondria), vese-bántalmakban, sápkórban, gyakori gyermekágy és szoptatás általi kimerülésben, és idegbántalmak soknemü fajaiban.**

Végre nagy figyelemreméltó a savó intézet azon ritkán előforduló körülménynél fogva, hogy **itt e kitünö savóintézet a balatoni lég és sajátos balatoni vizdörzsölések üdvös hatásával van kapcsolatban,** minek több nyilt **tüdö-bajok meglepö orvoslását** köszönik.

Az élelmi-szerek készitésére, izletesség és tisztaság, **a betegeknek megfelelö tekintetben is** legnagyobb figyelem fog fordittatni **MAYER** ur által, ki ujolag általános megelégedés folytán több évre mint vendéglös szerzödtetett.

Tisztaságra, szigoru rendre, pontos és előzékeny szolgálatra, kényelmes lakások kiszolgáltatására legnagyobb gond leend forditva **ÉCSY LÁSZLÓ felügyelö** ur által, ki bérmentes levelek utján szives készséggel lakszobákra való megrendeléseket az egész fürdö-hely területén elfogad Balaton-Füreden.

Jó zenéről, jó szinházi előadásokról gondoskodva van.

Megjegyzendö, hogy ezen fürdöszak folytán a Zalamegye nemessége által állitott **Kisfaludy szobra** lelepleztetik, s **Füred** az nap **hazai ünnep szinhelye leend.**

Az utazók naponkint induló csinos **gyorskocsikat** találnak a **„Tigris"-fogadóban** vagy a cs. k. **postahivatalnál;** szintén azok, kik a bécs-györ-fehérvári vasutat használják, **Fehérvárott az Ullmann-féle vendéglöben** minden órában alkalmat találnak Füredre.

A legujabb rendszer szerint töltött, légmentesen dugaszolt **füredi ásványvizek föraktára Pesten: TUNNER** urnál váczi-utczai füszer-kereskedésében. — **100 üveg 21 ujft.: üvegenkint is kapható.**

Balaton-Füred, 1860.

67 (2–2). **A fürdöi igazgatóság.**

RÖMER ÉS HECKENAST

PESTEN,

a váczi-utczában, Mocsonyi-féle szögletházban,

ajánlja

eredeti s valódi magyar szabás után készitett

női budáit, hevesi mentéit,

Kazinczy-atilláit, kunsági dolmányait,

és

István-gallérait,

mindennémü mantillákkal együtt,

valamint dúsválasztékban legujabb divatáruit hölgyek számára

a legjutányosb árakért. 58 (11—0).

Heckenast Gusztáv

könyvkiadó-hivatalában Pesten megjelent, s minden könyvkereskedésben kapható:

Magyar remekirók.

Gyémánt kiadás.

Ára füzve 70 ujkr. Egy-egy kötet vászonba kötve, aranyvágással 1 forint.

1. **Kisfaludy Sándor.** A kesergő szerelem, a költő arczképével.
2. „ „ Gyula szerelme.
3. **Kisfaludy Károly** költeményei, } a költő arczképével.
4. **Kazinczy Ferencz** költeményei, }
5. **Kisfaludy Sándor** A boldog szerelem.
6. **Csokonai Mihály** válogatott versei, a költő arczképével.

66 (2—3).

Melléklet: Figyelmeztetés Hartleben K. A. olvasó-tára ügyében.

68 (1).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

20. SZ.

Vasárnap május 13. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Nagymező-utcza 17. sz. 2. em. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

A még folyton érkező előfizetések következtében inditva éreztük magunkat ez évi márczius hótól **uj és rendkivüli előfizetést nyitni** a Nővilágra, és pedig következő módon:

márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . **3** ujfttal.
márczius hótól deczember végeig (10 hóra) **7** „

Az előfizetési összletek a **„Növilág" kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

☞ **Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.**

A „VÉSZHANGOK“

t. cz. előfizetőinek névsora.

Pelikán Lina ivén :
Pelikán Lina. 1 példány.
Szlafkay József ivén :
Szlafkay József 1 p.
Sztyaszny Fanni ivén :
Sztyaszny Fanni 1 p.
Sombory Irma ivén :
Sombori Irma 1 p.
Desewffy-Bogma Klára ivén :
Desewffy-Bogma Klára 1 p.
Bognár Vilma ivén .
Bognár Vilma 1 p.
Nemes József ivén :
Nemes József 1 p.
Tamási Antal 1 p.
Bányai V. 1 p.
Istvánffy András 1 p.
Fejérváry Károly 1 p.
Tompa Károly 1 p.
Máté András 1 p.
Czenger István ivén :
Czenger István 1 p.
Kurz-Mocsy Janka ivén :
Kurz-Mocsy Janka 1 p.
M. Lázár Emilia, Sándor Jánosné ivén :
M. Lázár Emilia, Sándor Jánosné 1 p.
D'Elle Vause Frigyesné ivén :
D'Elle Vause Frigyesné 1 p.
Borosnyay Kamilla ivén :
Borosnyay Kamilla 1 p.
Borhy Józsefné 1 p.
Török Sándor 1 p.
Szász Béla 1 p.
Kelemen Kajetán 1 p.
Borosnyay Oszkár 1 p.
Rádi Endre 1 p.
Schivulszky János ivén :
Schivulszky János 1 p.
Probst Károlyné ivén :
Probst Károlyné 1 p.
Hamvay Károlyné ivén :
Hamvay Károlyné 1 p.
Tóth Caesarine ivén :
Tóth Caesarine 1 p.
Horváth Böske 1 p.
Fiáth Bianka 1 p.
Zuber Betta 1 p.
Rédl Ida 1 p.
Écsi Pálné 1 p.
Vörös Luiza 1 p.
Saáry Fanni ivén :
Saáry Fanni 1 p.
Spooner Imre 1 p.
Halasy József 1 p.
Mersics Irma ivén :
Mersics Irma 1 p.
Noszlopy Szilárdka ivén :
Noszlopy Szilárdka 1 p.
Lászlóffy Mari 1 p.
Rumy Gizella 1 p.
Adda Kornélia.
Hegedüs Zenna ivén :
Hegedüs Zenna 1 p.
Jakabfalvay Gyula ivén :
Jakabfalvay Gyula 3 p.
Koppendorfer 1 p.
Farkas Károly 1 p.
Balázsy János 1 p.
Mitterhauser 1 p.
Szűcs Péter 1 p.
Kemeneczky 1 p.
Argauer 1 p.
Vay Pál 1 p.
Dukavits István 1 p.
Varga August 1 p.
Haasz Lipót 1 p.
Schandl Mihály 1 p.
Richwalszky Dienes 1 p.
Phózer Lipót 1 p.
Neskovich Döme 1 p.
Sziller Lajos 1 p.
Koller György 1 p.
Gradwohl E. 1 p.
Esztergályos 1 p.
Máchik Anna 1 p.
Steindl Elek 1 p.
Gábell 1 p.
Feledi Ferencz 1 p.

(Folytatása következik.)

Elöleges jelentés.

8—14 nap alatt jelenik meg

GRÓF SZÉCHENYI ISTVÁN

jól talált arczképe éltének végkorából.

Az életnagyságu mellkép 20 hüvelyknyi magas, és 16 hüvelyknyi széles.
Ára postai szétküldéssel **2** ft o. é.

Hat példányra egy ingyenpéldánynyal kedveskedünk.

A rendelkezésünkre juttatott anyag, valamint az illető müvész ügyességénél ogva, bizton állithatjuk, hogy ezen arczkép a legsikerültebb leend, azon arczképek között, melyeket a nagy hazafi élte végkorából birunk.

Megrendeléseket, a járulék bérmentes megküldése mellett elfogad

Heckenast Gusztáv könyv-kiadóhivatala:

Pesten, május 1-én 1860. (kalap-utcza 1. sz).

(1—3).

RÖMER ÉS HECKENAST

PESTEN,

a váczi-utczában, Mocsonyi-féle szögletházban,

ajánlja

eredeti s valódi magyar szabás után készitett

női budáit, hevesi mentéit,

Kazinczy-atilláit, kunsági dolmányait,

és

István-gallérait,

mindennémü mantillákkal együtt,

valamint dúsválasztékban legujabb divatáruit hölgyek számára

a legjutányosb árakért. 58 (11—11).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

21. SZ.

Vasárnap május 20. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Nagymező-utcza 17. sz. 2. em. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . **3** ujfttal.
Márczius hótól deczember végeig (10 hóra) **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

A „VÉSZHANGOK“

t. cz. előfizetőinek névsora.

(Folytatás.)

Torma Zofie ivén:
Torma Zofie 1 példány.
Szekeres-Tichy Szid. ivén:
Szekeres-Tichy Szid. 2 p.
Tichy Alajosné 1 p.
Szabó Ferenczné 1 p.
Kléh Kálmán 1 p.
Tóth Károly 1 p.
Simonich János 1 p.
Kubányi Gyula 1 p.
Varga Ákos 1 p.
Farkas Ferencz 1 p.
Csathó Izabella 1 p.
Unger Károly 1 p.
Cservenka Antal 1 p.
Gergely János 1 p.
Szerdahelyi Sándor 1 p.
Egressy-Sántha Regina 1 p.
Spengel Jenny ivén:
Spengel Jenny 1 p.
Erdélyi Amália ivén:
Erdélyi Amália 1 p.
Kabos-Lénai Ilona ivén:
Kabos-Lénai Ilona 1 p.
Sebe Samu 1 p.
Özv. Bergainé 1 p.
Imeczfalvi Imecz Dénes 1 p.
Gaszner Sándor 1 p.
Bodó Károly 1 p.
Kabos Jolán 1 p.
Belcsák Károlyné ivén:
Belcsák Károlyné 1 p.
Rosos Lujz ivén:
Rosos Lujz 1 p.
Esső Ferencz ivén:
Esső Ferencz 1 p.
Stebniczky Józsefné ivén:
Stebniczky Józsefné 1 p.
Horváth-Zsömböry Franczi-ska ivén:
Horváth-Zsömböry Franczi-ska 1 p.
Horváth Böske 1 p.
Zsömböry Ede 1 p.
Mihályfi György 1 p.
Barcza Kálmán 1 p.
Páczay Ferencz 1 p.
Szűcs Sándor 1 p.
Rozgonyi György 1 p.
Balázs Ede 1 p.
Poppel Ivánka ivén:
Poppel Ivánka 1 p.
Apáthy Júlia ivén:
Apáthy Júlia 1 p.
Kovács Mártonné ivén:
Kovács Mártonné 1 p.
Ambrus Linda 1 p.
Balajthy Erzsébet ivén:
Balajthy Erzsébet 1 p.
Balajthy Péterné 1 p.
Váczy Sándorné 1 p.
Beőthy Lajosné 1 p.
Antal Gizella 1 p.
Pecsenyánszky Józefa 1 p.
Makó Izabella 1 p.
Király Borbála 1 p.
Gyuretsics Júlia 1 p.
Horváth Teréz 1 p.
Farkas Imre 1 p.
Borbély Sándor ivén:
Borbély Sándor 1 p.
Détsy Eszter ivén:
Détsy Eszter 1 p.
Glatz Mari 1 p.
Szider Jusztina 1 p.
Schwarz Mária 1 p.
Lintz Hedwig 1 p.
Károsy Zsófia 1 p.
Schneider Nina 1 p.
Kovács Antonia 1 p.
Gergelyi Emilia 1 p.
Lóczy Fánni 1 p.
Verzár Etelka ivén:
Verzár Etelka 1 p.
Saary Alajos 1 p.
Kovrik Márton 1 p.
Jakabfy Gergely 1 p.
Kapeler Ribáry Paulina ivén:
Kapeler Ribáry Paulina 1 p.
Verzár Mari ivén:
Verzár Mari 5 p.
Capdebo Terézia 1 p.
Csiky József 1 p.
Capdebo Marcsa 1 p.
Lukács Teréz 1 p.
Verzár Lotti 1 p.
Czárán Róza 1 p.
Ormos Péter 1 p.
Kabdebo Zsigmond 1 p.
Kövér Laura 1 p.
Márton Ferencz 1 p.
Czárán Cili 1 p.
Capdebo Fánni 1 p.
Kabdebo Janka 1 p.
Kabdebo Terka 1 p.
Kö . . . Mártha 1 p.
Jakabfy Etelka 1 p.
Kiadóhivatal ivén:
Thaly Józéfa 1 p.
Nagy Karolina 1 p.
Török Rudolfné 1 p.
Túry Borbála k. a. 1 p.
Fülöp Kálmán 1 p.
Benkő Kálmán ivén:
Lendvai Mártonné 1 p.
Szilágyi Béláné 1 p.
Szathmári-Laczkóczyné 1 p.
Szathmári Janka 1 p.
Németi Györgyné 1 p.
Szilágyi Enesztina 1 p.
Gózon Piroska 1 p.
Füredi Irma 1 p.
Kaczvinszky Máli 1 p.
Rotter Mari 1 p.
Szuhányi Beatrix 1 p.
Borghesz Mari 1 p.
Szerdahelyi Kálmánné 1 p.
Szigligeti Nina 1 p.
Szigligeti Jolán 1 p.
Hubenay Vilma 1 p.
Pataki Istvánné 1 p.
Szabó Nina 1 p.
Huber Ida 1 p.
Komlóssy-Kövérné Ida 1 p.
Markovics Ilka 1 p.
Strohmayer Józéfa 1 p.
Benkő Kálmán, a nemz. szinházi könyvtár részére 3 p.

(Folytatása következik.)

Heckenast Gusztávnál

Pesten, megjelent és minden könyvkereskedésben kapható :

BERZSENYI DÁNIEL
VERSEI.

A megrongált szöveget az eredeti kéziratok és kiadásokhoz egyengetve, kiadlatlanokkal és életrajzzal bővitve, a költő örökösei megbizásából.

Kiadta **Toldy Ferencz.**

A költő arczképével.

Ára füzve 2 ft, diszkötésben 2 ft. 80 kr.

Tóth Kálmán
összes költeményei.

Két kötetben. A költő arczképével. — Ára füzve 3 ft. Diszkötésben 3 ft 60 kr.

CZUCZOR költeményei.

A költő arczképével és életrajzával.

Három kötetben.

Ára füzve 4 ft 20 kr. Diszkötésben 6 ft.

Tompa Mihály versei.

Öt kötet. A költő arczképével. — Füzve 6 frt. 30 kr. Diszkötésben 8 ft 40 kr.

TOLDI ÉS TOLDI ESTÉJE.

Irta **Arany János.**

Egy kötetben a költő arczképével, diszkötésben . . . . . 2 ft.
Toldi estéje. Diszkiadás, füzve . . 1 ft.
Népkiadás. Toldi . . . . . 50 kr.
„ Toldi estéje . . . . 50 kr.

LISZNYAI KÁLMÁN DALZONGORA.

(*Legujabb költeményei.*)

Ára füzve 2 ft. Diszkötésben 2 ft 80 kr.

NEMZETI LANT.
Ujabb költőink válogatott versei.

Összeállította

VAJDA JÁNOS.

Vörösmarty arczképével. Két kötet füzve 2 ft. Diszkötésben 2 ft 80 kr.

Bajza József versei.
Negyedik, teljesb kiadás a költő életrajzával.

Toldy Ferencz által.

A költő arczképével. Füzve 2 ft. Vörös vászonba aranyvágással kötve 2 ft 80 kr.

KISFALUDY SÁNDOR
MINDEN MUNKÁI.

Kiadta **Toldy Ferencz.**

Uj tökéletes kiadás. Kisfaludy arczképével. — Hat kötet vörös vászonba kötve 9 ft 50 kr.

HIMFY SZERELMEI.

Irta **Kisfaludy Sándor.**

Egy kötet. A költő arczképével. — Füzve 1 ft. Diszkötésben 1 ft 75 kr.

KÖLTEMÉNYEK.

Irta **Vajda János.**

Második bővitett kiadás. — Ára füzve 1 ft 40 kr. Diszkötésben 2 ft.

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

22. SZ.

Vasárnap május 27. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Nagymező-utcza 17. sz. 2. em. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . **3** ujfttal.
Márczius hótól deczember végeig (10 hóra) **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág" kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

☞ Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk

A „VÉSZHANGOK“

t. cz. előfizetőinek névsora.

(Folytatás.)

Márky Frigyes ivén:
Márky Frigyes 1 példány.
Vlasics Róza ivén:
Vlasics Róza 1 p.
Bodnár Teréz ivén:
Bodnár Teréz 1 p.
Vaskövy Adolf ivén:
Vaskövy Adolf 1 p.
Gesztessy Lóra 1 p.
Pongrácz Julianna ivén:
Pongrácz Julianna 1 p.
Schätzinger Jánosné ivén:
Schätzinger Jánosné 1 p.
Beér Józsefné ivén:
Beér Józsefné 1 p.
Orosz Tamásné ivén:
Orosz Tamásné 1 p.
Szányi Gyuláné 1 p.
Orosz Lajosné 1 p.
Kromcsák János 1 p.
Macsó János 1 p.
Kárász Imréné 1 p.
Szepessy Biri 1 p.
Sisáry Gyuláné 1 p.
Csiki Éva ivén:
Csiki Éva 1 p.
Popovits Nina ivén:
Popovits Nina 1 p.
Kardos József 1 p.
Imrik Ignácz 1 p.
Heimlich Mari ivén:
Heimlich Mari 1 p.
Houchard Ilka ivén:
Houchard Ilka 2 p.
Dohy Lujza 1 p.
Földes Julcsa 1 p.
Máttyus Póli 1 p.
Kemsei Zsuzsa 1 p.
Máttyus Amália 1 p.
Bednár Ida ivén:
Bednár Ida 1 p.
Komáromy Susanna ivén:
Komáromy Susanna 1 p.
Potocky-Déssy Antónia ivén:
Potocky-Déssy Antónia 1 p.

Cs.... ivén:
Cs.... *) 1 p.
Han.... 1 p.
Szakmáry 1 p.
Farkas Antal 1 p.
Sipos A. 1 p.
Bodóky Lajos 1 p.
Jozgics Judit ivén:
Jozgics Judit 1 p.
Kosaras Mari 1 p.
Kiadó-hivatal ivén:
Chikán Ignácz 1 p.
Kornis Róza 1 p.
Szeniczey Ödön 1 p.
Nedeczky Jenő 1 p.
Garay Soma 1 p.
Felsőbüki Büky-Nöthig Julia ivén:
Büky-Nöthig Júlia 1 p.
Udránszky Péter ivén:
Udránszky Péter 1 p.
Tarnóczy Gábor 1 p.
Udránszky ügyv. 1 p.
Trassik mérn. 1 p.
Padeveth bradnói lelk. 1 p.
Lemer zsolnai lelkész 1 p.
Kubinyi János 1 p.
Boronkay Krisztina ivén:
Boronkay Krisztina Szaplonczay Józsefné 1 p.
Ravasz-Németh Júlia ivén:
Ravasz-Németh Júlia 1 diszpéldány.
Gróf Zichy Jenő 1 diszp.
Báró Splény Henrik 1 diszp.
Kovács-Pállfy Ernesztin 1 p.
Patai Jánosné 1 p.
Bóbik Ignácz 1 p.
Gulner János 1 p.
Trukker Antal 1 p.

*) Olvashatlan, kérjük a névjegyzék ujra beküldését.

Szodfried Ignácz 1 p.
Bárdossi Imre 1 p.
Kiss László 1 p.
Lángh Ferdinand 1 p.
Takács Tóbiás 1 p.
Schmoll György 1 p.
Ehrenreitter Ferdinánd 1 p.
Hessky Imre 1 p.
Németh Vincze.
Radnich-Janny Janka ivén:
Radnich-Janny Janka 1 diszpéldány.
Németh János 1 diszp.
Radnich Viktoria 1 diszp.
Radnich Kornélia 1 p.
Árvay István 1 p.
Kovács János 1 p.
Nyers István 1 p.
Tonay Pál 1 p.
Studnitska 1 p.
Roboz Amália
Somogyi Őrzse 1 p.
Procopius Pál 1 p.
Stiberth Lothár 1 p.
Csorba Viktor 1 p.
Vaigl Terka 1 p.
Horváth Antal 1 p.
Veisz Lojza 1 p.
Fittler Etel 1 p.
Csikai Imre 1 p.
Stephányák Anna 1 p.
Tóth Imre 1 p.
Kovács Ida ivén:
Kováts Ida 1 p.
György László 1 p.
Gentsy Eszter 1 p.
Halmágyi Ferencz 1 p.
Sántha Albert 1 p.
Kováts Lajos 1 p.
Benedikti Lászlóné 1 p.
Fábián Róza ivén:
Fábián Róza 1 p.
Csaby Amália 1 p.
Lérant Mári 1 p.
Tomasich Mari 1 p.

(Folytatása következik.)

RÖMER ÉS HECKENAST

PESTEN,

a váczi-utczában, Mocsonyi-féle szögletházban,

ajánlja

eredeti s valódi magyar szabás után készitett

női budáit, hevesi mentéit,

Kazinczy-atilláit, kunsági dolmányait,

és

István-gallérait,

mindennémü mantillákkal együtt,

valamint dúsválasztékban legujabb divatáruit hölgyek számára

a legjutányosb árakért. 58 (11—11).

Első magyar általános biztositó társaság Pesten.

II. főosztály.

Biztositás az ember életére.

Az első magyar ált. biztositó társaság elvállal:

a biztositott halála után fizetendő **töke- és nyugdij-biztositásokat;**

a biztositott életében fizetendő **kiházasitási tökék, nyugdijak, évjáradékok biztositását;**

mind e biztositásokat a társaság nyereményében részesitvén.

Programmok és a biztositási bevallásokhoz szükséges minták kaphatók az igazgatóság irodájában Pesten, ujtéren levő saját házában 3—4. szám alatt

Pesten, 1860. május 15.

Az első magyar általános biztositó társaság igazgatósága.

71 (1—3).

Pest, 1890. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

23. SZ.

Vasárnap junius 3. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Nagymező-utcza 17. sz. 2. em. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . **3** ujfttal.
Márczius hótól deczember végeig (10 hóra) **7** „

Az előfizetési összletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

☞ Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

A „VÉSZHANGOK'
t. cz. előfizetőinek névsora.

(Folytatás.)

Ifj. Bornemisza István ivén:
Ifj. Bornemisza István 2 példány.
Bornemisza Emilia 1 p.
Farkas Ábris 1 p.
Hevesi Barnabás 1 p.
Hamvay Zoltán 1 p.
Szentmiklósy Sándor 1 p.
Madarász Máli ivén:
Madarász Máli 1 p.
Kiss Istvánné 1 p.
Kovásy Györgyné ivén:
Kovásy Györgyné 1 p.
Horváth Ignáczné ivén:
Horváth Ignáczné 1 p.
Horváth Lajosné 1 p.
Vangel Mihály 1 p.
Cseh Károly ivén:
Cseh Károly 1 p.
Felszegi János 1 p.
Kökösi András 1 p.
Nagy Ede 1 p.
Tatár Lőrincz 1 p.
Apáti László 1 p.
Vass Albert 1 p.

(Folytatása következik.)

HIRDETÉSEK.

Gróf Széchenyi István legjobb és legsikerültebb életnagyságu arczképe!

Az alulirt kiadóhivatalában megjelent és ott, valamint minden könyvkereskedésben kapható vagy megrendelhető

Gróf SZÉCHENYI ISTVÁN
arczképe.

Einsle hires olajfestménye után köre rajzolta Rohn.

Ára vastag franczia papiron 2 ft., postán bérmentesen küldve 2 ft. 50 kr.

Hat példányra egy ingyenpéldánynyal kedveskedünk.

A t. közönségnek ezennel átadjuk nagy hazánkfia Széchenyi István grófnak legujabb és leghivebben talált életnagyságu arczképét, **mely a magyar tudományos Akademia birtokában levő olajfestmény után rajzoltatott,**

Mindazok itélete szerint, kik a nagy férfit személyesen ismerték, ezen olajfestmény oly élethű, miszerint abban a dicsőültnek nem csak vonásait, hanem jellemét és szellemi életét is hiven kifejezve találjuk.

A hű másolat, melyet dicséretesen ismert Rohn művész kőre rajzolt, kétségkivül mindenkit ki fog elégiteni, és különösen örvendünk, hogy az üdvözült gróf tisztelőinek valahára oly arczképet adhatunk, mely az elfelejthetlen honfi arczvonásait oly élethűn ábrázolja.

Azon milliók közől, kik Széchenyink elhunytát siratják, valjon találkozik-e csak egyetlen egy is, ki azon nemes szivü nagy férfiu arczvonásait szemlélni ne ohajtaná, kit mi, kit a világ a **legnagyobb magyarnak** nevez?! — ki ne kivánná az arczot, a szemet látni, mely szakadatlanul lángoló szeretettel tekintett hazájára, mig végre mély fájdalmában meg nem tört.

Heckenast Gusztáv kiadóhivatala,

Pest, május 24-én 1860. (baráttér, himző-utcza 1. szám).

72 (1—3).

Épen most jelent meg **Heckenast Gusztáv**-nál Pesten (himző-utcza 1-ő szám) :

Gróf

SZÉCHENYI ISTVÁN

a döblingi magán-tébolydában.

Irta

Dr. GUSZMANN RUDOLF.

Németből

B. J.

Ára füzve 40 ujkr.

Postán bérmentesen küldve 50 ujkr.

73 (1—3).

Első magyar általános biztositó társaság Pesten.

II. főosztály.

Biztositás az ember életére.

Az első magyar ált. biztositó társaság elvállal :

a biztositott halála után fizetendő **töke- és nyugdij-biztositásokat;**

a biztositott életében fizetendő **kiházasitási tökék, nyugdijak, évjáradékok biztositását;**

mind e biztositásokat a társaság nyereményében részesitvén.

Programmok és a biztositási bevallásokhoz szükséges minták kaphatók az igazgatóság irodájában Pesten, ujtéren levő saját házában 3—4. szám alatt

Pesten, 1860. május 15.

Az első magyar általános biztositó társaság igazgatósága.

71 (2—3).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

24. sz.

Vasárnap junius 10. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Nagymező-utcza 17. sz. 2. em. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . **3** ujfttal.
Márczius hótól deczember végeig (10 hóra) **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

☞ **Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.**

Gróf Széchenyi István legjobb és legsikerültebb életnagyságu arczképe!

Az alulirt kiadóhivatalában megjelent és ott, valamint minden könyvkereskedésben kapható vagy megrendelhető

Gróf SZÉCHENYI ISTVÁN

arczképe.

72 (2—3).

Einsle hires olajfestménye után kőre rajzolta Rohn.

Ára vastag franczia papiron 2 ft., postán bérmentesen küldve 2 ft. 50 kr.

Hat példányra egy ingyenpéldánynyal kedveskedünk.

A t. közönségnek ezennel átadjuk nagy hazánkfia Széchenyi István grófnak legujabb és leghivebben talált életnagyságu arczképét, **mely a magyar tudományos Akademia birtokában levő olajfestmény után rajzoltatott.**

Mindazok itélete szerint, kik a nagy férfit személyesen ismerték, ezen olajfestmény oly élethű, miszerint abban a dicsőültnek nem csak vonásait, hanem jellemét és szellemi életét is hiven kifejezve találjuk.

A hű másolat, melyet dicséretesen ismert Rohn művész kőre rajzolt, kétségkivül mindenkit ki fog elégiteni, és különösen örvendünk, hogy az üdvözült gróf tisztelőinek valahára oly arczképet adhatunk, mely az elfelejthetlen honfi arczvonásait oly élethűn ábrázolja.

Azon milliók közől, kik Széchenyink elhunytát siratják, valjon találkozik-e csak egyetlen egy is, ki azon nemes szivü nagy férfiu arczvonásait szemlélni ne ohajtaná, kit mi, kit a világ a **legnagyobb magyarnak** nevez?! — ki ne kivánná az arczot, a szemet látni, mely szakadatlanul lángoló szeretettel tekintett hazájára, mig végre mély fájdalmában meg nem tört.

Pest, május 24-én 1860.

Heckenast Gusztáv kiadóhivatala,
(baráttér, himző-utcza 1. szám).

Első magyar általános biztositó társaság Pesten.

II. főosztály.

Biztositás az ember életére.

Az első magyar ált. biztositó társaság elvállal:

a biztositott halála után fizetendő **töke- és nyugdij-biztositásokat;**

a biztositott életében fizetendő **kiházasitási tökék, nyugdijak, évjáradékok biztositását;**

mind e biztositásokat a társaság nyereményében részesitvén.

Programmok és a biztositási bevallásokhoz szükséges minták kaphatók az igazgatóság irodájában Pesten, ujtéren levő saját házában 3—4. szám alatt

Pesten, 1860. május 15.

71 (3—3).

Az első magyar általános biztositó társaság igazgatósága.

Heckenast Gusztáv könyvkiadó-hivatalában megjelent, s minden könyvkereskedésben kapható, Pesten **Pfeiffer Ferdinand** könyvárusnál:

GRÓF DESSEWFFY JÓZSEF

Irodalmi hagyományai.

Kiadta

Kazinczy Gábor.

I. kötet: **Gr. Dessewffy József levelezése Kazinczy Ferenczczel 1793—1831.**

Ára füzve **2** ft. **50** kr ujpénz.

Magyar történelmi emlékek.

Kiadja Szalay László.

III. kötet: **Gróf Bethlen Miklós önéletirása.** — Második fele (vége).

Ára füzve **4** ft. **20** krajczár ujpénzben.

Az előbbi kötetek következő tartalommal jelentek meg:

ugymint:

I. kötet: **Kemény János erdélyi fejedelem önéletirása.** Ára füzve **4** ft. **20** kr.
II. kötet: **Gróf Bethlen Miklós önéletirása.** Első fele. Ára **4** ft. **20** kr. ujpénz.

Azon emlékiratok s illetőleg önéletrajzok, melyek jelen gyüjtemény tárgyát képezik, a magyar történetirodalom legjelesebb müvei közé tartoznak, s akár tartalmukat akár formájokat tekintsük, olyasok, melyek a XVII. századból fenmaradt első rendbeli angol és franczia mèmoires-okkal is bátran kiállhatják a versenyt.

Kemény a Bethlen Gábor nagyszerü, az I. Rákóczy György viszontagságos, a II. Rákóczy György gyászos korszakát tárja fel előttünk; és **Bethlen Miklós** mintegy felfogván a Kemény által elejtett fonalat, munkáját ott kezdi, hol amavval halála berekesztette a magáét, s **Apafi harmincz éves országlásának és a nemzeti fejedelmek korára közvetlenül következett időszaknak titkaiba avat be bennünket.** De nemcsak a publicista fogja e gyüjteményt a mily érdekesnek oly tanuságosnak találni, hanem mindenki egyáltalában, ki a nemzeti mivelödés fejleményét figyelemmel kiséri, s kit két rendkivüli férfiunak tragikai mozzanatokban gazdag élete részvétre képes birni. S végre, tanuságosnak fogja ismerni, nagy mértékben a nyelvész is, mert **Kemény János** a fejedelem, a hadvezér, tudnivalóképen nagyszerü szónok is volt, eröre, zamatra helylyel-helylyel a Pázmány, az Eszterházy hatalmas prozáját megközelitő, **Bethlen Miklós** pedig egyike azon kevés iróinknak, kik a Pázmány idejére következett hanyatlási korszakban saját typussal birtak. — **A sajtó alatt levő IV. kötet a XVIII. század első éveinek vészeiről hoz emlékiratot.**

Heckenast Gusztáv kiadóhivatala,
(Pest, himző-utcza 1. sz.).

Pest, junius 1-én 1860.

74 (1—3),

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál

25. SZ.

Vasárnap junius 17. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása : Nagymező-utcza 17. sz. 2. em. — **Kiadó-hivatal** : Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkivüli előfizetés.

Márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . **3** ujfttal.
Márczius hótól deczember végeig (10 hóra) **7** „

Az előfizetési öszletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

☞ Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.

Egy fiatal pesti polgári hajadon, ki a magyar s német nyelvekben és női munkában jártas, ajánlja magát

társalkodónői

minémüségben helyben, vagy vidékre, úri családhoz. Tudakozódhatni e lap kiadóhivatalában, személyesen vagy bérmentes levélben.

75 (1).

Épen most jelent meg **Heckenast Gusztáv**-nál Pesten (himző-utcza 1-ő szám) :

Gróf

SZÉCHENYI ISTVÁN

a döblingi magán-tébolydában.

Irta dr. GUSZMANN RUDOLF.

Németből

B. J.

73 (2—3).

Ára füzve 40 ujkr.

Postán bérmentesen küldve 50 ujkrajczár.

Épen most jelent meg **Heckenast Gusztáv**-nál Pesten (himző-utcza 1-ő szám következő zenemü :

„Széchenyi sirjánál"

ÁBRÁND.

Zongorára szerzé

VOLKMANN RÓBERT.

Op. 41. Ára **1** uj forint.

78 (1—3).

Melléklet. Előfizetési felhivás a „Növilág" 1860. II. félévére.

76 (1).

Egészen uj naptár-vállalat
1861-re.

Alulirt kiadó belátva, hogy az eddigi nagy naptárak az olvasó közönség igényeinek főleg azért nem feleltek meg, mert azoknál inkább csak a szépirodalmi irány vétetett figyelembe, mig a gyakorlati és hasznos száz meg százféle tárgyak, minőket közönségünk a nagy naptárakban feltalálni kiván, mellőzve valának, ez okból alulirt e hiányt pótolni, és az olvasó közönség igényeinek minden részben megfelelő s gyakorlati

Országos nagy naptár
megalapitását elhatározta.

E naptár feladata: irodalmunkat oly évkönyvvel gazdagitani, melyben minden rendü és rangu olvasók, az oktatva-mulattatás mellett gyakorlati és hasznos dolgokat, szükséges tudnivalókat, s az év folytán történteket is feltalálandják. Ily vállalat életbeléptetése és állandósitása végett szükségesnek láttam egy **„Országos központi naptár-irodát"** állitani, melynek teendője: **az e nagy országos naptárhoz szükséges adatok gyüjtésén kivül a t. közönséggel — ugy valamennyi intézetekkel, egyletekkel, társulatokkal és hatóságokkal — a folytonos egybeköttetést fenntartani.** Különösen: **hazai intézeteinket** számbavenni, azok működését és haladását olvasóközönségünknek bemutatni. Számbavenni: hogy e nemzet **mennyit áldozott a közmiveltség,** a haza oltárára, és azon nemes áldozatok miként gyümölcsöztek, kik által kezeltetnek, mi czélra fordittatnak. Czélja e vállalatnak: **jelesbjeink nemes tetteit egybegyüjteni,** azon jeles családok leszármazási ágazatát figyelemmel kisérni, **nevezetes elhunytainkról** kegyeletteljesen megemlékezni; mely czél elérésére — a gyászjelentések, és az illetők rövid élerrajzai beküldését kérjük. Az **„Országos-naptár iroda"** teendői közé tartozik továbbá hazánkat érdeklő **minden statistikai adatokat megszerezni,** elkésziteni az országos, megyei, gazdászati, városi stb. hivatalok teljes czimtárát, s azt folytonos evidentiában tartani; mely czél fontosságát érzi mindenki, azért bővebb felvilágositásra szükség nincs, hanem tisztelettel felszólitunk ezennel minden urodalmak t. cz. birtokosait és jószágigazgató urakat, miszerént az **urodalmi tisztek névsorát** a gazdatiszti czimtár tökéletes elkészithetése végett legfeljebb f. é. junius végeig az **Országos naptár-irodának** Pestre (egyetem-utcza 4-ik szám) beküldeni sziveskedjenek.

Ugy egyéb érdekes gazdászati dolgok időnkénti ismertetését is: (melyeknek létrehozóját **arczképével** együtt — ez országos nagy képes naptárunkban ismertetni kötelességünknek tartjuk).

Továbbá az orsz. naptár iroda teendői közé tartozik figyelmet forditani kereskedelmünkre, kereskedőinkre és iparosainkra, miszerint a vevőközönség tájékozhassa magát, hogy házi és egyéb szükségleteit, a legjutányosban hol s kinél szerezheti be: mely czél elérésére **kereskedőinket, iparosainkat felhivjuk, sziveskedjenek áruczikkeiket hirdetéseink közé igtattatni,** melyek miután az „Országos nagy naptár" egész éven át naponkint sok ezer meg ezer kézen forog, több előnyt nyujtanak — mint a hirlapok hirdetései, melyek elolvasás után többnyire félretétetnek.

Végre az „Országos naptár"-iroda teendői közé tartozik hiteles jegyzőkönyvet vinni az **országos vásárokról,** azoknak kezdetét és végét valamint a fizetési napokat is a legujabb hiteles összeirás szerint följegyezni, stb. stb. **Szóval oly gyakorlati és hasznos nagy országos naptárt kiállitani, mely közönségünk igényeit tökéletesen kielégitse.**

E vállalatom állandó vezetőjeül ismert **naptárász Girókuti P. Ferencz** urat nyertem meg. **„Országos nagy naptáramról" a hirdetés és programm később fog megjelenni,** addig is tisztelettel fölkérem t. cz. olvasóinkat és gyüjtőinket, hogy ezen **egészen uj közhasznu** s nem csekély áldozatba kerülő mindennapi szükséget pótló évkönyvre a t. közönséget figyelmeztetni sziveskedjenek.

Pest, május 10-én 1860.

Heckenast Gusztáv, kiadó.

Az „**Országos naptár" irodája Pesten,** (egyetem-utcza 4-ik szám az „Üstökös" kiadó-hivatala mellett.)

77 (1—3).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál

26. SZ.

Vasárnap junius 24. 1860. Negyedik évi folyam.

NŐVILÁG.

HETILAP A MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA.

Szerkeszti

VAJDA JÁNOS.

Szerkesztő szállása: Nagymező-utcza 17. sz. 2. em. — **Kiadó-hivatal**: Pesten, egyetem-utcza 4. szám.

Uj és rendkiviili előfizetés.

Márczius hótól junius végeig (4 hóra) . . **3** ujfttal.
Márczius hótól deczember végeig (10 hóra) **7** „

Az előfizetési összletek a **„Növilág“ kiadó-hivatalához** (egyetem-utcza 4-dik szám) bérmentve intézendők.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

☞ **Január és február havi számokkal már nem szolgálhatunk.**

A „VÉSZHANGOK“
t. cz. előfizetőinek névsora.

Kiadó-hivatal ivén:
Harczi Rozália 1 p.
Büttner Lina 1 p.
Marjássy-Blaskovits Anna 1 p.
Dapsy-Hámos Klementina 1 p.
Iklódy Gusztáv 1 p.
Ravasz-Németh Júlia ivén:
Gróf Zichy János 1 diszp.
Szilassy-Szügyi Gizella ivén:
Szilassy-Szügyi Gizella 1 p.
Dobozy Eduárdné ivén:
Dobozy Eduardné 1 p.
Keresztessy József ivén:
Keresztessy József 1 p.
Halasy Pál 1 p.
Hohenauer Ignácz 1 p.
Fábián Mária ivén:
Fábián Mária 1 p.
Némethy Borbála 1 p.
Cseh-Szijártó Teréz ivén:
Cseh-Szijártó Teréz 1 p.
Keresztszeghy Kálmánné ivén:
Keresztszeghy Kálmánné 1 p.
Delián György 1 p.
Kosztin Tamás 1 p.
Keresztszeghy Antal 1 p.
Barretta Júlia ivén:
Barretta Júlia 1 p.
Hitter Antal 1 p.
Trombach Berta 1 p.
Szener 1 p.
Csanády Luiza ivén:
Csanády Luiza 1 p.
Csanády Júlia Szilágyi Antalné 1 példány.
S. A. ivén:
Sztarek Ferencz 1p.
Johtony 1 p.
Gyöngyösy Jánosné ivén:
Gyöngyösy Jánosné 1 p.
Kompár Péter 1 p.
Horváth László 1 p.
Vaszil Ferencz 1 p.
Malovits János 1 p.
Raffai Samu 1 p.
Papp József 1 p.
Barta György 1 p.
Nagy Elek 1 p.
Verzár Rebeka ivén:
Verzár Rebeka 1 p.
Karátsonyi Katalin 1 p.
Almay Gizéla 1 p.
Almay Irma 1 p.
Karátsonyi Antal 1 p.
Hertelendy Miksa 1 p.
Jakabfy Ágnes 1 p.
Mocsonyiné 1 p.
Diószeghy Szeréna ivén:
Diószeghy Szeréna 1 p.
Mátyásfy Zsófi ivén:
Mátyásfi Zsófi 1 p.
Gál Irma 1 p.
Felekiné-M. Flóra ivén:
Felekiné-M. Flóra 1 p.
Tóth Gyula ivén:
Tóth Gyula 1 p.
Farkas Jozefa ivén:
Farkas Jozéfa, özv. Haluskay S-né 1 p.
Koczián Józéf a ivén:
Koczián Józéfa 1 p.

HIRDETÉSEK.

Épen most jelent meg **Heckenast Gusztáv**-nál Pesten (himző-utcza 1-ő szám) következő zenemü:

„Széchenyi sirjánál“
ÁBRÁND.

Zongorára szerzé

VOLKMANN RÓBERT.

Op. 41. Ára **1** uj forint.

78 (2—3).

MAGYAR HÖLGYEK SZÁMÁRA

A legolcsóbb szépirodalmi s divatlap

A NŐVILÁG

1860. második félévi folyamában is

ugyanazon alakban s felosztással, s mindazon kedvezményekkel jelenik meg, melyek a lefolyt félévben köztetszést nyerni szerencsések voltak.

KÖNYV TÁRA

Azonkivül, hogy ismert s általánosan kedvelt irónőnk

b. Jósika Júlia

Brüsselből folytatni fogja **nagyvilági leveleit,** s kedveltetőt a tanulságossal összekapcsoló **társaséleti irányczikkeit**, szerencsések vagyunk jelenthetni, hogy **eredeti magyar divattudósitásokat** lehető leggyakrabban oly hivatott kéz, mint

HECKENAST-BAJZA LENKE

asszony irand lapunkba, s általában, mint ezt lefolyt félévi intézkedéseink is bizonyiták, jövőben is mindent elkövetünk, hogy **ne csak terjeszszük a magyar divatot,** de főfő törekvésünk, hogy azt **emeljük s önmagához méltó alakban** fenntartsuk; hogy annak őseredeti előnyeit, a benne rejlő magas **izlést, elegantiát, méltóságot, szép összhangot** és remek **egyezményt** minél általánosabbá, s a **nagy közönség** tulajdonává tegyük; szóval, mi a magyar divat dicsőségének hirdetőjévé, a **külföldi melletti fensöbbségének** képviselőjévé ohajtjuk lapunkat avatni, s erre valamint eddig, ezután még kevesbé kiméljük az áldozatot.

Az évszaki divat változataihoz kellő arányban adandunk ezentul is diszes kiállitásu **szinezett divatképeket,** s az eddiginél nagyobb számmal **himzet- s szabásrajzokat,** és minden a divat köréhez tartozó ábrákat a kellő magyarázatokkal.

Előfizetési ár az előbbi, ugymint :

postán küldve vagy Buda-Pesten házhoz hordatva : **félévre** (julius—deczember) **4 ft.**, **negyedévre** (julius—september) **2 ft. ujpénz.**

Az előfizetések bérmentve a „Nővilág“ kiadó-hivatalába (egyetem-utcza 4-dik szám) küldendők, akár a meglevő régi czimszelvényekkel, akár tisztán irt név- s lakjegyzékkel, melyek szerint a szétküldés a legnagyobb pontossággal eszközöltetik.

Tiz előfizetésre egy ingyenpéldány járul.

Hat előfizetésre egy példány Vajda János „Költemények“ czimü munkájából.

Pest, junius 6-án 1860.

Vajda János,
felelős szerkesztő.

Heckenast Gusztáv,
kiadó.

☞ **Melléklet :** Előfizetési felhivás a **Vasárnapi Ujság** és **Politikai Ujdonságok** 1860. második félévi folyamára.

79 (1).

Pest, 1860. Nyomatott Landerer és Heckenastnál.

IV. évf. 10. sz. 1860. márc. 4.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

„Nővilág" Márczius-ban 1860.

Schäffer Annától

(Pesten régi Szabó-utczában.)

Kiadja Heckenast Gustáv Pesten.

5

1.

30.

Növilág.

Otto Janke, Berlin.
G. Heckenast, Pesten.

23. A 1.

28.

25.

3.

rót kenderhárseny.

torok pikee.

szürke hárseny (vetem).

26.

Jel - magyarázat.

□ első sárga.
▫ második sárga.
■ harmadik sárga.
▫ negyedik sárga.
■ barna.

24.

7.

Jel - magyarázat.

□ fehér selyem.
▫ fekete gyapot.
□ sárga selyem.
■ első szürke.
▣ második szürke.
▣ buzavirágkék selyem.

6.

8.

9.

2.

12.

11.

22.

21.

19.

15.

G

18.

20.

Jel - magyarázat.

□ első zöld.
▫ második zöld.
■ harmadik zöld.
▣ negyedik zöld.
▫ első vörös.
□ második vörös.
■ harmadik vörös.

17.

10.

I. C.

16.

S

31

Nővilég.

Otto Janke, Berlin.
& Berkenaar, Pesten.

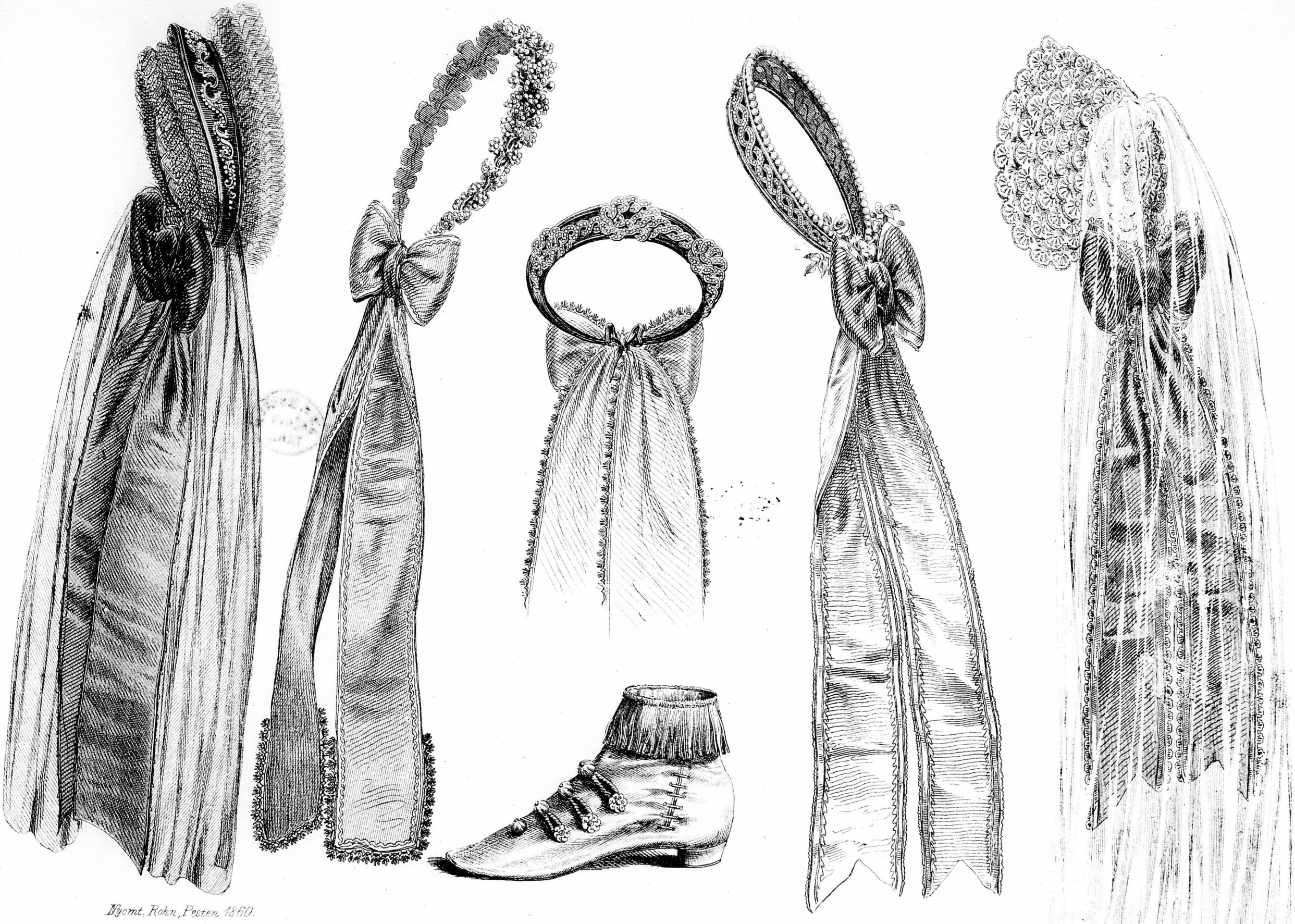

Nyomt. Rohn, Pesten 1860.

Magyar divatábrák.

Kiadja. Heckenast G.

Melléklet a „**Nővilág**" 5ik számához 1860.

Köre rajz. és nyomt. Rohn Pesten 1860

LEGUJABB MAGYAR DIVATKÉP

Klein Károly divatkereskedéséből Pesten.

Kiadja Heckenast Gusztav Pesten.

Melleklet a „Nővilág" 1860 6dik számához.

Melléklet a „Növilág" 12-ik számához

MENYASSZONY ÖLTÖZÉK.

Nyomt. Winter S. Pesten

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten

Nyomt Kuhn Pesten 1861.

TAVASZI MAGYAR DIVATKÉP.

Klein Károly divatcsarnokából Pesten.

Melléklet a Nővilág 44ik számához.

Nyomt. Rohn Pesten 1860

LEGUJABB MAGYAR DIVATKÉP

„Nővilág" Aprilisban. 1860.

Ny. Rohn A. Pest, 1860.

Kiadja: Heckenast Gusztáv, Pesten.

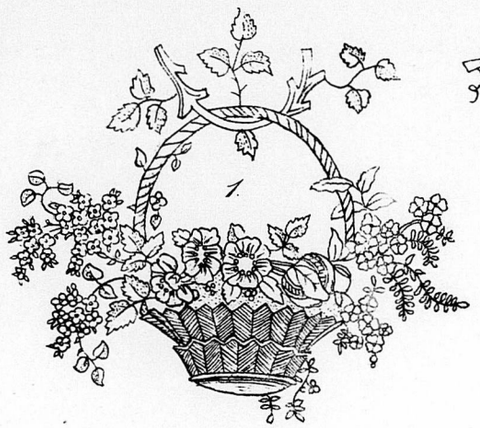
1.

2.

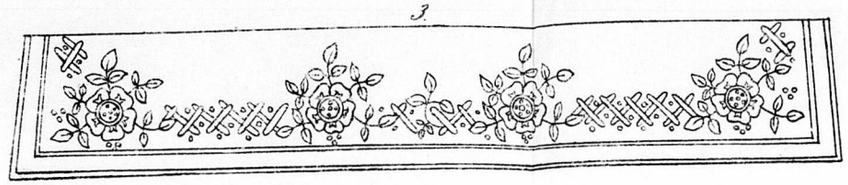
3.

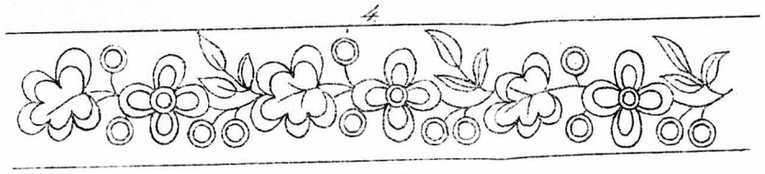
4.

5.

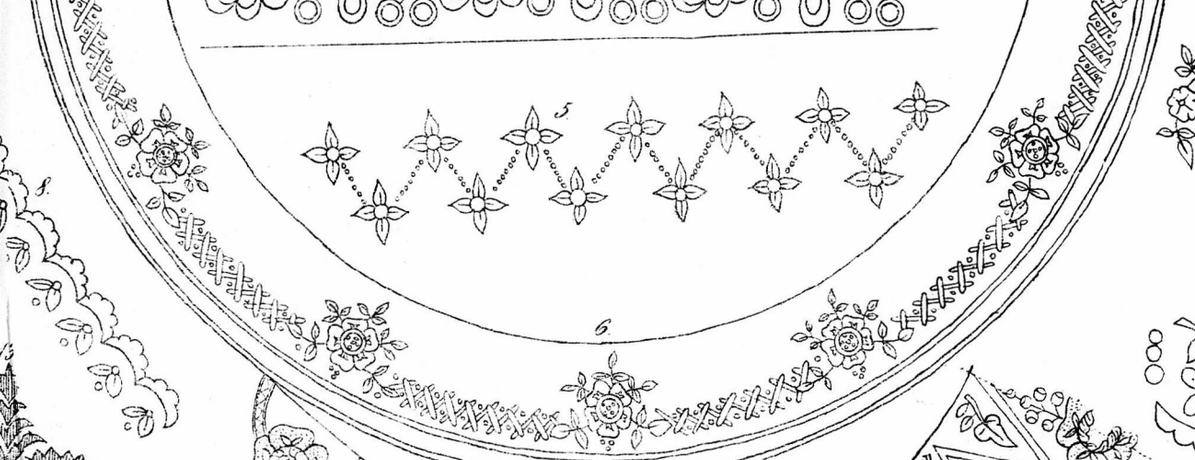
6.

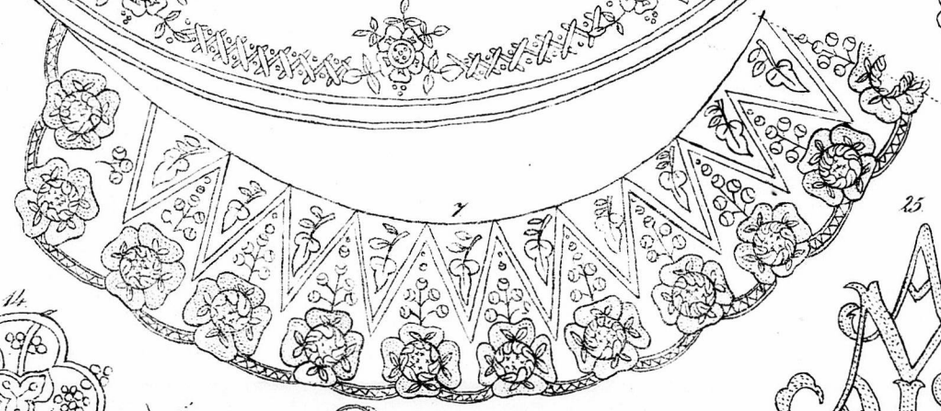
7.

8.

9.

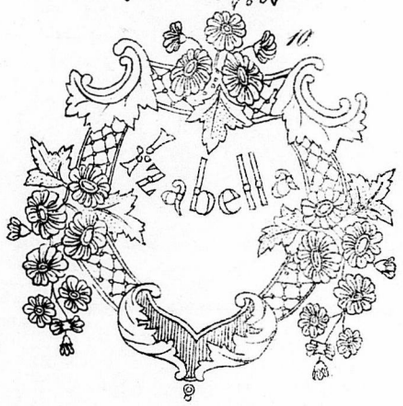

10.

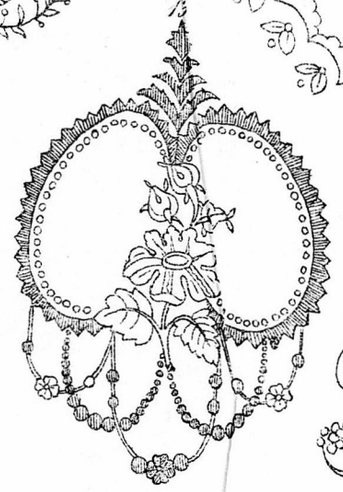
12.

14.

11.

15.
16.

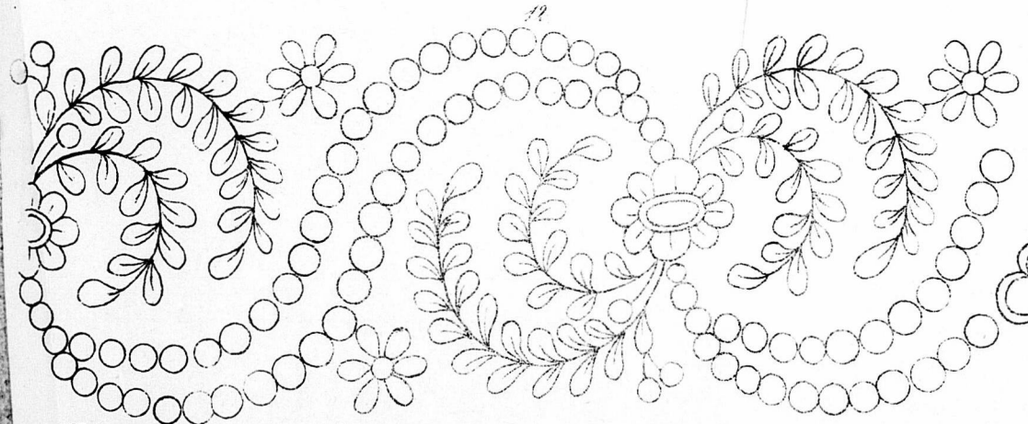
13.

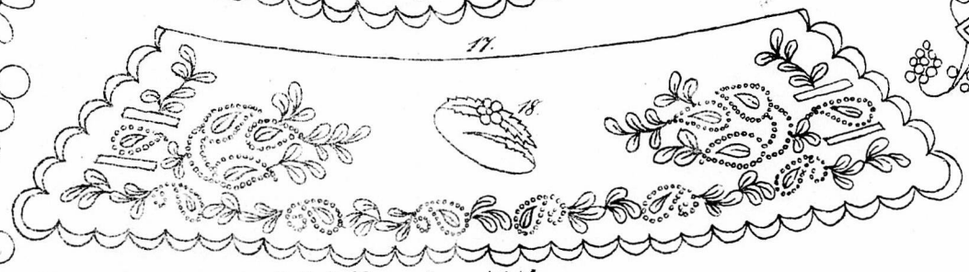
17.
18.

27.

26.

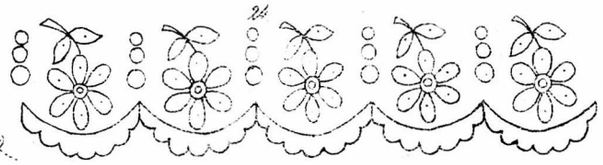
24.

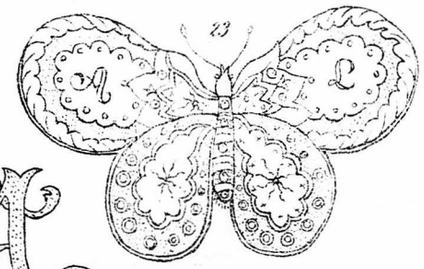
23.

25.

22.

21.

19.

20.

Schäffer Annától
Pesten régi színházépületben.
Ny. Kozm. A. Pest. 1860.

Kiadja Heckenast Gusztáv Pesten.

„Nővilág" *Aprilisben.* 1860

10. Lap. 16.12. 1860. apr. 15.

1.

2.

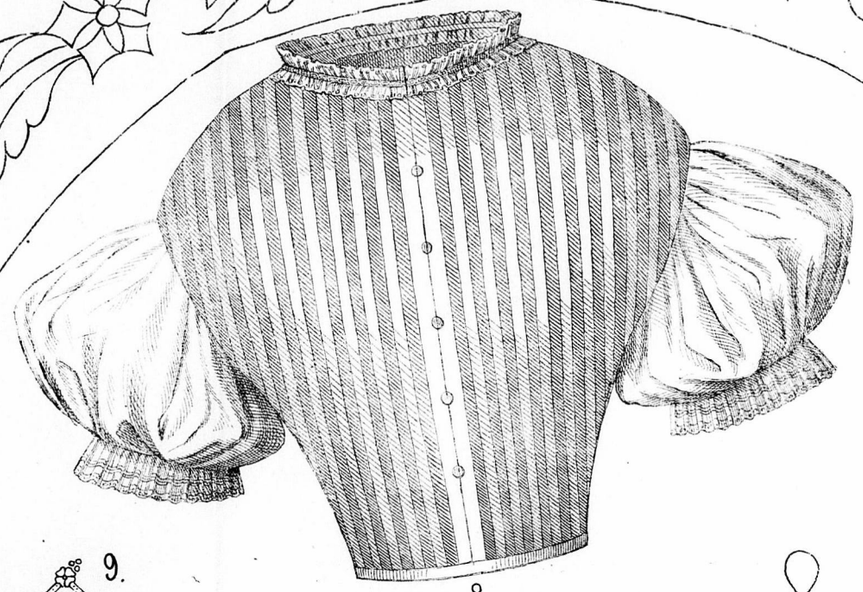

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

M B

Schäffer Innátol

Pesten régi szénhidstrátban

Kiadja Heckenast Gusztav Pesten.

„Nővilág" Aprilisben. 1860.

N. elöf. 26. sz. 1860. jún. 24.

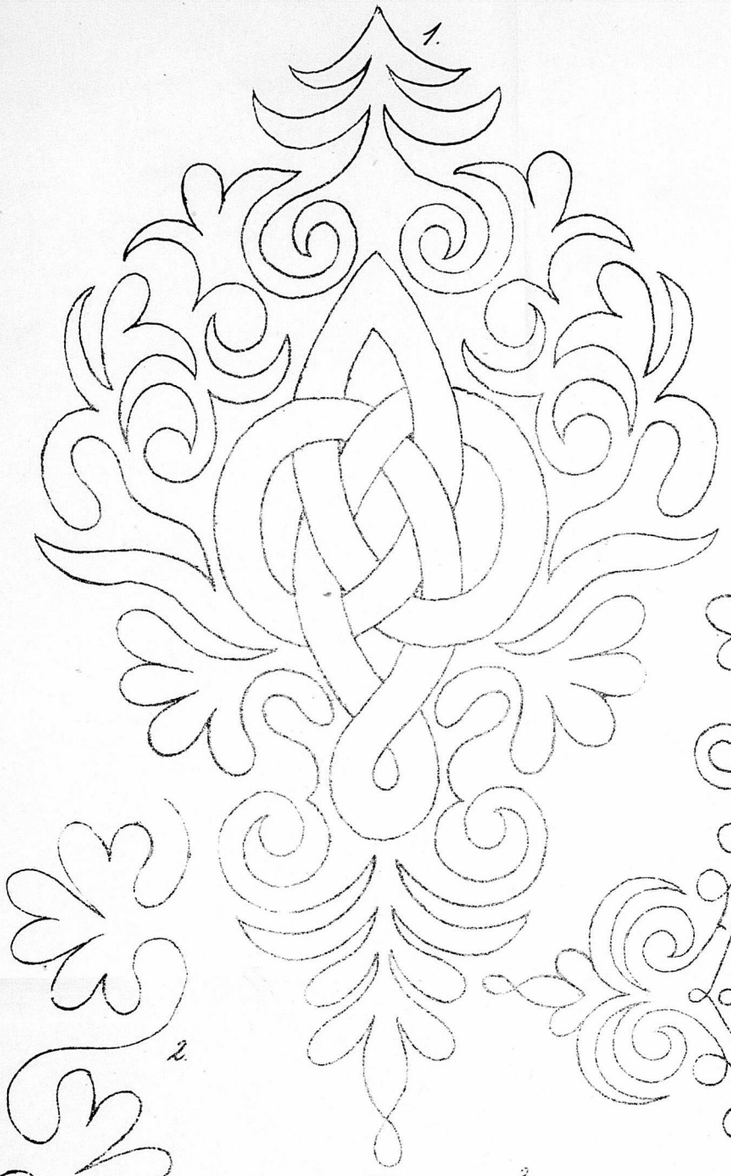

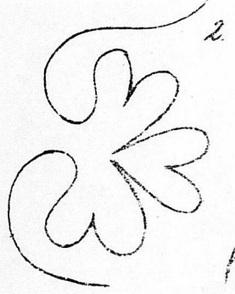

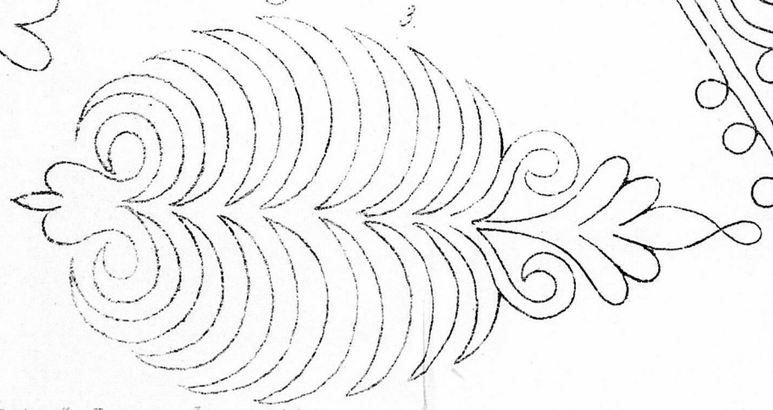

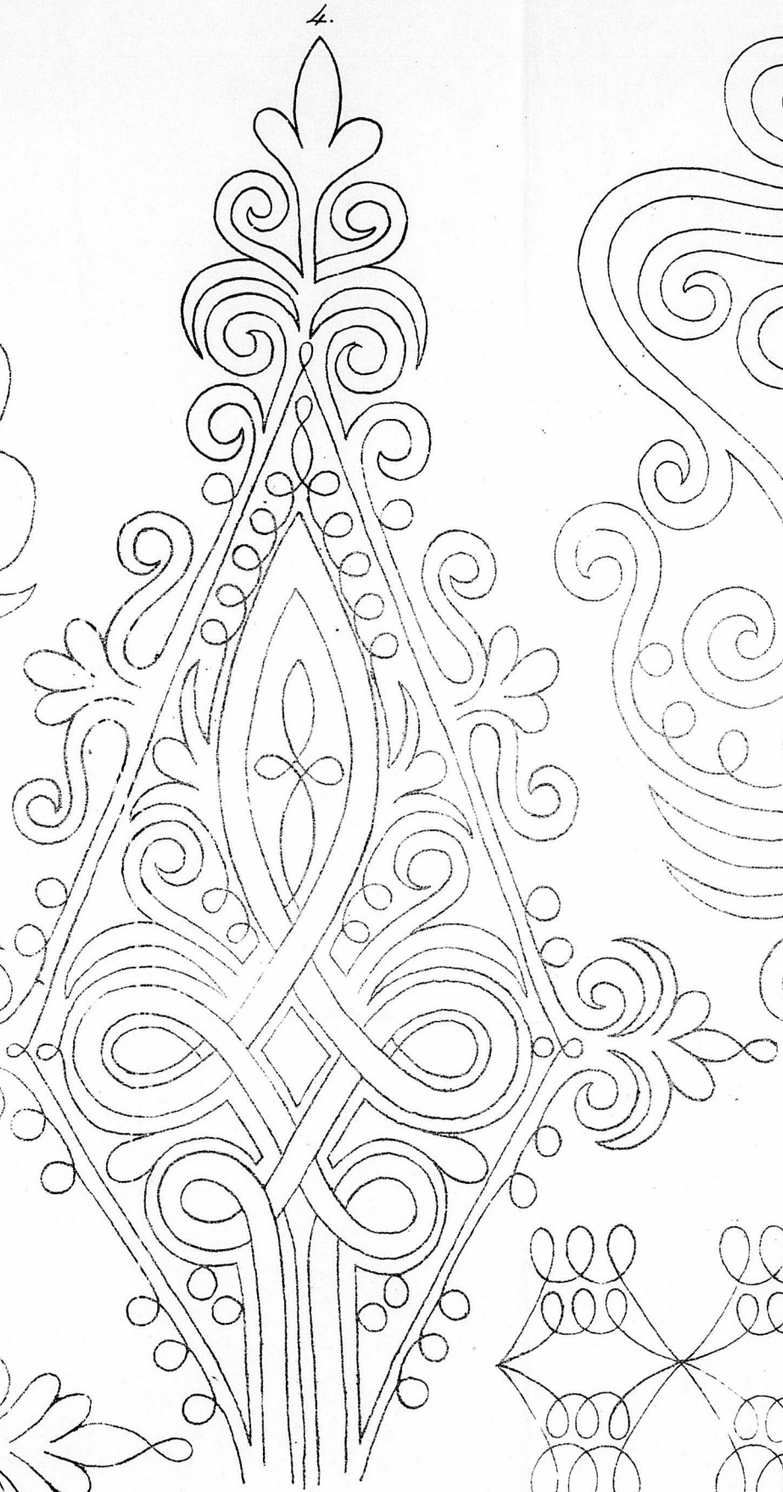

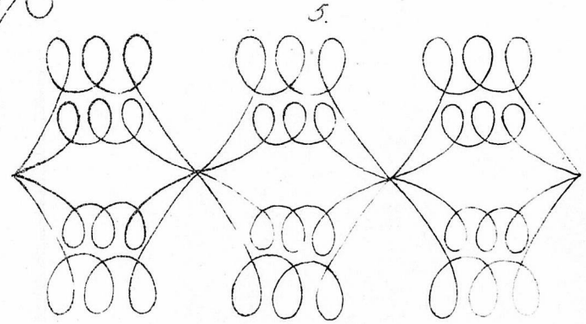

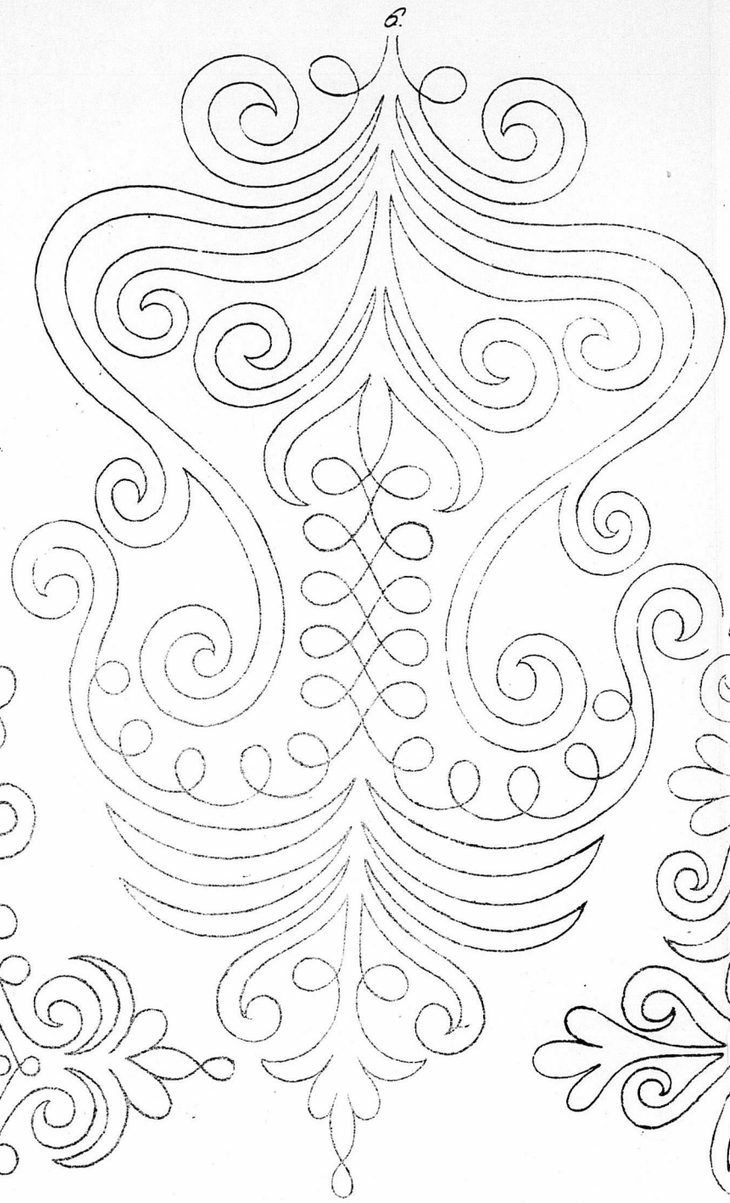

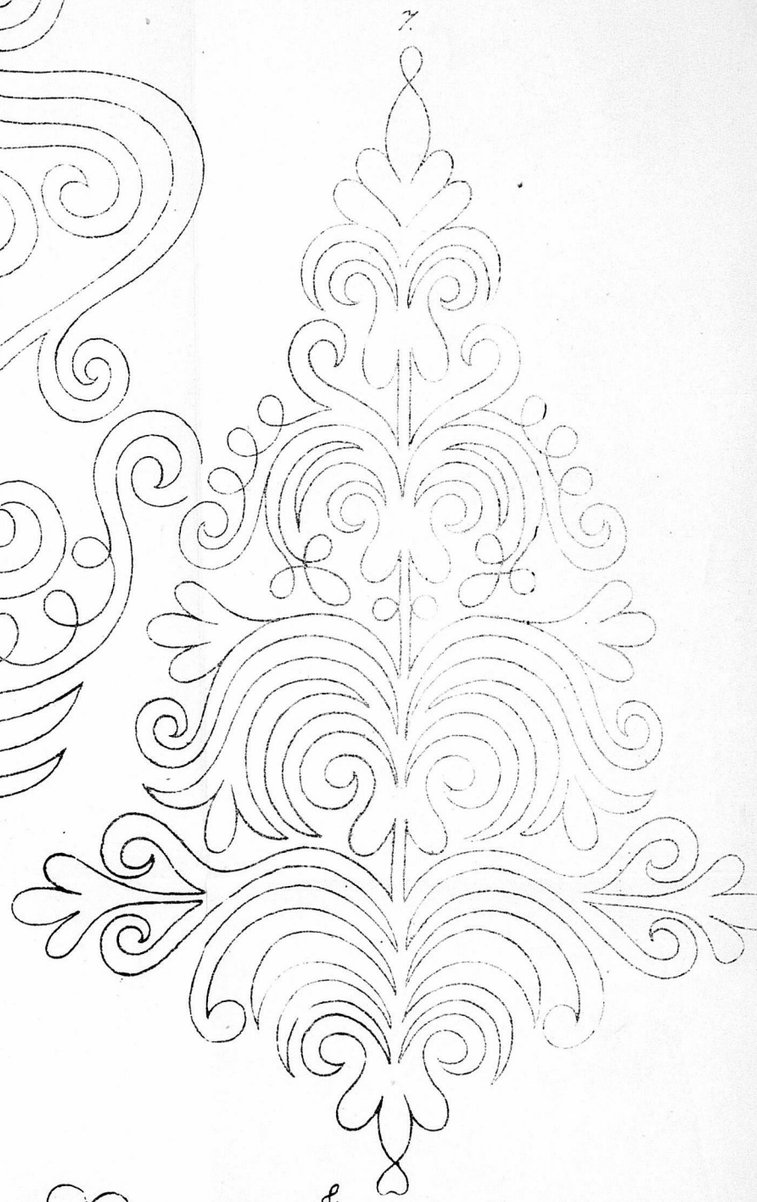

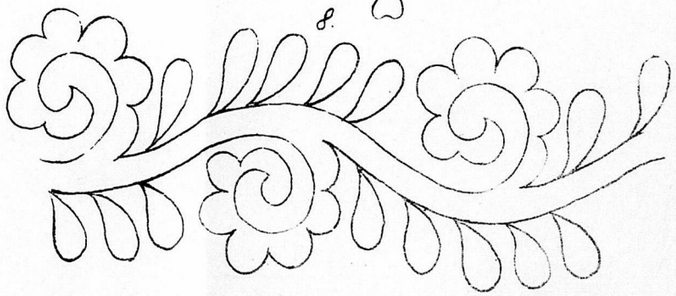

„Kövirótás" Lipcsában 1860

Kiadja: Heckenast Gusztáv Pesten.